

ఆంధ్ర గ్రంథములు

వివిధ గ్రంథములు

	ప్రతి	1-కి	రూ. అ.
హిందీ ఇంగ్లీషు బాలశిక్ష	...	0	4
హిందీ తెనుగు బాలబోధ	...	0	4
పెద్దబాలశిక్ష	...	1	8
చిన్న బాలశిక్ష	...	0	2
ఆంధ్రకన్నడబాలశిక్ష	...	0	4
ఆంధ్రద్రావిడబాలశిక్ష	...	0	4
ఆంధ్రద్రావిడ మొదటివాచకము	...	0	6
డబ్బూ రెండవవాచకము	...	0	6
చిత్రలేఖనము (Painting)	...	1	4
జంత్రి, భూమిశిస్తు, ఆధికపన్నులవిభజనలు విశదముగ నున్నవి	...	0	8
పాకశాస్త్రము, కంది సుబ్బరావుగారిది	...	1	12

సంగీత గ్రంథములు

కృష్ణలీలాశరంగిణి	...	3	0
గీతగోవిందము (అష్టపదులు)	...	2	8
క్షేత్రయపదములు	...	1	8
భగవద్గీతాసార సంకీర్తనలు	...	0	2
అధ్యాత్మ రామాయణసంకీర్తనలు	...	1	4
" కాలికో	...	1	12

ఆంధ్ర సంస్కృత వ్యాకరణము

(ప్రథమ శిక్షాత్తకము.)

ఇది

ఆంధ్రవిద్యాపాల సహాయార్థము
వి. ఆర్. కాలేజీ హైస్కూలులో సహాయోపాధ్యాయుఁడుగానుండిన
వేదము. సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారీచే
రచించినది.

మొదటికూర్పు.

చిన్న పు రి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే

బ్ర క టి క ము.

“ కం.

.....

పలువిద్య లెన్నియైనను

గులవిద్యకు సాటిరావు గువ్వలచెన్నా!”

చాటువు.

“ దేశభాషలందుఁ జెలుఁగు లెన్ను” —

శ్రీ కృష్ణ దేవ రాయలు.

ఈ గ్రంథముయొక్క సర్వస్వామ్యములును నాచేత
వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి అధీనము
చేయఁబడినవి.

గ్రంథకర్త.

తొలి పలుకు.

బ్రహ్మశ్రీ వేదము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు రచించిన ఆంధ్ర సంస్కృత వ్యాకరణమును పరిశీలించితిని. శ్రీ శాస్త్రుల వారు తమ వార్ధకమును సయితము లెక్కింపక శ్రమఁజేసి ఈ గ్రంథమును నిర్దుష్టముగఁ బ్రకటించినందున ఆంధ్ర దేశీయులకు స్వభాషలో సులభముగ సంస్కృతమున ప్రథమప్రవేశమున కనువగు పొత్తము లేని కొఱంత ప్రాయుకముగఁ దీరినది. రాజ భాషను ప్రధానముగ నభ్యసించు సంస్కృతము నుపభాషగఁ జేరినవిధమున విద్యార్థులకు ముఖ్యముగ నియ్యది ఆత్యంతోపయుక్తము.

వేదసంస్కృతకలాశాల,
 నెల్లూరు.
 13—1—1943

}

గా. హనుమచ్ఛాస్త్రి,
 ఆధ్యక్షుఁడు.

ప్రస్తావన.

సంస్కృతమునకు ఆంధ్రభాష పెద్దకొమారితవంటిది. తల్లి లక్షణములు మెండుగా పెద్దకొమారితయం దగపడవనట్లే ఆంధ్రమునందు సంస్కృతభాషయొక్క లక్షణము లెన్నియో కానవచ్చును.

అట్లయ్యును ఆంధ్రభాషలో ఇటీవల వెలువడిన రెండు మూడు గ్రంథములుతప్ప ఇప్పటికి బాలురకు సంస్కృత వ్యాకరణము బోధించు గ్రంథములు వేఱు కానరావు. గడచిన అటువది డెబ్బదియేండ్లుగా పాఠశాలలయందు క్లిష్టమైన ఆంగ్లపరిభాషలో రచింపబడిన సంస్కృతవ్యాకరణములే పాఠ్యపుస్తకములుగా ఉన్నవి. ఇవి యాంగ్లము చక్కగాఁ జదివి యర్థముఁ జేసికొనఁగల విద్యార్థులకుఁగూడ ఉపాధ్యాయ నిరపేక్షముగా బోధపడునవి కావు.

ఇందువలన వీనిని బోధించుటకు మూడుభాషలు (సంస్కృతము, ఆంగ్లము, ఆంధ్రము) సమానముగాఁ దెలిసిన పండితులు కావలసినవచ్చినది. ఇట్టివారు దొరకుట దుర్లభమగుటంజేసి బాలురకు విషయము చక్కగా బోధగాక సంస్కృతము మిగుల కష్టమైన భాష యను భావముకలిగి కాలక్రమమున దానిని బొత్తిగా వదలుకొనుట సంభవించినది.

ఇదియే పాత శాలలందు ఏతరగతిలోఁగాని పదిపంచైండు గురు సంస్కృత విద్యార్థులకన్న నెక్కువనుంది చేరకపోవుటకుఁ గారణము. పాతశాలాధికారు లిందలికారణముఁ దెలిసి కొనక తటస్థముగా నుండుటచే సంస్కృతవిద్య మఱిత యథోగతికి వచ్చినది. మాతృభాషకుఁబట్టిన యీ దురవస్థను జిరకాలము చూడనొల్లక విద్యార్థుల విముఖతను యథాశక్తిఁ దొలఁగింపఁ దలంచి యీ గ్రంథరచనకు గడంగినాఁడను.

ఇందులకై ప్రసిద్ధములగు ప్రాచీనాధునిక సంస్కృత వ్యాకరణములఁ బెక్కింటిని శోధించి యందలి బోధనాపద్ధతు లనే యనుసరించి బాలురకువలయు ముఖ్యాంశములను సమ కూర్చి దీనిని రచించినాఁడను.

ఇట్టి యితర గ్రంథములలోఁ జెప్పబడిన విషయముల కన్న దీనియందు ఎక్కువవిషయములు కాననగును.

హైస్కూలు విద్యార్థులకుఁ గావలసిన యంశముల కన్ననిందు ఎక్కువ యంశములు బోధింపబడి యున్నవి.

అక్షరగుణితము దెలిసిన ప్రతిబాలుఁడునుగూడ దీనిని పరావేక్ష లేకయే చదివి యర్థముచేసికొనునట్లు తేట తెలుఁగు లో నుద్దాహరణములు విడదీసి వ్రాయబడియున్నది. మఱియు గ్రంథ మందలి వాడబడిన కఠినపదములకేమి, ఉదాహరణములకేమి బోధనకేమి అర్థము చెప్పబడినది. బాలురు సులువుగా జ్ఞాప్తి పొందునుచుకొనుటకు సంధిసూత్రములకు మూలసూత్రములు

కూడ వ్రాయఁబడినవి. ఇదిగాక అచ్చటచ్చట సంస్కృతమున కును అంగ్లాంధ్రములకును గల సాదృశ్యము తేటపఱుపఁబడుటయేగాక సంస్కృత పరిభాషకుఁ దుల్యమగు నాంగ్ల పరిభాషయును దెలుపఁబడినది. కావున, ఇది పిన్నవిద్యార్థులకు వలయు సాయమొసంగి భాషాభివృద్ధికై నాపడినశ్రమను సార్థకముఁ జేయవలయునని సర్వేశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచున్నాను.

ఈ గ్రంథ రచనలో సుప్రసిద్ధులును లోకోపకారఘరీణులునగు నాథునిక వైయాకరణులవలన నేను పొందిన సాయమునకు వారి కెల్లరకును నాభక్తిపూర్వక నమస్కృతు లర్పించుచున్నాను.

నెల్లూరు. }
7—12—45.

ఇట్లు,
విద్యార్థి శ్రీ యోభిలాషి,
వేదము సూర్యనారాయణశాస్త్రి.

విషయ సూచిక.

అధ్యాయము	పుట.
౧. ...	1
అక్షరములను వ్రాయువిధము ...	5
౨. మా హేశ్వరసూత్రములు ...	8
3. సన్నిపక్రణము ...	9
I ఆచ్ సన్ని ...	9
II హాచ్ సన్ని ...	16
౪. శబ్దప్రకరణము, సాధారణ శబ్దములు	29
(i) ఆజన్తశబ్దములు ...	31
(ii) హలన్తశబ్దములు ...	52
(iii) సర్వనామములు ...	77
సంఖ్యావాచక సర్వనామములు ...	87
౫. విశేషణములు (Adjectives)	94
౬. ఉపసర్గలు (Prepositions)	98
౭. క్షార్థకాది క్రియారూపములు	99
౮. ఆవ్యయములు ...	104
౯. ధాతువులు ...	109
I క్రియలు, కర్తారకరూపములు, అకర్తృకరూపములు	122
II క్రియలకు సంబంధించిన మఱియొన్ని	
విషయములు ...	138

ఆధ్యాయము	పుట
III 2-వ వికరణిలో చేరిన ఇ, ఊ, ఊ, ఊ ధాతువు లకు, ఉభయపదరూపములలో 'ల' కారముల యందు కలుగు భేదములు	140
౧౦. సమాసములు (Compounds)	150
I తత్పరుషము (Determinative Compounds)	151
II కర్తృధారయ సమాసము (Appositional Determinative Compounds)	152
III ద్విగుసమాసము (Numeral Determi- native Compounds) ...	153
IV బహుప్రీహి సమాసము (Attributive Compounds) ...	156
V ఆవ్యయాభావ సమాసము (Adverbial Compounds) ...	158
VI ద్వివిధసమాసము (Copulative Compounds) వృత్తులు ...	159 160

సంస్కృత వ్యాకరణము.

అధ్యాయము - ౧.

1. సంస్కృత భాష యనగా పూర్వకాలము ఈ దేశములో చదువుకొన్న వారు వాడుచుండిన పవిత్రమగు భాష.

సంజ్ఞలు - అక్షరములు.

2. ఈ భాషకు నలువది యెనిమిది అక్షరములు కలవు. ఇవి అచ్చులని, హల్లులని రెండు విధములు. వీనిలో అచ్చులు పదుమూడు, హల్లులు ముప్పది యైదు.

అచ్చులు (Vowels).

అ అ, ఆ ఆ, ఇ ఇ, ఊ ఊ, ఈ ఈ, ఉ ఉ, ఊ ఊ, ఋ ఋ, ౠ ఱ, ఌ ఌ, డి డి, ఓ ఓ, ఔ ఔ అనునవి. ఇవి 'ప్రాణులు' అనగా వీనికి వేరు వర్ణములు (అక్షరములు) చేరకయే పూర్తిగా పలుకును. కావున ఇవి 'స్వరములు' అని చెప్పబడును. వీనిలో అ, ఌ, ఓ, ఔ లు సంయుక్తాచ్చులు, అనగా ఒక్కొక్కటి రెండేసి అచ్చులు చేరి ఏర్పడినవి. తక్కిన వానివలె కేవలాచ్చులు కావు.

అచ్చులు 'హ్రస్వములు' (పొట్టివి) అని, 'దీర్ఘములు' (పొడుగువి) అని రెండువిధములు. అ, ఇ, ఉ, ఊ, ఌ, డి అనునవి హ్రస్వములు. ఆ, ఊ, ఊ, ఋ, ఌ, డి, ఓ, ఔ దీర్ఘములు.

హల్లులు (Consonants)

1. కంఠ్యములు. క్, ఖ్, గ్, ఘ్, ఙ్,
Gutturals.
2. తాలవ్యములు. చ్, ఛ్, జ్, ఝ, ఞ్,
Palatals.
3. మూర్ధన్యములు. ఢ్, ఠ్, డ్, ఢ్, ణ్,
Linguals.
4. దంత్యములు. త్, థ్, ద్, ధ్, న్,
Dentals.
5. బిష్ట్యములు. ప్, ఫ్, బ్, భ్, మ్,
Labials.

వీనికి స్వతంత్రమైన ఉచ్చారణ అనగా పలుకుబడి లేదు. కాబట్టి వీనికి ఆ కారము చేర్చి 'క క, ఖ ఖ, చ చ, ఛ ఛ' అని పలుకుదురు.

3. ఈ హల్లులలో మొదటి వరుసలో నుండువానికి ఉత్పత్తిస్థానము (పలుకునట్టి స్థానము) కంఠము గనుక ఇవి 'కంఠ్యములు' అనబడును. వీనినే 'క' వర్గమని చెప్పుదురు.

రెండవ వరుసలోనివానికి తాలువు అనగా లోపలి దవుడలు స్థానము—కావున వీనిని 'తాలవ్యములు' అని చెప్పుదురు. వీనికి 'చ' వర్గమనిపేరు.

మూడవ వరుసవానికి మూర్ధము లేక తల స్థానము గనుక వీనికి 'మూర్ధవ్యములు' అని పేరు. వీనిని 'ట' వర్ణమందురు.

నాల్గవ వరుసవానికి ధంతములు (పండ్లు) స్థానము. వీనిని 'దంత్యములు' అని 'త' వర్ణమని చెప్పుదురు.

అయిదవ వరుసవానికి ఉత్పత్తిస్థానము ఓష్ఠములు అనగా పెదవులు. ఇందువలన వీనిని 'ఓష్ఠ్యములు' అని 'ప' వర్ణమని అందురు.

4. 'క' కారము మొదలు 'మ' కారముతో అంతమగు వర్ణములు 'స్వర్ణములు'.

క, ఖ, గ, ఘ, అను వర్ణములు వైన చెప్పిన అయిదు వర్ణములకును, ఊష్ణములు (Sibilants) అనగా శ్, ష, ష్, ఌ లకును నడుమ ఉండుటచేత "అంతఃస్థములు" (Semi-Vowels) అను పేరును పొందినవి.

శ్, ష, ష్, ఌ లు ఊష్ణములు - ఇవి శ్వాసతో పలుకు నట్టి వర్ణములు. వీనిలో శ్ 'మహాప్రాణము' (Aspirate) అనబడును. మహాప్రాణమునగా బలమగు శ్వాసతో పలుకునది.

5. ఈక్రింది వర్ణములస్థానములను కూడ జ్ఞప్తీయం దుంచుకొనవలెను.

(1) ఆ, ఖా, ఖః (h) - కంఠ్యములు.

ః విసర్గ (h) - ఇది ఒక పదము చివరవచ్చునట్టి 'హ' కారమునకు గుర్తు. ఉ.-రామః (రామః)

(2) క్ష, క్షీ, య, శా—తాలవ్యములు.

(3) ష, షః, ర, ణ—మూర్ధన్యములు.

(4) ళ, ళః, త, స—దంత్యములు.

క, క ఉపద్ధానీయము-ఓష్ఠ్యములు- య, య లకు ముందు వచ్చునట్టి అర్ధవిసర్గకు 'ఉపద్ధానీయము' అని పేరు. ఉ-గృ, గృ.

ఇ, మ, క్ష, ణ, న లకు ముందు చెప్పిన ప్రత్యేకస్థానములు గాక నాసిక అనఁగా ముక్కుకూడస్థానము. కాఁబట్టి వీనిని 'అను నాసికములు' (ముక్కుతో పలుకునవి) అందురు.

ఘ, ఘీ లకు కంఠము తాలువులు, ఞ, ఞీ లకు కంఠము, ఓష్ఠ్యములు, ఞ అను వర్ణమునకు దంత్యములు, ఓష్ఠ్యములును, జిహ్వ మూలీయమునకు అనఁగా ఞ, ఞ లకు ముందు వచ్చు నట్టి అర్ధవిసర్గకు జిహ్వయొక్క మూలము లేక నాలుకయొక్క మొదలు స్థానము. ఉ- గృ, గృ.

6. మొదటి అయిదు వర్ణములలోని కడపటి మూడు వర్ణములును, అంతఃస్థములు, క్ష యును చేరి 'హృస్వ'లు (Soft Consonants) అనఁబడును. తక్కినవి 'ఖర్షు'లు (Hard Consonants) అనఁబడును.

7. య అనువర్ణమునకు గుర్తుగా ఏదేని ఒక అక్షరము వైనఁడునట్టి బింధువు లేక చుక్కకు 'అనుస్వారము' అని పేరు. అనుస్వారము కేవలము నాసిక (ముక్కు)తో పలుకు నట్టి వర్ణము. ఉ- ఆశా: (భాగము) అనుచోట ఆ కారము మీఁద నున్న చుక్క 'అనుస్వారము'

8. కొన్నిచోట్ల ష, ఙ, ఞ అనునవి అనునాసికము లగును. అప్పుడు వానిని ష్, ఙ్, ఞ్ అని అర్థ చంద్రాకారపు గీతలో చుక్కపెట్టి వర్ణముపైన వ్రాయవలెను. ఈగుర్తును 'చంద్రబిందువు' అందురు.

అక్షరములను వ్రాయువిధము.

1. ఉత్తహల్లును వ్రాయునప్పుడు దానిక్రింద గీతపెట్టి వ్రాయవలెను. ఉ - క్ష.

2. హల్లుతో అచ్చులు చేరినపుడు క క, కా కా, కి కి, కీ కీ, కృ కృ, క్ష క్ష, క్షా క్షా, క్షక క్షక, క్షో క్షో, క్షౌ క్షౌ అని వ్రాయవలెను.

హల్లుతో ఆ, ఔ, ఐ మొదలగు అచ్చులు చేరినపుడు వైవిధముగా వ్రాయవలెను.

ఆ కారముతో చేర్చి సంయుక్తహల్లులను ఒకటిగా

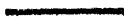
వ్రాయువిధము:—

క క్ష	కమ క్ష	క్ష ఙ్	క్ష ఙ్
కష క్ష	కయ క్ష	క్ష ఙ్	క్ష ఙ్
కవ క్ష	క క్ష	క్ష ఙ్	క్ష ఙ్
క క్ష	కీ క్ష	క్ష ఙ్	క్ష ఙ్
కయ క్ష	కృ క్ష	క్ష ఙ్	క్ష ఙ్
కవ క్ష	క. క్ష	క్ష ఙ్	క్ష ఙ్
క క్ష	కయ క్ష	క్ష ఙ్	క్ష ఙ్

వ్య ప్య	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
వ్య ర్ష్య	ఐ ప్ష	వ్య ప్య	ఐ ప్ష
ఇ ప్ర	ఐ ప్ష	వ్య ర్ష్య	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	వ్య ప్య	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష
ఇ శ్చ	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష	ఐ ప్ష

వీనితో ఆ, ఐ, ఐ, ఐ మొదలగు అచ్చులు చేరినపుడు
 కా, కి, కీ మొదలగు వానివలెనే వ్రాయవలెను.

ఉ.—పా ప్ష, క్షి క్షి, క్షి క్షి, క్షి క్షి, గ్యో గ్యో,
 క్షో క్షో, క్షో క్షో, క్షో క్షో మొ.

అధ్యాయము. 3.

సన్ధి ప్రకరణము.

‘సన్ధి’ యనగా ఒకటిగా చేరుట. సంస్కృతములో ఎదురెదురుగానుండు రెండువర్ణములను వెవ్వేలుగా పలుకుట కష్టమైనపుడు ఆ రెంటిని గాని ఒక దానిని గాని తీసి వైచి మఱియొక వర్ణమునుగాని రెండువర్ణములను గాని పలుకుట కలదు. ఈయేర్పాటుకు సన్ధి యని పేరు.

I. అచ్సన్ధి (అచ్చులను ఒకటిగా చేర్చుట.)

సవర్ణమనగా తనజాతిలో చేరిన వర్ణము. రెండువర్ణములకు పలుకునట్టి స్థానము ఒకటే అయినయెడల ఆ రెండును ‘సవర్ణము’ లని చెప్పబడును. ఉదా - ఆ, ఖ లకు ఖ గాని ఖ గాని సవర్ణములు. క్ష, క్షీ లకు క్ష గాని క్షీ గాని సవర్ణములు. అంతే గాని ఆ, ఖ లకు క్ష, క్షీ లు సవర్ణములు కావు.

1. హ్రస్వదీర్ఘములైన ఆ క్ష క్ష ళ్ (అక్) లకు సవర్ణముపరమైనపుడు పూర్వపరములకు బదులుగా అనగా మొదటి దానికిని రెండవ దానికిని బదులుగా మొదటి అచ్చే దీర్ఘమైవచ్చును. (అకః సవర్ణో దీర్ఘః)

ఉ. — మమ + అగ్రమ్ = మమాగ్రమ్ (నాఅన్నము) ఇచట మ్ అను హల్లుతో ఆ అను అచ్చుచేరుటచేత మ్ అయినది కావున. ఆ కారమునకు ఆ కారము పరమయినది.

తవ+आशा = तवाशा (నే ఆశ) ఇచ్చట ఆ కారమునకు
 आ కారము పరమయినది.

घरा+अधिपः = घराधिपः (భూమినేలువాడు)

कथा+आरम्भः = कथारम्भः (కథయొక్క ఆరంభము).

कवि+ईशः = कवीशः (కవులలో శ్రేష్ఠుడు)

गुणी+इह = गुणीह (గుణవంతుడు ఈలోకమున)

वाणी+ईशः = वाणीशः (సరస్వతికి ఈశుడు లేక బ్రహ్మ)

वदति+इति = वदतीति (చెప్పును అని)

गुरु+उरणम् = गुरुणम् (హెచ్చువేడివి)

साधु+उक्तम् = साधूक्तम् (బాగుగా చెప్పబడినది)

चमू+उत्साहः = चमूत्साहः (నేనయొక్క ఉత్సాహము)

वधू+ऊरुः = वधूरुः (స్త్రీయొక్క తొడ)

पितृ+ऋणम् = पितृणम् (తండ్రికి అప్పు)

कर्तृ+लृकारः = कर्तृकारः (కర్తయొక్క అక్షరము)

कर्तृकारः - ఇట ऋ, लृ వర్ణములు సవర్ణములు.

2. अ, आ లకు హ్రస్వదీర్ఘములగు इ, उ ऋ, लृ లు పర
 మైనపుడు పూర్వములకు బదులు రెండవవాని గుణము వరు
 సగా ఏకాదేశమగును (ఒకటే వచ్చును). (आहुणः)

इ, ई లకు గుణము ए

उ, ऊ లకు ,, ओ

ऋ, ॠ लకు ,, अ

लृ, ॡ क ,, अ

ఉదా:—గच्छ+इति = गच्छेति (పోమ్ము అని)

रमा+इयम् = रमेयम् (లక్ష్మీ ఈమె)

तव+ईशः = तवेशः (నీ ప్రభువు)

आत्मा+ईप्सितम् = आत्मेप्सितम् (తన చేత కోరంబడినది).

मम+उन्नतिः = ममोन्नतिः (నా హెచ్చు)

रम्भा+उवाच = रम्भोवाच (రంభ చెప్పెను)

तव+ऊहा = तबोहा (నీ ఊహ)

स्थिरा+ऊर्ध्वम् = स्थिरोर्ध्वम् (ధూమికి పైన)

घन+ऋद्धिः = घनर्द्धिः (గొప్పవృద్ధి)

पर+लृकारः = परलकारः (పరమైన గ్రాహకము)

अक् (ए, ऐ, ओ, औ) లు తప్ప తక్కిన అచ్చులకు

(హ్రస్వ శ్చ కారము పరమైనపుడు సన్ని వైకల్పికము-సన్ని రాసపుడు వానికి హ్రస్వమువచ్చును - హ్రస్వము రాసపుడు సన్నివచ్చును.

ఉదా:—ब्रह्मा+ऋषिः = ब्रह्मऋषिः లేక ब्रह्मर्षिः-(ऋत्यकः)

4. अं, आ లకు ए, ऐ లు పరమయినపుడు పూర్వపరములకు బదులుగా ऐ అను వృద్ధి అక్షరమును, ओ, औ లు పరమైనపుడు औ అనువృద్ధి అక్షరమును ఏకాదేశమగును. (वृद्धिरादैच्)

అ	ఆ	లకు	వృద్ధి	అక్షరము	ఆ
ఇ	ఈ	ఎ	ఐ	లకు	”
ఉ	ఊ	ఋ	ౠ	లకు	”
	ఋ	ౠ	లకు	”	”
	ఌ	ౡ	కు	”	”

ఉదా:- మ+ఎవ = మవేవ (నాకే)

రమా+ఇతి = రమేతి (లక్ష్మీవచ్చును)

తస్య+ఇశ్వర్యమ్ = తస్యైశ్వర్యమ్ (వానియొక్క విశ్వర్యము)

సుత్రామా+ఇరావతః = సుత్రామైరావతః (ఇంద్రునివిరావతము)

వన+అషధిః = వనౌషధిః (అడవిమూలిక)

శూ+అఊస్సుకయమ్ = శూరౌస్సుకయమ్ (శూరునియొక్క ఉత్సాహము)

దుర్గా+అషః = దుర్గాః (పార్వతియొక్క పెదవి)

కుడిలా+అఊఢ్యమ్ = కుడిలౌఢ్యమ్ (దుష్టురాలిదౌర్జన్యము)

గ. పదాస్తమందుండు ప్రాప్తదీర్ఘములైన ఇ, ఊ, ఋ ఌ (ఇక) లకు మఱియొకపదము మొదటనుండు అసవర్ణముపరమయినయెడల వానికి మారుగా య్, వ్య, ర్, ల్ లు వరుసగా వచ్చును. (ఇకోయణచి)

ఎట్లనగా—

ఇ, ఈ లకు ... య్

ఉ, ఊ లకు ... వ్య

ఋ కు ... ర్

ఌ కు ... ల్

ఉదా:—ఇతి+అవదత్ = ఇత్యవదత్ (అని చెప్పెను)

ఇతి+आज्ञा = इत्याज्ञा (అని ఉత్తరువు)

వీనిలో ఇ కారమునకు ఆ ఆ లు అసవర్ణములు కావున ఇ వచ్చినది.

मधु+आनयति = मध्वानयति (తేనె తెచ్చుచున్నాడు)

घातृ+अंशः = घात्रंशः (బ్రహ్మయొక్క అంశము)

लृ+आकृतिः = लाकृतिः ('लृ' యొక్క ఆకారము)

వీనిలో త, థ, ల్ లకు పరమయినవి అసవర్ణములు గావున. వానికి మారుగా త్, థ్, ల్ లు వచ్చినవి.

इति+एवम् = इत्येवम् (అని ఇట్లు)

गुणी+एषः = गुण्येषः (గుణవంతుడు వీడు)

घनी+ऐच्छत् = घन्यैच्छत् (ధనవంతుడు కోరెను)

వీనిలో ఇ ఇ లకు ఐ ఐ లు అసవర్ణములు. కావున వానికి ఇ వచ్చినది.

ओ, औ लु పరమైనపుడును ఇట్లే ఇ వచ్చును.

ఉదా:—दधि+ओदनम् = दध्ओदनम् (పెరుంగన్నము)

वृद्धि+औषधम् = वृद्धौषधम् (వృద్ధికి మందు)

6. పదాంతమందుండు ए, ओ లకు ఆ వర్ణము పరమైన యెడల పరమైన ఆ వర్ణమునకు లోపము కలుగును. అనగా అది పలుకబడదు. దాని స్థానములో ఓ అనుగుర్తు పెట్టబడును. దీనికి 'అవగ్రహ' మని పేరు. (एकः पदान्तादति)

ఉదా:—**ते+अम्वा = तेऽम्वा** (నీతల్లి)

शम्भो+अव = शम्भोऽव (ఓశివుడా కాపాడుము)

7. **ए, ओ ऐ औ (एव्)** లకు అచ్చు పరమయునపుడు వానికి క్రమముగా **अ, अ, आय्, आव्** లు వచ్చును. పరమైన అచ్చుమాత్రము అట్లే ఉండును. వీనిలోని **य्, व्** లు పదాంతమందుండేనేని వానికి సన్ని వైకల్పికము, అనగా సన్ని చేసిన చేయవచ్చును. లేదా వదలివేయవచ్చును. ఇట్లు వదలి వేయుటవలన వాని కెదురగు అచ్చులకు సన్ని రాదు.

(**एचोयवायावः, लोपः शाकल्यस्य**)

ఉదా:—**ते+इच्छन्ति = तयिच्छन्ति** లేక **तइच्छन्ति** (వారుకోరు చున్నారు)

गुरो+एहि = गुरवेहि లేక **गुरणहि** (గురువా, రమ్మ)

कस्मै+अयच्छत् = कस्मायच्छत् లేక **कस्मा अयच्छत्**
(ఎవని కిచ్చెను?)

तौ+आगतौ = तावागतौ లేక **ताआगतौ** (వారిద్దఱు వచ్చి నారు)

8. ఉపసర్గ (Preposition) చివరనుండు **अ, आ** లకు ఏదేని ధాతువు (క్రియయొక్క తొలిరూపము) మొదటనుండు శ్లకారము పరమైనచో వృద్ధి ఏకాదేశ మగును.

(**उपसर्गादिति धातौ**)

ఉదా:—**प्र + ऋच्छति = प्राःच्छति** (వాడు వడిగా పోవుచు న్నాడు.)

9. ఉపసర్గ (Preposition) చివరనుండు ఆ, ఆ లకు ధాతువు (Verbal root) మొదటనుండు య, యో లు పరమైన యొడల పూర్వకములకు బదులు య, యో లే ఏకాదేశ మగును. కాని ఈ ఆ, ఆ లు క్ష=పోపు య్య = వెరుగు అనుధాతువుల యొక్క రూపములకు మొదటనుండు య తో చేరినపుడు యకు బదులు యే వచ్చును. (एङि पररूपम् ; एतेद्यत्पूर्वसु)

ఉదా:-**ప్ర+एजते = प्रेजते** (వాడు వణకుచున్నాడు)

परा+ओहति = परोहति (అమితముగా స్తుతి చేయుచున్నాడు)

अव+एति = अवेति (తెలిసికొనును)

परा+एधते=पैरधत (విరుద్ధముగా వృద్ధియగుచున్నాడు)

10. ధాతువుయొక్క అర్థమును మార్పుటకు దానికి ముందు ఉంచబడు ప్ర, ఆప, అవ, అన్తు మొదలగువానికి 'ఉపసర్గ' లని పేరు. (उपसर्गाः क्रियायोगे)

11. క్షే, క్ష, య లు ఒక నామవాచకముయొక్క గాని క్రియారూపముయొక్క గాని ద్వివచనమునకు చివర నున్న యొడల వానికి అచ్చుపరమైనను సన్ని రాదు. అప్పుడు వానికి 'ప్రగృహ్యము' లందురు. (ईद्वेद्विवचनं प्रगृह्यम्)

ఉదా:-**हरी+इमौ = हरी इमौ** (ఈ ఇద్దలు హరులు)

शम्भू+एतौ = शम्भू एतौ (ఈ ఇద్దలు శంభువులు)

रमे+इमे = रमे इमे (ఈ ఇద్దలు లక్ష్ములు)

भजेते+अम् = भजेते अम् (వీరిద్దఱు అనుభవించుచు
న్నారు)

याचेते+इदम् = याचेते इदम् (ఇద్దఱు దీనిని యాచించు
చున్నారు)

युध्येते+उभौ = युध्येते उभौ (వారిద్దఱు యుద్ధము చేయు
చున్నారు)

अम् (వీరిద్దఱు), अमी (వీరందఱు) అను సర్వనామములయందలి
ई, ऊ లకుకూడ అచ్చుపరమైనను సన్ని రాదు.

ఉదా:-अमी+ईशाः = अमी ईशाः (వీరు ప్రభువులు)

अम् + आसाते = अम् आसाते (వీరిద్దఱు ఉన్నారు)

12. ఒక్కటే అచ్చుగానుండు 'నిపాతము' (Inter-
jection) ను, అంతమందు ఆ ఉండు నిపాతమును ప్రగృహ్య
ములు - అనగా సన్నిలో మాటవు.

(निपातएकाजनात् ; ओत्)

ఉదా:-इ+इन्द्र = इन्द्र (ఓ ఇంద్రుడా !)

उ+उमेश = उमेश (ఓ ఈశ్వరుడా !)

अहो+ईशाः = अहोईशाः (ఓహో, ప్రభువులారా !)

II. హాల్ సన్ని (హల్లులయొక్క సన్ని)

1. 'स' కార 'त' వర్ణములు 'श' కార 'च' వర్ణ
ములతో చేరినయెడల వానికి బదులు 'श' కార 'च' వర్ణ
ములు వచ్చును. ఎట్లనగా 'स' కారమునకు బదులు 'श'

కారము త, థ, డ, ధ, న లకు బదులు చ, छ, ज, झ, बలును వచ్చును. (స్తోరచునాశ్చుః)

ఉదా:-కృణామ్+శేతే = కృణాశ్శేతే (కృష్ణుడు నిద్రించు చున్నాడు)

రామమ్+వినోతి = రామాశ్శినోతి (రాముడు ప్రోగుచేయు చున్నాడు)

సత్+చరిత్రమ్ = సశ్చరిత్రమ్ (మంచినడత)

శాశ్శిన్+జయ = శాశ్శిజ్జయ (ఓ విష్ణువా! జయింపుము)

2. 'స' కార 'త' వర్ణములు 'ష' కార 'ఠ' వర్ణములతో చేరినయెడల దానికి బదులు 'ష' కార 'ఠ' వర్ణములు వచ్చును. ఎట్లనగా—స కారమునకు బదులు ష కారమును, త, థ, డ, ధ, న లకు బదులు ఠ, ఠ, ఢ, ఢ, ణ లును వచ్చును. (స్తోఃఠ్ఠనా ఠ్ఠః)

ఉదా:-పుత్రమ్+షణ్ఠః = పుత్రాషణ్ఠః (అఱవకొడుకు)

మిత్రమ్+ఠీకతే = మిత్రాఠీకతే (మిత్రుడు ఉన్నాడు)

పెష్+తా = పెఠా (తిరుగలి)

తత్+ఠీకా = తఠీకా (దానికి టీక)

చక్రిన్+ఠీకసే = చక్రిఠీకసే (ఓ విష్ణువా! నీవు పోవు చున్నావు)

3. హ్రస్వాచ్చుకు పరమైన 'ఠ' కారమునకు ద్విత్వము నిత్యముగా వచ్చును, అనగా దానికి ద్విత్వము, తప్పక వచ్చును. (ఠైచ ఢైవైవ ఠైతుత్)

ఉదా:-శివ+త్రాయా = శివత్త్రాయా (శివునియొక్క నీడ)

4. పదాంతముందు దీర్ఘముగు అచ్చునకు త్ర కారము పరమైనయెడల దానికి త్ర కారము వైకల్పికముగ వచ్చును.

(పदान్తాద్రా)

ఉదా:-లక్ష్మీ+త్రాయా = లక్ష్మీత్త్రాయా లేక లక్ష్మీ త్రాయా (లక్ష్మీయొక్క నీడ)

5. త్ర కారమునకు ముందు ఆ, మా అను ఉపసర్గలు ఉన్నపుడుకూడ దానికి ద్విత్వము నిత్యముగ వచ్చును.

(ఆద్భాజో య)

ఉదా:-ఆ + త్రాదితః = ఆత్త్రాదితః (కప్పబడినవాఁడు లేక కప్పబడినది)

మా+త్రేదయ = మాత్త్రేదయ (నలుకవలదు)

6. ఒకపదము చివరనుండు వ హల్లుకుగాని (అంతఃస్థములకును అనునాసీకములకును తప్ప) 'హశ్చ' (Soft Consonant) గాని, అచ్చుగాని పరమయినయెడల దానివర్గములోని మూడవ అక్షరము దానికిబదులుగా వచ్చును.

(ఇలాं जशोऽन्ते)

ఉదా:-తత్+భోగః = తద్భోగః (వాని భోగము)

ద్విద్+ఘోషః = ద్విద్ధోషః (శత్రువుయొక్క ఘోష)

తత్+రాగః = తద్రాగః (ఆరాగము)

వాక్+ఙ్గీశః = వాగీశః (బ్రహ్మస్థి)

తత్+ఆగమనమ్ = తదాగమనమ్ (వానిరాక)

7. పదాంతమందుండు ఏ హల్లుకుగాని అనునాసికము పరమైనయెడల దానికిబదులు దాని వర్ణములోని అనునాసికము వైకల్పికముగ వచ్చును. (यरोनुनासिकेऽनुनासिकोवा)

ఉదా:—एतत्+मुरारिः అనుదానికి एतन्मुरारिः (= ఈవిష్ణువు) అనిగాని एतद्मुरारिः అనిగాని అగును. ఇట్లే षट्+मुखः= षण्मुखः (ఆటుమొగములు గలవాడు లేక షణ్ముఖుడు), षट्+महिमा=षट्महिमा, भवत्+महिमा=भवन्महिमा, भवद्महिमा అనియును అగును.

పరమగు అను నాసికము ఒక ప్రత్యయము (Termination) మొదట నుండెనేని ఈసన్నిత్యము అనగా తప్పక వచ్చును.

ఉదా:—तत्+मात्रम् =तन्मात्रम् (అదిమాత్రము; ఆమాత్రము)

चित्+मयम् = चिन्मयम् (జ్ఞానమువలన ఏర్పడినది)

8. 'त' వర్ణాక్షరమునకు త కారము పరమయినచో పూర్వపరములకు బదులు రెండవదాని సవర్ణము వచ్చును.

(तोर्लि)

ఉదా:—तत्+तक्षणम् =तत्तक्षणम् (దానిలక్షణము)

विद्वान्+लिखति = विद्वान्लिखति (పండితుడు వ్రాయును)

ఇచట 'न' కారమునకు మారుగా అనునాసిక త కారము వచ్చును. ఈ 'त' కారము అనునాసికమని తెలుపుటకు

దానిపైన అర్థచంద్రాకారపు గుర్తు లేక చంద్రబిందువు ఉపేక్షించబడును.

9. 'ఝల్లు'లకు 'ఖర్లు'లు (Surd లేక Hard Consonants) పరమయినపుడు వానికి బదులు 'చర్లు'లు వచ్చును.

(खरि झलां चरः स्युः)

'ఝల్లు' లనగా మాహేశ్వరసూత్రములలో తుడివర్ణములను విడిచి 'ఝ'కారమునకును కడపటి 'జ్ఞ' కారమునకును నడుమనుండు వర్ణములు.

'ఖర్లు' లనగా 'జ్ఞ' కారము మొదలు 'ఝ' కారము వరకునుండు వర్ణములు.

'చర్లు' లనగా 'చ' కారము మొదలు 'ఝ' కారము వరకునుండు వర్ణములు.

ఉదా:—उद्+स्थानम् = उत्थानम् (వైకిలేచుట)

उद्+स्तम्भनम् = उत्स्तम्भनम् (ప్రాళు)

10. 'ఝయ్'కు అనగా వర్ణాక్షరములలోని మొదటి నాల్గింటిలో దేనికీగాని 'జ్ఞ' కారము పరమయినచో దానికి బదులుగా దాని పూర్వవర్ణముయొక్క వర్ణములోని నాల్గవ అక్షరము వైకల్పికముగ వచ్చును. (झयोहोऽन्यतरस्याम्)

ఉదా:—वाक्+हरिः = वाग्हरिः లేక वाघरिः (మాటలలో సీంహము)

तत्+हयः = तद्दहयः లేక तद्धयः (వానిగుడ్డము)

11. 'శ' కారమునకు ముందు వర్ణాక్షరములలో మొదటి నాల్గింటియందు ఏదిగాని ఉండిదానికి అచ్చు, అంతఃస్థము, 'హ' కారము, అనునాసీకము పరమయినచో అది ('శ' కారము) వైకల్పికముగ త్ర కారమగును.

(शश्चोऽटि; शश्चोऽमि)

ఉదా:—तत्+शिवः = तच् शिवः లేక त्शिचिवः (అశివుడు)

सत्+शाखम् = सच् शाखम् లేక सच्छाखम् (మంచిశాస్త్రము)

एतत्+श्रुतम् = एतच् श्रुतम् లేక एतच्छ्रुतम् (ఇదివేదము)

सम्यक्+श्लाघ्यः = सम्यच् श्लाघ्यः లేక सम्यच्छ्लाघ्यः

(చక్కగా శ్లాఘింపదగినవాడు)

12. పదాంతమందుండు మ్ అను వర్ణము దానికి ఏఅచ్చు పరమయినను మార్పుచెందదు.

ఉదా:—तम् + आह्वय = तमाह्वय (వానిని పిలువము)

अहम् + एव = अहमेव (నేనే)

13. పదాంతమందుండు మ్ కు హల్లు పరమైనయెడల దానికి అనుస్వారము వైకల్పికముగా వచ్చును. శ్, ష్, ష్, ష్, ష్, లు పరమైనపుడు మాత్రము నిత్యము గావచ్చును.

(मोऽनुस्वारः)

ఉదా:—एनम् + सः = एनं सः (వీనిని వాడు)

धनम् + हरति = धनं हरति (ధనమును హరించుచున్నాడు)

सम् + रक्षति = संरक्षति (చక్కగా కాపాడును)

14. తక్కిన హల్లులకు ముందు తుది మ్ అనుస్వారముగ నైనను పరమయినహల్లుయొక్క వర్ణములోని అను నాసీకముగ నైనను మారును. య్, వ్, ళ్ లు పరమైనచో వానికి బదులు అను నాసీక య్, వ్, ల్ లు వచ్చును. వీనిని య్, వ్, ళ్ అని వ్రాయవలెను. (వాపदान्तस्य)

ఉదా:—वयम्+कुर्मः = वयं कुर्मः లేక वयङ्कुर्मः (మేము లేక మనము చేయుచున్నాము)

त्वम्+च = त्वंच లేక त्वञ्च (నీవును)

सम्+प्राप्तिः = संप्राप्तिः లేక सम्प्राप्तिः (లెస్సగ పొందుట)

अहम्+युध्ये = अहं युध्ये లేక अहंयुध्ये (యుద్ధముచేయుచున్నాను)

उत्तरम्+लिखसि=उत्तरं लिखसि లేక उत्तराँल्लिखसि (ఉత్తరమును వ్రాయుచున్నావు)

हरिम्+वन्दे = हरिं वन्दे లేక हरिवँन्दे (హరినిగూర్చి లేక హరికి నమస్కరించుచున్నాను)

15. ఒకపదము చివర క్, ళ్, న్ లకుముందు హ్రస్వముగు అచ్చు ఉండి వానికి ఏ అచ్చుగాని పరమయినయొడల ద్విత్వము వచ్చును. (कमो ह्रस्वादचि कमुणित्यम्)

ఉదా:—प्रत्यङ्+आत्मा = प्रत्यङ्कात्मा (స్వప్తముగనుండు ఆత్మ)

सुगण्+ईशः = सुगण्णीशः (శ్రేష్ఠమయిన సంఘమునకు అధిపతి)

हसन्+आगतः = हसन्नागतः (నవ్వుచు వచ్చెను)

16. పదాస్తమందుండు 'న్' కు 'చ్' (ఞ, ఞ, ఞ, చ, ఛ, త) పరమయినయెడల వానికి బదులుగ అనుస్వార విసర్గములు వచ్చును. విసర్గ చ్, ఞ్ లకుముందు శ్ గను, ఞ్, ఞ్ లకుముందు ఞ్ గను, ఞ్, ఞ్, లకు ముందు ఞ్ గను మారును.

ఉదా:—కస్మిన్ + చిత్రే = కస్మిచ్చిత్రే (వీచిత్రమునందు)

గురున్ + తాత్రః = గురుచ్చతాత్రః (గురువులను శిష్యుడు)

మహాన్ + టక్ఠః = మహాచ్చిట్ఠః (గొప్పగర్వము)

కాన్ + తరున్ = కాన్తరున్ ఏ చెట్లను ?)

కాని ఈసూత్రము ప్రశాన్ (శాంతుఁడు) అనుపదమునందలి 'న్' కు మాత్రము చెల్లదు.

ఉదా:—ప్రశాన్ + తనోతి = ప్రశాన్ తనోతి (శాంతుఁడు వ్యాపింపజేయును) (నశ్చల్యప్రశాన్)

17. 'చ్' వర్గపదాస్తమం దున్న పుడుగాని యుల్ (అంతఃస్థములు, అనునాసికములుతప్ప తక్కినహల్లులు) పరమైసపుడుగాని 'క' వర్గగా మారును. (చో: క్ఠః)

ఉదా:—వాచ్ + యుక్తిః = వాయుక్తిః (వాక్కుతో కూడిక)

సుయన్ = సుయక్ (గట్టిప్రయత్నము చేయువాఁడు)

18. రేఫమునకు రేఫము (ఱ) పరమయినయెడల మొదటిరేఫమునకు లోపము కలుగును. అనగా అది వదలివేయఁ

బడును—దానికిముందుండు శ్ల కు తప్ప 'అయ్' కు అనగా
అ, ఇ, క లకు దీర్ఘము వచ్చును.

(రీరి; ह्रलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः)

ఉదా:—पुनर् + रमते = पुनारमते (మరల ఆచుచున్నాడు)

हरिर् + रम्यः = हरीरम्यः (విష్ణువు అందమైనవాడు)

शम्भुर् + राजते = शम्भुराजते (శివుడు ప్రకాశించుచున్నాడు)

19. ఒకటేపదమునందు శ్ల, శ్ల, ర, ణ లకు తర్వాత వచ్చునట్టి ణ్ కు అచ్చుగాని ణ్, మ్, య్, వ్ లుగాని పరమయి నపుడు అది (న్) య్ అగును. వీనికిని (శ్ల, శ్ల, ర, ణ లు) ణ్ కును నడును అచ్చులు, క వర్తాక్షరములు, ణ వర్తాక్షరములు య, వ, ష, అనుస్వారము ఉన్న పుడుకూడ ఇదేమాన్పు కలుగును.

ఉదా:—भर्तृ+नाम् = भर्तृणाम् (భర్తలయొక్క)

पूर + अनम् = पूरणम् (పూర్తిచేయుట; నిండ్లించుట)

हरि+ना = हरिणा (హరిచేత)

गुरु+नाम् = गुरुणाम् (గురువులయొక్క)

राम+इन = रामेण (రామునిచేత)

द्वेष+इन = द्वेषेण (ద్వేషముచేత)

गृह्+नाति = गृह्णाति (తీసికొనును)

कानि, आर्त+नाम् = आर्तानाम् (బాధపడు వారియొక్క)

अर्थ+इन = अर्थेन (ధనముచేత)

అనియే అగును.

(ऋषाभ्यां नोणः समातपदे; अद्कुवाङ् तुभ्यवायेऽपि)

20. న్ కారము ఋ, ర, ణ లకుతర్వాత వచ్చినను ఒక పదముచివర ఉండేనేని దానికి ణ కారము రాదు.

(नैपदान्तस्य)

ఉదా:—तह्नु (చెట్లను)

21. ఒక ప్రత్యయములోని స్ కు అచ్చు త వర్గాక్షరము, మ్, య్, వ్ లు పరముగా నున్నపుడు దానికిముందు ఆ, ఆ లు తప్ప మఱియే అచ్చుగాని, క్, ర్, త్ లు గాని ఉండేనేని (వీనికిని స్ కును నడుమ విసర్గ అనుస్వారముతో కూడిన వర్ణములు ఉన్ననుకూడ) ణ్ గా మారును. (इण्कोः)

ఉదా:—वेनु+सु = वेनुषु (ఆవులయందు)

दिक्+सु = दिक्षु = दिक्षु (దిక్కులయందు)

वच्+स्यति = वक्ष्यति (చెప్పచున్నాడు)

व्योतिस्+आ = व्योतिषा (వెలుతురుచేత)

अर्चिः+सु = अर्चिःषु లేక अर्चिषु (జ్యోతులయందు)

चक्षुस् (కన్ను) ఇది ప్ర-బ-లో చక్షుषి (కండ్లు) అగును.

हल्+सु = हल्लु (హల్లులయందు)

22. ఒకపదముచివర ఒకహల్లుకంటె ఎక్కువహల్లులు ఉన్నపుడు, ముందుహల్లు తప్ప తక్కినవి వదలివేయబడును.

ఉదా:—कुभृत्+स् = कुभृत्स् = कुभृत् (పర్వతము)

23. పదాంత స్ కారమునకు ఒకవర్ణము పరమైనను కాకపోయినను అది విసర్గ యగును.

ఉదా:—रामस् = रामः

24. పదాన్తముందు \underline{r} కు 'ఖర్త' (Hard Consonants) పరమయినను కాకపోయినను అది విసర్గమగును.

(खरवसानयोर्विसर्जनीयः)

ఉదా:— $\underline{p}r = p:$ (పట్టణము)

$\underline{p}ur + \underline{p}ur = \underline{p}un:$ $\underline{p}un:$ (మరల మరల)

25. పదాన్త \underline{s} కారమునకు ముందు \underline{a} , $\underline{ā}$ లు తప్పు మఱియేఅచ్చుగాని ఉండి దానికి 'హశ్వు' (Soft Consonant) గాని అచ్చుగాని పరమయినయెడల అది \underline{r} కారముగ మారును.

(ससज्जुषोरः)

ఉదా:— $\underline{ka}vis + \underline{ā}gata:$ = $\underline{ka}viragata:$ (కవి వచ్చినాడు)

$\underline{dhe}nu + ga$ $\underline{c}hhati$ = $\underline{dhe}nugācchati$ (అవు పోవుచున్నది)

26. \underline{r} కు ముందు $\underline{ā}$ కార మున్నపుడు దానికి $\underline{ā}$ కారముగాని 'హశ్వు' గాని పరమయినయెడల అది \underline{r} కారముగ మారును. ఈ \underline{r} కారము దానికి ముందున్న $\underline{ā}$ కారముతో చేరి గుణసన్నివలన $\underline{ō}$ కార మగును.

(अतोरुंमुतादप्लुते ; हशिच)

ఉదా:— $\underline{sh}iv + \underline{ā}cary:$ = $\underline{sh}iv + \underline{r} + \underline{ā}cary:$ = $\underline{sh}ivō + \underline{ā}cary:$ =

$\underline{sh}ivōcary:$ (శివుడు పూజింపఁడగినవాఁడు)

ఇట పూర్వసూత్రమువలన $\underline{ō}$ కారమునకు పరమయిన $\underline{ā}$ కారమునకు లోపము కలుగుటచే దానికి గుర్తుగా 'అవగ్రహము' - \underline{r} పెట్టబడినది. (అచ్ఛస్థి చూడుము)

ఉదా:— $\underline{ra}m + \underline{ā}vany:$ = $\underline{ra}m + \underline{r} + \underline{ā}vany:$ = $\underline{ra}mō \underline{ā}vany:$

(రాముఁడు వండుకొడు)

పరమయిన 'ఖ' తో 'శ్', 'ష', 'స్' లు చేరి వచ్చినపుడు ఈ మార్పుకలుగదు.

ఉదా:—క: + క్షమ: = క:క్షమ: (ఎవఁడు సమర్థుఁడు ?

(शर्परे विसर्जनीयः)

కె. బో:, బగో:, అఘో: లేక ఆ, ఆ లు పూర్వముండు విసర్గకు అచ్చుగాని, 'హాశ్చ' గాని సరమైనయెడల దానికి శ్ అ దేశముగవచ్చును. ఈ శ్ అచ్చులకుముందు వై కలి:కముగను హల్లులకు ముందు నిత్యముగను లోపించును. ఈలోపమువలన ఎదురైన అచ్చులకు సస్థిరాదు.

(भो भगो अघो अपूर्वस्य योऽशि; ओतो गार्ग्यस्य; लोपः शाकल्यस्य ; हलिसर्वेषाम्)

బో:, బగో:, అఘో: అనునవి స్ కారాంతములగు నిపాతములు (Interjections)

ఉదా:—దేవా: + ఇహ = దేవా ఇహ్ లేక దేవా యిహ (దేవతలు ఇచట)

బో: + దేవా: = బో దేవా: (ఓ దేవతలారా!)

బగో: + నమస్తే = బగో నమస్తే (ఓహో, నీకునమస్కారము)

అఘో: + అహి = అఘో అహి లేక అఘో యేహి (అహో, రమ్ము)

కె. స:, ష: అను శబ్దములయందలి విసర్గ హల్లుకు ముందు లోపించును.

(एतत्तदोः सुलोपोऽक्रोरनसमासे हलि)

ఉదా:—ష: విష్ణు: = ష విష్ణు: (ఇతఁడు విష్ణువు)

స: + శమ్భు: = సశమ్భు: (అతఁడు శివుఁడు)

ఆ కారా న్తములుగను పలువిధములుగ నుండును. ఉదా:-
 రామ-అ కారా న్తము, హరి-ఇ కారా న్తము, శాశ్వ-క కారా న్తము,
 పితృ (తండ్రి) ఋ కారా న్తము.

3. తెనుగునందు వలెనే సంస్కృతమునందును ఎనిమిది విభక్తులు (Cases) కలవు. ఇవి ప్రథమా (Nominative) ను బోధన ప్రథమా (Vocative), ద్వితీయా (Accusative), తృతీయా (Instrumental), చతుర్థి (Dative), పంచమి (Ablative), షష్ఠి (Genitive), సప్తమి (Locative) అను నవి.

4. పుం లింగ స్త్రీ లింగశబ్దములకు విభక్తు లేర్పడుటకు ప్రకృతి (మొదటి రూపము—base)కి చేర్పబడు ప్రత్యయ ములేవియనగా.

	వ	ద్వి	బ
Nom. case ప్రథమావిభక్తి	}	స్ (:)	औ अस् (अः)
Accus. case ద్వితీయావిభక్తి	}	अम्	” ” (अः)
Instr. case తృతీయావిభక్తి	}	आ	भ्याम् भिस् (भिः)
Dative case చతుర్థివిభక్తి	}	ए	” भ्यस् (भ्यः)
Ablative case పంచమివిభక్తి	}	अस् (अः)	” ” (भ्यः)

ఇ కారాంత శబ్దములకు సంబోధన ప్రథమైక వచనములలో ప్రకృతిరూపమే ఉండును. తక్కిన వచనములు ప్రథమకువలెనే.

ఉదా:—(हे) गज (हे) गजौ (हे) गजाः. 'नाम्' అను ప్రత్యయమునకు ముందుండు ప్రాస్యాచ్చు దీర్ఘమగును. ఉదా:—गज+नाम् = गजानाम्. తుది ఇ కారము ఆస్ కును పు కునుముందు య అగును. ఉదా:—गज+ओस् = गजे+ओस् = गजयोः (सं. सू. च्.) गज+ए = गजे+ए = गजेषु.

ఇ కారాంత పులిగ్ల రామ (రాముడు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	రామః	రామౌ	రామాః
సం. ప్ర.	(हे) రామ	(हे) ,,	(हे) ,,
ద్వి.	రామమ్	రామౌ	రామాన్
తృ.	రామేణ	రామాభ్యమ్	రామేః
చ.	రామాయ	,,	రామేభ్యః
పం.	రామాత్	,,	,,
ష.	రామస్య	రామయోః	రామాణామ్
స.	రామే	,,	రామేషు

ఇట పదాంత స్ కారము విసర్జయగును.

రామ+స్ = రామస్ = రామః ; రామ + ఐ = రామౌ. రామ+ఆస్=రామాః. రామ+ఆన్ = రామాన్. రామ+ఇన్ = రామేన్ (గుణసన్ని) ఇ కారము ణ కారమగుట చేత (సం. సూ. చ్.) రామేణ అగును.

రామ+ऐस् = रामैः (వృద్ధిసన్ని) च, भ्याम् అనుముందు ఆ కారము దీర్ఘముగను, भ्यस् అనుముందు ए గనుమారును. ఇట్లు रामाय, रामाभ्याम्, रामेभ्यः అగును.

రామ + अत् = रामात्

రామ+ओस् = रामयोः

రామ+नाम् = रामानाम्

} ముందు చెప్పిన గజయోః, గజానామ్ వలెనే కాని న కారమునకు ण కారమువచ్చుట చేత (సం. సూ. చూ.)

రామాణామ్ అగును.

రామ+इ = रामे (గుణసన్ని)

రామే+सु = रामे+पु = रामेषु (గజేపు వలెనే)

2. आ कारांस्त स्त्रीलिङ्ग प्रत्ययములు.

	ఏ	ద్వి	బి
ప్ర.	లేదు	स्त्री	अस्
ద్వి.	आम्	स्त्री	अस्
త్వ.	आ	भ्याम्	मिस्
చ.	ए	भ्याम्	भ्यस्
పం.	अस्	भ्याम्	भ्यस्
ష.	अस्	ओस्	नाम्
స.	आम्	”	सु

సంబోధన ప్రకమైకవచనములో శబ్దము తుదనుండు आ, ए అగును. తక్కిన వచనములు ప్రకమవలెనే.

आ कारात्प्रसृतिर्लृङ् रमा (लृङ्) शब्दम्.

	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	रमा	रमे	रमाः
सं. प्र.	(हे)रमे	(हे) रमे	हे (रमाः)
द्वि.	रमाम्	रमे	रमाः
तृ.	रमया	रमाभ्याम्	रमाभिः
च.	रमायै	”	रमाभ्यः
पं.	रमायाः	”	”
ष.	”	रमयोः	रमागाम्
स.	रमायाम्	”	रमासु

శబ్దాస్తమందుండు ఆ తృతీయైకవచనములో యగ మారును. చతుర్థి మొదలగు తక్కిన విభక్తుల యేకవచనములందు ప్రత్యయములకు ముందు యా అను అగమము వచ్చును. ఇట్లు తృతీయలో రమా + ఆ = రమే + ఆ లేక రమయా.

- చతుర్థి. రమా + యా + య = రమాయే
- పంచమి. రమా + యా + అస్ = రమాయాః
- షష్ఠి. రమా + యా + అస్ = రమాయాః
- సప్తమి. రమా + యా + ఆమ్ = రమాయామ్

షష్ఠీ సప్తమి ద్వివచనములందు తుది ఆ కారము ప్రత్యయములకు ముందు య అగును. రమా + ఆస్ = రమే + ఆస్ లేక రమयोః

(3) ఆ కారాంతనపుంసకలిక్ల ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్రథమా.	ఋ	ౠ	ఆని
ద్వితీయా.	ౠ	ౡ	ఆని

ఇవి తప్ప తక్కిన విభక్తి ప్రత్యయములన్నియు పుంసంజ్ఞమునకువలెనే ఉండును. సంబోధన ప్రథమైవచనములో మాత్రము ఆ కారాంత పుంలిక్లశబ్దములకు వలెనే ప్రకృతి రూపము ఉండును. మిగిలినవచనములు ప్రథమలోవలెనే.

ఆ కారాంతనపుంసకలిక్ల జ్ఞాన (లైలివి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	జ్ఞానమ్	జ్ఞానే	జ్ఞానాని
సం. ప్ర. (ఛే)	జ్ఞాన	(ఛే) జ్ఞానే	(ఛే) జ్ఞానాని
ద్వి.	జ్ఞానమ్	జ్ఞానే	జ్ఞానాని

జ్ఞాన + ఇ = జ్ఞానే (సంబంధి) జ్ఞాన + ఆని = జ్ఞానాని
(సవర్ణదీర్ఘసంధి)

తక్కినవిభక్తులు రామ శబ్దమునకువలెనే ఏర్పడును. తృతీయలోను షష్ఠిలోను న్ కారము ణ్ కారముకాదు. కాబట్టి జ్ఞానేన, జ్ఞానానామ్ అని వచ్చును.

(4) క్ కారాంతపులిజ్జ ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	స్	—	అస్
ద్వి.	మ్	—	న్
త్వ.	నా	భ్యామ్	మిస్
చ.	ఽ	భ్యామ్	భ్యస్
సం.	అస్	”	”
ష.	”	ఔస్	నామ్
ష.	ఔ	”	స్

(క) సంబోధన, ప్రథమైక వచనమునందు క్ కారము ఽ కారముగును. ఉదా—(ః) ఱే

(ఖ) ప్రథమా, సం. ప్ర., ద్వితీయా విభక్తులందుండు క్ కారమునకు బహువచన అస్ కు ముందు గుణమును, ద్వితీయచనముందు బహువచన న్ కు ముందు దీర్ఘమును వచ్చును.

ఉదా:—గిరి (ద్వితీయచనము) గిరి + అస్ = గిరే + అస్
లేక గిరయః (సన్ధిచూ)

గిరిన్ (ద్వితీయాబహువచనము)

(గ) పులిజ్జశబ్దముల తుదనుండు క్ కారమునకు చతుర్థి, షష్ఠమీ, షష్ఠ్యైకవచన ప్రత్యయములకు ముందుగుణము వచ్చును.

(ఘ) పఞ్చమీ షష్ఠ్యేకవచనములందు అస్ లోని ఆ కారము లోపించును.

(ఙ) సప్తమ్యేకవచనమునందు ఐ కు ముందు శబ్దము చివరనుండు క్ కారమునకు లోపము కలుగును.

క్ కారాంతపులిజ్జ గిరి (కొండ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	గిరిః	గిరి	గిరయః
సం. ప్ర.	(ః) గిరె	(ః) గిరి	(ః) గిరయః
ద్వి.	గిరిమ్	గిరి	గిరిన్
తృ.	గిరిణా	గిరిభ్యామ్	గిరిభిః
చ.	గిరయే	”	గిరిభ్యః
పం.	గిరేః	”	”
ష.	”	గిరియోః	గిరిణామ్
స.	గిరౌ	”	గిరిభు

ప్ర. 1. గిరి + అస్ = గిరె + అస్ లేక గిరయః (పల్లె-పై న 'క' సూ. చూ.)

తృ. 2. గిరి + నా = గిరిణా. (పల్లె)

చ. 3. గిరి + య = గిరె + య లేక గిరయే. (పై న 'గ' సూ. చూ.)

ప. 4. గిరి + అస్ = గిరె + అస్ లేక గిరెః (వైస 'గ', 'ఘ' సూ చూ)

ప. 5. గిరి + ఆస్ = గిర్యోః (సస్థి)

,, 6. గిరి + నామ్ = గిరిణామ్ (నామ్ అను ప్రత్యయమునకు ముందుండు హ్రస్వాచ్చుదీర్ఘమగును)

ప. 7. గిరి + ఐ = గిరౌ (వైస 'జ' సూ. చూ)

,, 8. గిరి + సు = గిరిషు—

5. క్ కారా వస్త్రీలిజ ప్రత్యయములు.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	స్	—	అస్
ద్వ.	మ్	ఐ	స్
త్వ.	ఆ	భ్యామ్	భిస్
చ.	ఁ	”	భ్యస్
ప.	అస్	”	”
చ.	”	ఆస్	నామ్
ష	ఐ	”	సు

(1) ద్వితీయా బహువచనములో స్ కుముందుశబ్దము తుదనుండు అచ్చుదీర్ఘమగును. కడపటినాలుగు విభక్తుల వీక వచనములందు వీనికి వైకల్పికరూపములు వచ్చును. సంబోధన వ్రథమలో శబ్దము తుదనుండు క్ కారము ఁ అగును.

5. కారావస్త్రీలిङ्గ మతి (బుద్ధి) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	మతిః	మతీః	మతయః
సం.	ప్ర. (హ)మతే	(హ)మతీ	(హ)మతయః
ద్వి.	మతిమ్	మతీ	మతీః
తృ.	మత్యా	మతిభ్యామ్	మతిभिః
చ.	మతయే	}	మతిభ్యః
	మత్యే		
పం.	మతేః	}	మతిభ్యః
	మత్యాః		
ష.	”	మత్యోః	మతీనామ్
స.	మతౌ	}	మతిపు
	మత్యామ్		

6. కారావస్త్రీలిङ्గ ప్రత్యయములు.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	-	ఔ	అస్
ద్వి.	మ్	ఔ	ఇస్
తృ.	ఆ	భ్యామ్	భిస్
చ.	ఁ	”	భ్యస్
పం.	అస్	”	”
ష.	”	ఔస్	నామ్
స.	ఆమ్	”	సు

(1) సంబోధనప్రథమలో ఏకవచనమునందు సామాన్యముగా క్షే కారము ప్రాప్తమగును. తక్కిన వచనములు ప్రథమకువలెనే.—శ్రీ, ధీ శబ్దములు చూడు.

(2) చతుర్థి మొదలు తక్కినవిభక్తులయందు ఏకవచన ప్రత్యయములకుముందు ఆ అను అగమమువచ్చును.

(3) సప్తమీ బహువచనములో ష్ర అనునది శ్ర అగును.

క్షే కారాక్షస్త్రీలిజ్జ గౌరీ (పార్వతి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	గౌరీ	గౌర్యో	గౌర్యః
సం. ప్ర.	(ఛే) గౌరి	(ఛే) గౌర్యో	(ఛే) గౌర్యః
ద్వి.	గౌరీమ్	గౌర్యో	గౌరీః
తృ.	గౌర్యా	గౌరీభ్యమ్	గౌరీభిః
చ.	గౌర్యే	”	గౌరీభ్యః
పం.	గౌర్యాః	”	”
ష.	”	గౌర్యోః	గౌరీణామ్
స.	గౌర్యామ్	”	గౌరీభు

చ. గౌరీ + ఆ + య = గౌర్యే

పం, ష. గౌరీ + ఆ + అస్ = గౌర్యాః

స. గౌరీ + ఆ + ఆమ్ = గౌర్యామ్

గౌరీ + శ్రు = గౌరీభు

7. క్ కారాంతనపుంసకలిజప్రత్యయములు.

ప్ర.	వ	ద్వి	బ
ద్వి.	-	ద్వి	ద్వి
త్వ.	ఆ	భ్యామ్	భిస్
చ.	ఋ	”	భ్యస్
పం.	అస్	”	”
ష.	”	ఔస్	నామ్
స.	ఇ	”	సు

(1) సం. ప్ర. లో శబ్దముతుదనుండు క్ కారము ఋ కారముగ కూడవూరును.

(2) అచ్చుమొదటనుండు ప్రత్యయములకు ముందు క్ చేర్పబడును.

(3) ప్రథమా ద్వితీయా బహువచనములకు ముందు క్ కారము దీర్ఘమగును.

(4) క్ కారాంతశబ్దములు కొన్ని పుంలిజ్జన్యనందును, నపుంసక లిజ్జమునందునుకూడ ఒకటే అర్థమునందు వచ్చును. వీనిని “భాషితపుంస్కములు” అందురు. తక్కిన వానిని “అభాషితపుంస్కములు” అందురు. శ్రాచి శబ్దము భాషితపుంస్కము, వారి శబ్దము కాదు. పుంలిజ్జమునందు శ్రాచిః, శ్రాచీ, శ్రాచయః అనియును, నపుంసకలిజ్జమునందు శ్రాచి, శ్రాచిని, శ్రాచిని అనియును ఉండును.

३ కారాస్త నపుంసకలిజ్జ వారి (నీళ్లు) శబ్దము.

(అభాషితపుంస్కము)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వారి	వారిణి	వారిణి
సం.	ప్ర. (హ) వారి } (హ) వారి }	(హ) " "	(హ) " "
ద్వి.	వారి	వారిణి	వారిణి
త్వ.	వారిణా	వారిణ్యామ్	వారిణిః
చ.	వారిణే	"	వారిణ్యః
పం.	వారిణః	"	"
ష.	"	వారిణోః	వారిణామ్
స.	వారిణి	"	వారిణు

३ కారాస్తనపుంసకలిజ్జ శ్రాచి శబ్దము (శుద్ధమైనది)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రాచి	శ్రాచిని	శ్రాచిని
సం.	ప్ర. (హ) శ్రాచి } (హ) శ్రాచి }	(హ) " "	(హ) " "
ద్వి.	శ్రాచి	శ్రాచిన్య	శ్రాచిని
త్వ.	శ్రాచినా	శ్రాచిణ్యామ్	శ్రాచిణిః
చ.	శ్రాచిణే } శ్రాచిణ్యే }	"	శ్రాచిణ్యః

పం.	ఋచినః } ఋచేః }	ఋచిభ్యామ్	ఋచిభ్యః
ష.	ఋచినః } ఋచేః }	ఋచినోః } ఋచ్యోః }	ఋచీనామ్
స.	ఋచిని } ఋచౌ }	ఋచినోః } ఋచ్యోః }	ఋచిభు

క కారాంతశబ్దములు.

(1) వీని విభక్తులలో క కారాంత శబ్దములయందలి క్షే క్షే య్ లకు బదులు క్రమముగా క క్ష ఐ క్ష లువచ్చును.

(2) పుంలింగ శబ్దముల చివరనుండు క కారమునకు చతుర్థి, పంచమీ, సప్తమ్యేకవచనములందు గుణమువచ్చును. కావున విణావే, విణాః అని వర్పడును.

(3) మూఁడు లింగములందును వీని విభక్తులకూడ క కారాంతముల విభక్తులవలెనే వర్పడును. కాని చతుర్థి, పంచమీ, సప్తమ్యేకవచనములందును, నపుంసక లింగషష్ఠి, సప్తమీ ద్వివచనములందును వీనికి ఆయావిభక్తుల పుంలింగ రూపములు కూడవచ్చును.

క కారాంత పుంలింగ విణ్య (విష్ణుపు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	విణ్యః	విణ్య	విణ్యః
సం. ప్ర.	(కై) విణ్యో	(కై) విణ్య	(కై) విణ్యః
ద్వి.	విణ్యమ్	విణ్య	విణ్యన్

తృ.	విఱ్ఱునా	విఱ్ఱుభ్యామ్	విఱ్ఱుభిః
చ.	విఱ్ఱువే	”	విఱ్ఱుభ్యః
పం.	విఱ్ఱుఁ	”	విఱ్ఱుభ్యః
ష.	”	విఱ్ఱువోః	విఱ్ఱునామ్
స.	విఱ్ఱుఁ	”	విఱ్ఱుభు

ఆ కా డా త్తస్త్రిలిజ్జ తను (దేహము) శబ్దము.

వ ద్వి బ

ప్ర.	తనుః	తన్	తనవః
సం. ప్ర. (హి)	తనో	(హి) తన్	(హి) తనవః
ద్వి.	తనుమ్	తన్	తన్
తృ.	తన్వా	తనుభ్యామ్	తనుభిః
చ.	తన్వే } తనవే }	”	తనుభ్యః
పం.	తన్వాః } తనోః }	”	”
ష.	తన్వాః } తనోః }	తన్వోః	తనూనామ్
స.	తన్వామ్ } తనో }	తన్వోః	తనుభు

(1) దీనికి తృతీయైకవచన ప్రత్యయము ఆ ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయమగు స్ కు ముందు తుది అచ్చుదీర్ఘ మగును. తను + ఆ = తన్వా, తను + స్ = తన్:- కడపటి

నాలుగు విభక్తులయందు ఏకవచనములో తన్వే, తన్వాః, తన్వाम్ అనురూపములు వైకల్పికముగా వచ్చును.

(2) నపుంసక కారాంతశబ్దముల విభక్తులు ఏర్పడటకుకూడ పులిజ్జశబ్దములకు చెప్పినపద్ధతి యే పనికొచ్చును.

క కారాంత నపుంసకలిజ్జ మధ్య (తేనె) శబ్దము.

(అభాషితపుంస్కము)

	వ	ద్వీ	బ
ప్ర.	మధు	మధునీ	మధూని
సం. ప్ర.	(హే) మధో } (హే) మధు }	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వీ.	మధు	మధునీ	మధూని
తృ.	మధునా	మధుభ్యామ్	మధుభిః
చ.	మధునే	,,	మధుభ్యః
ష.	మధునః	,,	,,
ష.	,,	మధునోః	మధూనామ్
స.	మధుని	,,	మధుభు

క కారాంత నపుంసకలిజ్జ మృద్ధ (మొత్తనిది) శబ్దము

(భాషితపుంస్కము)

	వ	ద్వీ	బ
ప్ర.	మృద్ధ	మృద్ధనీ	మృద్ధూని
సం.	(హే) మృద్ధో } (హే) మృద్ధు }	(హే) ,,	(హే) ,,

ద్వి.	మృదు	మృదునీ	మృదుని
త్వ.	మృదునా	మృదుభ్యామ్	మృదుభిః
చ.	మృదునే } మృదుభే }	"	మృదుభ్యః
పం.	మృదునః } మృదోః }	"	మృదుభ్యః
ష.	మృదునః } మృదోః }	మృదునోః } మృదోః }	మృదునామ్
స.	మృదుని } మృదౌ }	మృదునోః } మృదోః }	మృదుభు

ऊ काराऽन्तर्ल्लिङ्ग वधू (अदुदि) शब्दम्.

ऊ काराऽन्तर्ल्लिङ्ग शब्दములలోని इ ई ए लनु ऊ
 लుగా మార్చినయెడల ఈశబ్దముయొక్క రూపము లేర్పడున
 దీనికి ప్రథమైకవచన ప్రత్యయము सू

	ॠ	द्वि	ब
प्र.	वधूः	वध्वौ	वध्वः
सु. प्र.	(ह्र) वधु	(ह्र) वध्वौ	(ह्र) वध्वः
द्वि.	वधूम्	वध्वौ	वधूः
त्व.	वध्वा	वध्वभ्याम्	वध्वभिः
च.	वध्वै	"	वध्वभ्यः
पं.	वध्वाः	"	"
ष.	"	वध्वोः	वध्वनाम्
स.	वध्वाम्	"	वध्वुषु

శ్శ కారాన్తపుంలిజశబ్దములు.

(1) వీనిలో ప్రత్యయములకుముందు ప్రథమా విభక్తిలోను ద్వితీయైకవచన, ద్వీవచనములయందును అంతమందు 'శ్శ' ఆర్ గామారును. పిర్, మార్, భార్ మొదలగు కొన్ని శబ్దములయందు మాత్రము శ్శ అనునది ఆర్ అగును. ప్రథమైకవచనములో ర్ కారమునకును స్ అను ప్రత్యయమునకును లోపముకలుగుటచే అంతమందు ఖా మాత్రము నిలుచును.

వీని ప్రత్యయములు:—

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	స్	ఔ	ఆస్
సం. ప్ర.	లో ఏకవచనమునందు ఆర్ లోని ర్ లోపించుటచేత ఆ: అగును (సం. సూ. చూ.)		
ద్వి.	ఇమ్	ఔ	న్
	న్ కుముందు శ్శ దీర్ఘమగును.		
తృ.	ఆ	భ్యామ్	మిస్
చ.	ఐ	”	భ్యస్
పం.	లేదు	”	”
ష.	లేదు	ఔస్	నామ్
స.	ఇ	”	సు

(2) పఞ్చమీషష్ఠీ విభక్తుల ఏకవచనములో 'శ్శ' ఆర్

గామారును. సప్తమ్యేకవచనమందలి క్ష కారమునకు ముండి
ఇది అర్ అగును. నామ్ కుముందు ఋ కారము దీర్ఘమగును.

ఋ కారాన్తపులిజ్ఞ ధాతు (బ్రహ్మ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ధాతా	ధాతారౌ	ధాతారః
సం.	ప్ర. (హ) ధాతః	(హ) ధాతారౌ	(హ) ధాతారః
ద్వి.	ధాతారమ్	ధాతారౌ	ధాతౄన్
తృ.	ధాత్రా	ధాతౄభ్యమ్	ధాతౄభిః
చ.	ధాత్రే	"	ధాతౄభ్యః
పం.	ధాతుః	"	"
ష.	"	ధాత్రోః	ధాతౄణామ్
ఙ.	ధాతరి	"	ధాతౄషు

ఋ కారాన్తపులిజ్ఞ పితౄ (తండ్రి) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పితా	పితరౌ	పితరః
సం.	ప్ర. (హ) పితః	(హ) పితరౌ	(హ) పితరః
ద్వి.	పితరమ్	పితరౌ	పితౄన్
తృ.	పిత్రా	పితౄభ్యమ్	పితౄభిః
చ.	పిత్రే	"	పితౄభ్యః
పం.	పితుః	"	"
ష.	"	పిత్రోః	పితౄణామ్
ఙ.	పితరి	"	పితౄషు

ऋ कारा न्त पुंलिङ्ग न् (नरुः) शब्दము.

	व	द्वि	ब
प्र.	ना	नरौ	नरः
सु.	प्र. (हे) नः	(हे) नरौ	(हे) नरः
द्वि.	नरम्	नरौ	नृन्
तृ.	त्रा	नृभ्याम्	नृभिः
च.	त्रे	”	नृभ्यः
पं.	त्रुः	”	नृभ्यः
ष.	”	त्रोः	नृणाम् } नृणाम् }
स.	नरि	”	नृषु

ఈ శబ్దములో नाम् కు ముందు దీప్తము नै కల్పితము. षष्ठी బహువచనములో नृणाम्, नृणाम् అని రెండురూపములు వచ్చును.

బంధుత్వార్థకములగు स्वसृ, मातृ, दुहितृ, यातृ మొదలగు ऋ कारा न्त స్త్రీ लिङ्गముల ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయము स्.

దీనికి ముందువీని ऋ कारము దీర్ఘమగును.

ఉదా:—स्वसृः, मातृः, दुहितृः మొ.

स्वसृ (ఆడుతోడబుట్టువు) శబ్దము మాత్రము తక్కినవిభక్తులలో नम् (మనుమడు) శబ్దమువలెనే చెప్పబడును. మిగిలినవి पितृ శబ్దమువలెనే. ఉదా:—दुहिता दुहितरौ दुहितरः మొ.

(1) ऋ कारा वृत्तप्रथीकं नमृ (మనుమఁడు) శబ్దము

వ ద్వి బ

ప్ర. నమా నమారౌ నమారః

సం. ప్ర. (हे) नमः (हे) नमारौ (हे) नमारः

ద్వి. नमारम् नमारौ नमृन्

(2) ऋ कारा वृत्तप्रथीकं स्वसृ (అఁడుతోడఁబుట్టువు)

శబ్దము.

వ ద్వి బ

ప్ర. स्वसा स्वसारौ स्वसारः

సం. ప్ర. (हे) स्वसः (हे) स्वसारौ (हे) स्वसारः

ద్వి. स्वसारम् स्वसारौ स्वसृः

ఉక్కినవిభక్తులు రెంటికిని సమానము. శేషము, పితృ
శబ్దమువలెనే.

(3) ऋ कारा वृत्तप्रथीकं मातृ (తల్లి) శబ్దము.

వ ద్వి బ

ప్ర. माता मातरौ मातरः

సం. ప్ర. (हे) मातः (हे) मातरौ (हे) मातरः

ద్వి. मातरम् मातरौ मातृः

శేషము పితృ శబ్దమువలె.

(4) ऋकारान्तस्त्रीलिङ्ग याव (ఠోడికోడలు, అత్త) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	యాతా	యాతరౌ	యాతరః
సం. ప్ర.	(హే) యాతః	(హే) యాతరౌ	(హే) యాతరః
ద్వి.	యాతరమ్	యాతరౌ	యాతః

శేషము పిన్ద శబ్దమువలె.

ఋకారాంత నపుంసలింగ శబ్దములు ఈ దిగువ చూపబడిన శబ్దమువలెనే చెప్పబడును.

ఋకారాంత నపుంసలింగ కర్త (చేయునది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	కర్తే	కర్తృణి	కర్తృణి
సం. ప్ర.	(హే) కర్తే (హే) కర్తేః	} (హే) " "	(హే) " "
ద్వి.	కర్తే		
తృ.	కర్తృణా కర్త్రా	} కర్తృభ్యమ్	కర్తృభిః
చ.	కర్తృణే కర్త్రే		
పం.	కర్తృణః కర్త్రేః	} " "	" "
ష.	"		

పం.	దిశ:	”	”
ష.	”	దిశో:	దిశామ్
స.	దిశి	”	దిశ్చ

(2) వత్, మత్ అంతమందుగల పుంలిజ్జ శబ్దములకు ప్రథమా. సం. ప్ర. ద్వితీయా (బహువచనములో తప్ప) తుది న్ కారమునకు ముందు న్ ఉంచబడును.

त कार्दात्त प्पुंलिज्ज गुणवत् (गुणवन्तुः) शब्दम्.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	गुणवान्	गुणवन्तौ	गुणवन्तः
సం. ప్ర. (ह्र)	गुणवन्	(ह्र) गुणवन्तौ	(ह्र) गुणवन्तः
ద్వి.	गुणवन्तम्	गुणवन्तौ	गुणवतः
తృ.	गुणवता	गुणवद्भ्याम्	गुणवद्भिः
చ.	—वते	”	गुणवद्भ्यः
పం.	—वतः	”	”
ష.	—,”	गुणवतोः	गुणवताम्
స.	—गुणवति	”	गुणवत्सु

(3) పుంలిజ్జ శబ్దముల ప్రథమైకవచనములో ‘వन्’ లోని ఆ కారమునకు దీర్ఘమువచ్చి వాన్ అగును.

(4) గచ్ఛన్, పచ్ఛన్ మొదలగు (వర్త-విశే) శబ్దములకు దీనివలెగాక ప్ర. ఏ. లో మాత్రము ఆ కారము హ్రస్వమై గచ్ఛన్, పచ్ఛన్ అని యుండును.

वसत् (వర్త-విశే) (నివసించుచున్న) శబ్దమునకు ప్ర. ఏ
वसन् (వసించువాడు). తక్కిన విషయములలోనిది పై శబ్దము
వలెనే ఉండును.

(5) హలస్తములగు నపుంసకలిజ్జ నామవాచకముల
ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా విభక్తులలో ఏకవచనమునకు ప్రత్య
యము లుండవు. ద్వితీయ ప్రత్యయము క్షే. బహువచన ప్రత్య
యము క్ష. బహువచనములో తుది హల్లు అను నాసికముగ గాని
అంతఃస్థముగ గాని ఉండనియెడల క్ష కారమునకు ముందు న్
పెట్టబడును. తక్కిన విభక్తులు అదే అంతముగల పుంలిజ్జ
శబ్దములకువలెనే ఏర్పడును.

त कारात् न्त नपुंसकलिज्ज यकृत् (మాంసవిశేషము) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	यकृत्	यकृती	यकृन्ति
సం.	ప్ర. (हे) ,,	(हे) ,,	(हे) ,,
ద్వి.	यकृत्	यकृती	यकृन्ति
తృ.	यकृता	यकृत्त्र्याम्	यकृद्भिः
చ.	यकृते	,,	यकृद्भ्यः
పం.	यकृतः	,,	,,

శేషము पवत् శబ్దమునకు వలెనే.

(6) म्, दिव्, च्रु, జాతి (1,4,10) వికరణుల పరస్మి పద
ధాతువులకు సంబంధించిన నపుంసకములగు వర్త-విశేషణముల
ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయావిభక్తుల ద్వితీయమునందు తుది त्

కారమునకుముందు య్ ఉంచబడును. ఇట్లు య్ కారము ఉండుట
 రుద్ వికరణి (6-వ వికరణి) ధాతువులవర్తవిశేషణములకు
 వైకల్పికము. ఉదా:—బ్రుష్ (బోష్)

తెలిసికొను—1-వ వికరణి—వర్తవిశేషణము బోషత్ (తెలిసి
 కొనుచున్న). బోషత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా విభ
 క్తులు—బోషత్, బోషంతి, బోషంతి అని యుండును.

దివ్ (అడుకొను) 4-వ వికరణి - వర్తవిశే - దీవ్యత్—
 దీవ్యత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు—దీవ్యత్,
 దీవ్యంతి, దీవ్యంతి

చుర్ (దొంగిలించు)—10-వ వికరణి—వర్తవిశే - చోరయత్,
 చోరయత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు—చోరయత్
 చోరయంతి చోరయంతి.

విశ్ (ప్రవేశించు) - 'రుద్' జాతిలేక 6-వ వికరణి—వర్తవిశే—
 విశత్ (ప్రవేశించుచున్న). ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు—

విశత్ విశంతి లేక విశతీ, విశంతి దిశ్ (చూపు) -
 రుద్ జాతి లేక 6-వ వికరణి—వర్తవిశే - దిశత్ (చూపుచున్న).
 ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయావిభక్తులు—దిశత్, దిశంతి లేక దిశతీ,
 దిశంతి.

శాస్ అను ధాతువుయొక్క వర్తవిశే - శాసత్ (ఏలు
 చున్న) - స్పృంసకలిజ్ శాసత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీ
 యా బహువచనముల క్ కారమునకు ముందుమాత్రము య్
 వైకల్పికముగా వచ్చును.

ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయా విభక్తులు.

शासन्	शासती	शासन्ति } शासति }
-------	-------	----------------------

తక్కిన విభక్తులు నరున్ శబ్దమునకువలెనే.

अन्, इन् అంతమందుండు నామవాచకములు.

(1) వీని ప్రథమ, సం. ప్ర. లలో ఏకవచనప్రత్యయ మగు स् లోపించును. ఉదా:—राजन् + स् = राजन्स्

= राजन्

गुणिन् + स् = गुणिन्स्

= गुणिन् (సం. సూ. చూ.)

(2) ప్రథమైక వచనమునందును హల్లు మొదటనుండు ప్రత్యయము లన్నిటికి ముందును न् వదలివేయబడును. ద్వితీయా బహువచనమందు తప్ప ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయావిభక్తు లలో పుంలిజ్ శబ్దముల య కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

ఉదా:—

न कारात्त पुंलिङ्ग राजन् (राज) शब्दम्.

	व	द्वि	ब
प्र.	राजा	राजानौ	राजानः
सं. प्र.	(हे) राजन्	(हे) राजानौ	(हे) राजानः
द्वि.	राजानम्	राजानौ	राजः
तृ.	राज्ञा	राजभ्याम्	राजभिः मू०

ఇట్లే आत्मन् శబ్దములో

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	आत्मा	आत्मानौ	आत्मानः
సం. ప్ర.	(हे) आत्मन्	(हे) आत्मानौ	(हे) आत्मानः
ద్వి.	आत्मानम्	आत्मानौ	आत्मनः

అనివచ్చును.

ఇన్ అంతమందుండు పుంలిజ్జ శబ్దముల కై కారమునకు ప్రథమైకవచనములో మాత్రము దీర్ఘము వచ్చును. ఉదా:-
 गुणिन् (పుం) गुणी गुणिनौ गुणिनः నపుంసకశబ్దము లక్ష్ణిలు రాదు. వీని ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా బహువచనములయందు కై కారము దీర్ఘమగును. गुणिन् (నపుం) प्र. व. गुणि. దీనికి ప్ర. సం. प्र. ద్వితీయా బహువచనము. गुणीनि

(3). ఇన్ అంతమందుగల పుంలిజ్జ శబ్దములలోని ఇ కారము తృతీయా బహువచన ప్రత్యయమగు ఇన్ మొదలుగా అచ్చు మొదటనుండు ప్రత్యయములకుముందు వదలివేయఁ బడును. ఈ ఇ కారమునకు ముందు म्, र् లు తుదనుండు సంయుక్త హల్లు ఉండెనేని అది అట్లే ఉండును. అనగా దానికి లోపము కలుగదు. ఈ లోపము పుంలిజ్జ నపుంసకలిజ్జ శబ్దముల సప్తమ్యైకవచనమందును నపుంసకముల ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా ద్వివచనమందును వైకల్పికము. సుబోధన ప్రథమైకవచనము ప్రకృతివలెనే ఉండును. నపుంసక లిజ్జములో ఇన్ కారమునకు లోపము వైకల్పికము.

ఉదా :—రాజన్ (పుం.),

సం. ప్ర. ఏ. (ఱ) రాజన్.

త్య. ఏ. రాజ్ఞా, సప్త. ఏ. రాజ్ఞి లేక రాజని.

(4) నామన్ (నపుం). ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయా ద్వీవచ నము నామ్నీ లేక నామనీ సం. ప్ర. ఏ. (ఱ) నామన్ లేక (ఱ) నామ్. రాజ్ఞా (త్య. ఏ.) అను రూపము ఎట్లు ఏర్పడుననగా రాజన్ + ఆ అని ఉండగా ప్రత్యయమునకు ముందున్న ఆ లోపించుటచేత రాజన్ + ఆ అగును. ఇట న్ కారము ఇ కారముతో చేరుటవలన దానికి బదులు ఇ వచ్చును. ఈ ఇ దానికి ముందుండు ఇ తో చేరి ఇ అగును. ఇట్లు రాజ్ + ఆ = రాజ్ఞా (సద్ధి సూ. చూ)

ఇట్లే సద్ధివలన రాజ్ఞే, రాజ్ఞః, రాజ్ఞామ్, రాజ్ఞి అనునవియును ఏర్పడును. రాజన్ శబ్దము స్త్రీలింగములో రాజ్ఞీ (రాణి) అగును.

आत्मनः అనుదానిలో ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయమగు ఆస్ లేక ఆః కు ముందు త్ అను మ్ కారము తుదనుండు సంయుక్త హల్లు ఉన్నది. కావున ఆ కారమునకు లోపము కలుగదు. అట్లు ఆत्मनః అని ఏర్పడును.

यत्वन् శబ్దము ద్వితీయా బహువచనము यत्वनः यत्वनः అనుదానిలో ద్వి. బహువచన ప్రత్యయమగు ఆస్ లేక ఆః కు ముందు ఇ అను వ్ తుదనుండు సంయుక్త హల్లు ఉన్నది. కావున ఆ కారమునకు లోపము కలుగదు. అట్లు यत्वनः అని ఏర్పడును.

महिमन् शब्दము राजन् शब्दమువలెనే.

न कारात्तु पुल्लिङ्ग महिमन् (महिम्) शब्दము.

ॐ

द्वि

ब

प्र.	महिमा	महिमानौ	महिमानः
सं.	प्र. (हे) महिमन्	(हे) महिमानौ	(हे) महिमानः
द्वि.	महिमानं	महिमानौ	महिम्नः
तृ.	महिम्ना	महिमभ्याम्	महिमभिः
च.	महिम्ने	”	महिमभ्यः
पं.	महिम्नः	”	”
ष.	”	महिम्नोः	महिम्नाम्
स.	महिम्नि महिमनि	} ”	महिमसु

महिमन् + अस् = महिमन् + अः = महिम्नः

यज्वन् शब्दము आत्मन् శబ్దమువలెనే.

न कारात्तु पुल्लिङ्ग यज्वन् (यजागममुच्चेत्सवाऽदु) शब्दము.

ॐ

द्वि

ब

प्र.	यज्वा	यज्वानौ	यज्वानः
सं.	प्र. (हे) हेयज्वन्	(हे) यज्वानौ	(हे) यज्वानः
द्वि.	यज्वानम्	यज्वानौ	यज्वनः
तृ.	यज्वना	यज्वभ्याम्	यज्वभिः
च.	यज्वने	”	यज्वभ्यः
पं.	यज्वनः	”	”

ష.	”	यज्वनोः	यज्वनाम्
స.	यज्वनि	”	यज्वसु

దామన్ శబ్దము నామన్ శబ్దమువలెనే.

न कारात्प्रसृज्ज् दामन् (प्रुष्पमूल) शब्दम्.

 వ ద్వి బ

ప్ర.	दाम	दात्री दामनी }	दामानि
------	-----	-------------------	--------

సం.	ప్ర. (हे) दामन् } (हे) दात्री } (हे) दामानि
	(हे) दाम } (हे) दामनी }

ద్వి.	दाम	दात्री दामनी }	दानानि
-------	-----	-------------------	--------

తృ.	दाम्ना	दामभ्याम्	दामभिः
-----	--------	-----------	--------

చ.	दान्ने	”	दामभ्यः
----	--------	---	---------

ఘ.	दान्नः	”	”
----	--------	---	---

ష.	”	दान्नोः	दान्नाम्
----	---	---------	----------

స.	दान्नि } दामानि }	”	दामसु
----	----------------------	---	-------

न कारात्प्रसृज्ज् गुणिन् (गुणवन्तुः) शब्दम्.

 వ ద్వి బ

ప్ర.	गुणी	गुणिनौ	गुणिनः
------	------	--------	--------

సం.	ప్ర. (हे) गुणिन् } (हे) ” } (हे) ”
-----	------------------------------------

ద్వి.	गुणिनम्	गुणिनौ	गुणिनः
-------	---------	--------	--------

తృ.	గుणिना	గుणिभ्याम्	గుणिभिः
చ.	గుणिने	”	గుणिभ्यः
పం.	గుणिनः	”	”
ష.	”	గుणिनోః	గుणिनाమ్
స.	గుणिनि	గుणिनోః	గుణిषు

న కారాంత నపుంసకలిజ్గుణిన్ (గుణముగలది) శబ్దము.

వ ద్వీ బ

ప్ర.	1	గుणि	గుणिनी	గుणीని
సం.	ప్ర.	(హ) గుణిన్ } (హ) గుణి }	(హ) గుణిని	(హ) గుణిని

ద్వీ.	గుणि	గుणिनी	గుణిని
తృ.	గుणिना	గుणिभ्याम्	గుणिभिః
చ.	గుणिने	”	గుणिभ్యః
పం.	గుणिनః	”	”
ష.	”	గుణిനోః	గుణిनाమ్
స.	గుణిని	”	గుణిषు

స్, వస్, ఐయస్, एवस् లు అంతమందుగల నామ వాచకములు :—

(1) స్ అంతమందుగల నామ వాచకములకు ప్రథమైక వచనమునందు న్ ఆను ప్రత్యయమునకు లోపమును దానికి ముందుండు ఆ కారమునకు దీర్ఘమును వచ్చును. శబ్దము తుదనుండు స్ పిమ్మట విసర్గగా మారును.

ఉదా :—వేधास् + स् = వేधास् = వేधाః (బ్రహ్మ.)

(2) హల్లులు మొదటనుండు ప్రత్యయములకుముందు స్ విసర్గగా మారును. ఈ విసర్గ ప్రత్యయములలో సన్ని ప్రకారము కలియును. క్షీయస్, యస్ లు మొదటనుండు నామ వాచకములకుకూడ ఇట్లే అగును.

(3) వస్, క్షీయస్, యస్ లు అంతమందుండు నామ వాచకములకు పులిజ్జములో తుది స్ కు ముందు వ్ ఉంచబడును. వాని తుదివర్ణమునకు ముందుండు ఆ కారము ప్ర. సం. ప్ర. లలోను ద్వితీయా విభక్తిలో మొదటి రెండు వచనములలోను దీర్ఘమగును. ప్రథమైక వచనములో అంతమున వాన్, యాన్ అని ఉండును.

(4) వస్ లోని వ్ కారము ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయము మొదలుగా అచ్చులు మొదటనుండు ప్రత్యయములకు ముందును నపుంసకముల ప్రథమ, సం. ప్ర., ద్వితీయా ద్వివచన క్షీ కారమునకు ముందును క్ గా మారును. ఈ క్ కు ముందు క్ కార ముండేనేని దానిని వదలి వేయవలెను. మఱి హల్లులు ఆదియందుండు ప్రత్యయములకు ముందును నపుంసకముల ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయైక వచనమునందును స్ కుమారుగా క్ వచ్చును.

(5) నపుంసకముల ప్రథమ సం. ప్ర. ద్వితీయైక వచనములో వీనికిముందు ఆ కారము ఉండేనేని దానికి దీర్ఘము రాదు. బహువచనమందలి క్ కారమునకు ముందు తుదివర్ణ

మునకు ముందుండు అచ్చుదీర్ఘమై దానికి ఒక అను నాసికము చేర్పబడును.

(6) వీని సంప్ర. లో దేనియందును తుదివర్ణమునకు ముందు వర్ణము దీర్ఘముకాదు. ఉదా:—వేఘః, శ్రేయన్.

स कारात्तु पुल्लिङ्ग श्रेयस् (श्रेष्ठोऽद्) शब्दम्:

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రేయాన్	శ్రేయాंसौ	శ్రేయాंसः
సం.	ప్ర. (हे) ,,	(हे) ,,	(हे) ,,
ద్వి.	శ్రేయాंसम्	శ్రేయాंसौ	శ్రేయसः
త్వ.	శ్రేयसा	శ్రేयोभ्याम्	శ్రేयोभिः
చ.	శ్రేయसे	,,	శ్రేयोभ्यः
పం.	శ్రేయसः	,,	,,
ష.	,,	శ్రేयसोः	శ్రేयसाम्
స.	శ్రేयसि	,,	శ్రేयस्सु

దీని స్త్రీలింగరూపము శ్రేయసీ (శ్రేష్ఠిణీ).

स कारात्तु पुल्लिङ्ग वेधस् (ब्रह्म) शब्दम्:

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వేఘాః	వేఘసौ	వేఘसः
సం.	ప్ర. (हे) ,,	(हे) ,,	(हे) ,,
ద్వి.	వేఘసమ్	వేఘసौ	వేఘसः
త్వ.	వేఘसा	వేఘోभ्याम्	వేఘోभिः
చ.	వేఘसे	,,	వేఘోभ्यः

పం.	వేధసః	వేధోభ్యమ్	వేధోభ్యః
ప.	”	వేధసోః	వేధసామ్
స.	వేధసి	”	వేధఃసు ఠీక వేధస్సు }

స కారాంత పులిక సేదివస్ (కూర్పున్న వాఃడు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	సేదివాన్	సేదివాंसौ	సేదివాंसః
సం. ప్ర.	(హ) సేదివన్	(హ) సేదివాंसौ	(హ) సేదివాंसః
ద్వి.	సేదివాंसమ్	సేదివాंसौ	సేదుః
త్య.	సేదుః	సేదివద్భ్యామ్	సేదివద్భిః
చ.	సేదుః	”	సేదివద్భిః
పం.	సేదుః	”	”
ప.	”	సేదుః	సేదుః
స.	సేదుః	”	సేదివత్సు

ఇది స్త్రీలింగములో సేదుః యగును. విద్వస్ (పుం) శబ్దముకూడ ఇట్లే. దీని స్త్రీలింగరూపము విదుః.

స కారాంత పులిక గరియస్ (పాచ్చువాఃడు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	గరియాన్	గరియాंसौ	గరియాंसః
సం. ప్ర.	(హ) గరియన్	(హ) ”	(హ) ”
ద్వి.	గరియాंसమ్	గరియాंसौ	గరియః

తృ.	గరియసా	గరియోభ్యామ్	గరియోभिః
చ.	గరియసే	”	గరియోభ్యః
పం.	గరియసః	”	”
ష.	”	గరియసోః	గరియసామ్
స.	గరియసి	”	గరియస్సు

దీని స్త్రీలింగము గరియసీ (హెచ్చుది.)

స కారాంత నపుంసకలిజ్ఞ పయస్ (పాలు, నీరు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పయః	పయసీ	పయాंसి
సం.	ప్ర. (హే) ”	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	పయః	పయసీ	పయాंसి

శేషము వేదస్ శబ్దమువలె.

స కారాంత నపుంసకలిజ్ఞ సేదివస్ (కూర్పున్నది) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	సేదివత్	సేదుषీ	సేదివాंसి
సం.	ప్ర. (హే) ”	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	సేదివత్	సేదుषీ	సేదివాंसి

శేషము పుంలిజ్ఞరూపములవలెగాని విద్వస్ శబ్దము వలెగాని.

स कारात् प्रलीङ्ग उद्विस् (प्रकाशించुనది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	उद्विः	उद्विषौ	उद्विषः
సం. ప్ర. (हे)	”	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	उद्विषम्	उद्विषौ	उद्विषः
తృ.	उद्विषा	उद्विष्याम्	उद्विभिः
చ.	उद्विषे	”	उद्विभ्यः
పం.	उद्विषः	”	”
ష.	उद्विषः	उद्विषोः	उद्विषाम्
స.	उद्विषि	”	उद्विः पु లేక उद्विष्णु }

వైన చెప్పిన శబ్దములు గాక ఈ క్రింది శబ్దములు కూడ జ్ఞప్తియందు ఉంచుకొనవలసినవి.

इ कारात् प्रलीङ्ग सखि (స్నేహితుఁడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	सखा	सखायौ	सखायः
సం. ప్ర. (हे)	सखे	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	सखायम्	सखायौ	सखीन्
తృ.	सख्या	सखिभ्याम्	सखिभिः
చ.	सख्ये	”	सखिभ्यः
పం.	सख्युः	”	”

ష.	सख्युः	सख्योः	सखीनाम्
స.	सख्यौ	”	सखिषु

ఇది స్త్రీ లిజ్జములో సఖి (చెలికత్తె) అగును.

इ कारात्त्व पुंलिज्ज पति (धर्तु) शब्दము.

దీనికిని हरि शब्दమునకును తృతీయా విభక్తి మొదలు భేదము.

	व	द्वि	ब
प्र.	पतिः	पती	पतयः
सं. प्र.	(हे) पते	(हे) ”	(हे) ”
द्वि.	पतिम्	”	पतीन्
तृ.	पत्या	पतिभ्याम्	पतिभिः
च.	पत्ये	”	पतिभ्यः
चं.	पत्युः	”	”
ष.	पत्युः	पत्योः	पतीनाम्
स.	पत्यौ	”	पतिषु

దీనికి స్త్రీ లిజ్జరూపము పत्నీ (భార్య).

न कारात्त्व सपुंसकलिज्ज अहन् (दिनम्) शब्दము.

	व	द्वि	ब
प्र.	अहः	अही अहनी	अहानि
सं. प्र.	(हे) ”	(हे) ”	(हे) ”

ద్వి.	అహః	అహ్నీ అహ్నా	} అహ్నాని
త్వ.	అహ్నా	అహోభ్యమ్	
చ.	అహ్నే	”	అహోభ్యః
పం.	అహ్నః	”	”
ష.	”	అహ్నోః	అహ్నామ్
స.	అహ్ని అహ్ని	} ”	} అహస్సు అహఃసు

రాజన్, సఖి, అహన్ శబ్దములు సమాసాంతమున ఆ
కారాంతములగును.

ఉదా :—మహారాజః, రామసఖః, మధ్యాహ్నః మొ.

సమాసములో పతి శబ్దము హరి శబ్దమువలెనే చెప్పబడును.

ఉదా :—సీతాపతినా, సీతాపతయే మొ.

న కారాంతపులింగ పథిన్ (త్రోవ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పన్థాః	పన్థానౌ	పన్థాన్యః
సం. ప్ర.	(హే) ”	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	పన్థానమ్	పన్థానౌ	పథః
త్వ.	పథా	పథిభ్యమ్	పథిభిః
చ.	పథే	”	పథిభ్యః

ఉ.	జరాయే } జరసే }	జరాభ్యామ్	జరాభ్యః
పం.	జరాయాః } జరసః }	"	"
క.	"	జరయోః } జరసోః }	జరాణామ్ } జరసామ్ }
స.	జరాయామ్ } జరసి }	"	జరాసు

న కారా వ్ర పులిక శ్వన్ (కుక్క) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్వా	శ్వనౌ	శ్వనః
సం. ప్ర.	(హి) శ్వన్	(హి) "	(హి) "
ద్వి.	శ్వనమ్	శ్వనౌ	శ్వనః
తృ.	శ్వునా	శ్వభ్యామ్	శ్వభిః
ఉ.	శ్వునే	"	శ్వభ్యః
పం.	శ్వనః	"	"
క.	"	శ్వనోః	శ్వనామ్
స.	శ్వుని	"	శ్వసు

దీని స్త్రీలిక రూపము శ్వునీ

శ్చీ కారా వ్ర స్త్రీలిక షీ (బుద్ధి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	షీః	షియౌ	షియః

సం.	ప్ర. (हे)	धीः	(हे)	धियौ	(हे)	धियः
ద్వి.		धियम्		धियौ		धियः
तृ.		धिया		धीभ्याम्		धीभिः
च.		धिये } धियै }		”		धीभ्यः
प०.		धियः } धियाः }		”		”
झ.		”		धियोः		धियाम् } धीनाम् }
ञ.		धियि } धियाम् }		”		धीषु

ऊ हा णा प्र ऋ ॠ लि ङ्ग भू (धुमि) शब्दము.

	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	
ప్ర.		भूः		भुवौ		भुवः
సం.	ప్ర. (हे)	”	(हे)	”	(हे)	”
ద్వి.		भुवम्		भुवौ		भुवः
तृ.		भुवा		भूभ्याम्		भूभिः
च.		भुवे } भुवै }		”		भूभ्यः
प०.		भुवः } भुवाः }		”		”
झ.		”		भुवोः		भुवाम् } भूनाम् }

ఋ	ఋవి ఋవाम्	}	ఋవో:	ఋషు
<p>ॐ కారాచ ప్రోల్లిజ్ఞ ఋ (కనుబొమ్మ) శబ్దము.</p>				
	ఋ		ఋవీ	ఋ
ప్ర.	ఋ:		ఋవీ	ఋవ:
సం. ప్ర.	(హ) "	(హ) "	(హ) "	"
ద్వి.	ఋవమ్		ఋవీ	ఋవ:
త్వ.	ఋవా		ఋభ్యమ్	ఋభి:
ఋ	ఋవే	}	"	ఋభ్య:
	ఋవే	}		
సం.	ఋవా:	}	ఋభ్యమ్	"
	ఋవ:	}		
ఋ	"		ఋవో:	ఋణామ్ } ఋవమ్ }
ఋ	ఋవమ్	}	"	ఋషు
	ఋవి	}		

ॐ కారాచ ప్రోల్లిజ్ఞ ఋ (ఆడుది) శబ్దము.

	ఋ		ఋ	ఋ
ప్ర.	ఋ		ఋయీ	ఋయ:
సం. ప్ర.	(హ) ఋ	(హ) ఋ	(హ) ఋ	(హ) ఋయ:
ద్వి.	ఋయమ్	}	ఋయీ	ఋయ:
	ఋమ్	}		ఋయీ: }

త్ప.	త్రియా	త్రిభ్యామ్	త్రిభిః
చ.	త్రియే	”	త్రిభ్యః
పం.	త్రియాః	”	”
ష.	”	త్రియోః	త్రిణామ్
స.	త్రియామ్	”	త్రిభు

इ कारात्त स्त्रीलिङ्ग श्री (लङ्कै) शब्दम्.

	ॠ	ॠ	ॠ
ప్ర.	श्रीः	श्रियौ	श्रियः
సం.	ప్ర. (हे) ”	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	श्रियम्	श्रियौ	श्रियः
త్ప.	శ్రియా	శ్రిభ్యామ్	శ్రిభిః
చ.	శ్రియే } శ్రియే }	”	శ్రిభ్యః
పం.	శ్రియాః } శ్రియః }	”	”
ష.	”	శ్రియోః	శ్రిణామ్ } శ్రియామ్ }
స.	శ్రియామ్ } శ్రియి }	”	శ్రిభు

इ कारात्त स्त्रीलिङ्ग लक्ष्मी (लङ्कै) शब्दम्.

	ॠ	ॠ	ॠ
ప్ర.	लक्ष्मीः	लक्ष्म्यौ	लक्ष्म्यः

సం ప్ర (हे) लक्ष्मि (हे) लक्ष्म्यौ (हे) लक्ष्म्यः
 తక్కినవి గౌరీ శబ్దమువలెనే.

स कारात् प्र स्त्रीलिङ्ग आशीस् (दीवन्) शब्दम्.

	॑	द्वि	॒
ప్ర.	आशीः	आशीषौ	आशिषः
సం. ప్ర. (हे)	”	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	आशिषम्	आशिषौ	आशिषः
తృ.	आशिषा	आशीर्भ्याम्	आशीर्भिः
చ.	आशिषे	”	आशीर्भ्यः
పం.	आशिषः	”	”
ష.	”	आशिषोः	आशिषाम्
స.	आशिषि	”	आशीष्णु

स कारात् प्र नपुंसकलिङ्ग चक्षुस् (कन्नु) शब्दम्.

	॑	द्वि	॒
ప్ర.	चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
సం. ప్ర. (हे)	”	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
తృ.	चक्षुषा	चक्षुर्भ्याम्	चक्षुर्भिः
చ.	चक्षुषे	”	चक्षुर्भ्यः
పం.	चक्षुषः	”	”
ష.	”	चक्षुषोः	चक्षुषाम्
స.	चक्षुषि	”	चक्षुष्णु

అ కారాంత పుంలింగ పాద (పాదము) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పాదః	పాదౌ	పాదాః
సం.	ప్ర. (హే) పాద	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	పాదమ్	పాదౌ	పాదాన్ } పదః }
తృ.	పాదేన్ } పదా }	పాదాభ్యామ్ } పదభ్యామ్ }	పాదైః } పద్భిః }
చ.	పాదాయ } పదే }	పాదాభ్యామ్ } పద్భ్యామ్ }	పాదేభ్యః } పద్భ్యః }
పం.	పాదాత్ } పదః }	,,	,,
ష.	పాదస్య } పదః }	పాదయోః } పదోః }	పాదానామ్ } పదామ్ }
స.	పాదే } పాది }	,,	పాదేషు } పదసు }

ప కారాంత స్త్రీలింగ అప (నీరు) శబ్దము.

దీనికి బహువచనములో మాత్రమే ప్రయోగము.

ప్ర. ఆపః. ద్వి. అపః. తృ. అప్యః. చ. అప్యః. పం. అప్యః.

ష. అపామ్. స. అప్సు.

అ కారాంత పుంలింగ ద్వార (భార్య) శబ్దము.

ప్ర. దారాః. ద్వి. దారాన్. తృ. దారైః. చ. దారేభ్యః. పం. దారేభ్యః. ష. దారాణామ్. స. దారేభ్యు.

దీనికీని బహువచనములోనే (ప్రయోగము)

ह कारात् प्रस्त्रीलिङ्ग उपानत् (चेप्पु) शब्दम्.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	उपानत्	उपानहौ	उपानहः
సం. ప్ర. (हे)	”	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	उपानहम्	उपानहौ	उपानहः
తృ.	उपानहा	उपानह्याम्	उपानह्निः
చ.	उपानहे	”	उपानह्यः
పం.	उपानहः	”	”
ష.	”	उपानहोः	उपानहाम्
స.	उपानहि	”	उपानत्सु

(iii) సర్వనామములు (Pronouns)

(1) ఈ క్రిందిశబ్దములు సర్వనామములు :—

सर्व - विश्व - कतर - कतम - यतर - यतम - ततर -
 ततम - एकतर - एकतम - अन्य - अन्यतर - इतर - त्व - सम -
 सिम - नेम - पूर्व - पर - अवर - दक्षिण - उत्तर - अपर -
 अधर - स्व - अन्तर - एक - उभ - उभय - द्वि - त्वत् - भवत् -
 तद् - त्यद् - यद् - एतद् - युष्मद् - अस्मद् - किम् - इदम् -
 अदस् :

వీని యర్థములు :—సर्वే సమస్త, విశ్వ సమస్త, एकतर
 ఇద్దటిలో ఒక, एकतम వెక్కండ్రలో ఒక, अन्य మఱియొక్క,
 अन्यतर రెంటిలో ఏదో ఒక, इतर వేరు, सम సమస్త, सिम
 సమస్త, नेम సగము, पूर्व ముందటి, पर తర్వాతి, अवर మొ
 కటి, दक्षिण కుడి, उत्तर హెచ్చు, तर्वाति, अपर వేరు, अध
 క్రింది, తక్కువ, स्र సొంత, अन्तर బయటి.

ఆ కారాంతములగు పుంలిజ్జ స్వనామ శబ్దములకు
 ముఖ్యముగా ఈ దిగువ చెప్పబడిన ప్రత్యయములు వచ్చును
 ప్ర-బ. లో క్షే, చ-వ. లో స్మै, పం-వ. లో స్యాత్, ప-బ లో
 షామ్, స-వ. లో సిన్ - తక్కిన విషయములలో వీనికిని
 ఇతర ఆ కారాంత పుంలిజ్జ శబ్దములకును భేదము ఉండదు.

ఉదా :—ఆ కారాంత పుంలిజ్జ సర్వే శబ్దము - ప్ర - బ -
 సర్వే, చ. వ - సర్వస్మै, పం. వ - సర్వస్యాత్, ప. బ. సర్వేషామ్, స.
 వ - సర్వసిన్ - విశ్వ శబ్దము మొదలు సిమ శబ్దమువఱకును
 ఇట్లే రూపములు.

(3) ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్జ స్వనామశబ్దమునకు ముఖ్య
 ముగావచ్చు ప్రత్యయములు :—చ. వ. లో స్మै, పం. వ. లో
 స్యాత్, ప-వ-లో స్యాత్, ప-బ-లో శామ్, స-వ.లో శామ్.
 వీనిలో శామ్ అను ప్రత్యయమునకు ముంధు తప్ప తక్కినచోట్ల
 ఆ కారము హ్రస్వమగును. మిగిలినవిషయములలో ఇతర
 ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్జ శబ్దములవలెనే ఉండును.

ఉదా:—आ कारा न्त स्त्रीलिङ्ग सर्वा शब्दములకు చ-వ. సర్వస్యే. పం. ఏ. సర్వస్యాః. పం. ఏ. సర్వస్యాః. పం. బ. సర్వాసామ్. స. ఏ. సర్వస్యామ్.

విశ్వా శబ్దము మొదలు తమయా శబ్దము వఱకును ఇట్లే రూపములు.

(4) నపుంసక సర్వ శబ్దమునకు ప్రథమా ద్వితీయలు-సర్వమ్. సర్వే. సర్వాణి యగును. తక్కిన విభక్తులు పుంలింగములో వలెనే.

విశ్వా. ఒకతర శబ్దములకును, త్వా శబ్దము మొదలు తమయ శబ్దమువఱకును ఇట్లే రూపములు.

అకారాంత నపుంసకలింగ కతర (రెంటిలో ఏదిలేక ఇద్దటిలో ఎవఁడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	కతరత్	కతరే	కతరాణి
సం. ప్ర. (హ)	”	(హ) ”	(హ) ”
ద్వి.	కతరత్	కతరే	కతరాణి

శేషము సర్వ శబ్దమువలెనే.

ఇట్లే ఒకతర శబ్దముగాక కతమ శబ్దము మొదలు ఇతర శబ్దమువఱకును.

నపుంసక ప్రథమా ద్వితీయలయందు తద్. एतद्. यद्.
 किम् శబ్దములకు వరుసగా:—

ఏ	ద్వి	బ
तत्	ते	तानि
एतत्	एते	एतानि
यत्	ये	यानि
किम्	के	कानि अनिवच्छुनु.

तत् = అది; एतत् = ఇది; यत् = ఏది (సంబంధాన్తకము);

किम् = ఏది (ప్రశ్నార్థకము.)

	ఏ	ద్వి	బ
పుంలింగములో ద్వి.	एतम्	एतौ	एतान्
	एनम्	एनौ	एनान्

तृ - ఏ. एतेन - एनेन ; ష - ద్వి. एतयोः - एनयोः ;

స - ద్వి. एतयोः - एनयोः.

	ఏ	ద్వి	బ
నపుంసకద్వితీయ.	एतत्	एते	एतानि
	एनत्	एने	एनानि

द कारात्तु पुलिङ्ग अस्मद् (ना) शब्दము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	अहम्	आवाम्	वयम्
ద్వి.	माम्	आवाम्	अस्मान्
	मा	नौ	नः

తృ.	మయా	आवाभ्याम्	अस्माभिः
చ.	मह्यम् } मे }	आवाभ्याम् } नौ }	अस्मभ्यम् } नः }
పం.	मत्	आवाभ्याम्	अस्मत्
ఛ.	मम } मे }	आवयोः } नौ }	अस्माकम् } नः }
శ.	मयि	आवयोः	अस्मासु

अहम् = నేను

वयम् = మేము లేక మనము.

द कारात् प्रुंलिङ्ग युष्मद् (सि) शब्दम्.

	व	द्वि	ब
प्र.	त्वम्	युवाम्	यूयम्
द्वि.	त्वाम् } त्वा }	युवाम् } वाम् }	युष्मान् } वः }
तृ.	त्वा	युवाभ्याम्	युष्माभिः
च.	तुभ्यम् } ते }	युवाभ्याम् } वाम् }	युष्मभ्यम् } वः }
पं.	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
घ.	तव } ते }	युवयोः } वाम् }	युष्माकम् } वः }
श.	त्वयि	युवयोः	युष्मासु

त्वम् = నీవు

यूयम् = మీరు.

(1) युष्मद् - अस्मद् శబ్దములకు మూండు లిజ్జముల యందును ఒకటే రూపము.

(2) मा - त्वा మొదలగు వీనివైకల్పికరూపములు వా క్యమునకుఁగాని శ్లోకమునకుఁగాని మొదట ఉండవు. च, वा, एव అను వానికిముందు వీని మొదటి రూపములే వచ్చును.

ఉదా:—त्वां च, मां च, त्वां वा, मां वा అనుట ఒప్పు, త్వా చ, మా చ, త్వా వా, మా వా అనుట తప్పు. तद् - एतद् - युष्मद् - अस्मद् - यद् శబ్దములు డ్ (ద్) కారాంతములు.

स् कारान्त पुल्लिङ्ग अदस् (వీడు, ఈయన) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	असौ	अम्	अमी
ద్వి.	अमुम्	”	अमून्
తృ.	अमुना	अमूभ्याम्	अमीभिः
చ.	अमुष्मै	”	अमीभ्यः
పం.	अमुष्मात्	”	”
ష.	अमुष्य	अमुयोः	अमीषाम्
స.	अमुष्मिन्	”	अमीषु
	असौ = వీడు, ఈయన		अमी = వీరు.

स् कारान्त स्त्रीलिङ्ग अदस् (ఈమె) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	असौ	अम्	अमूः

ద్వి.	అమూమ్	అమ్	అమూః
త్వ.	అమూయా	అమూభ్యామ్	అమూభిః
చ.	అమూభ్యే	"	అమూభ్యః
పం.	అమూభ్యాః	"	"
ష.	"	అమూయోః	అమూపామ్
స.	అమూభ్యామ్	"	అమూబు
	అసౌ = ఈమె.		అమూః = వీరు.

స్ కారాంత నపుంసలింగ అదస్ (ఇది) శబ్దము.

ఏ ద్వి బ

ప్ర. ద్వి. అదః అన్ అమూని

తక్కిన విభక్తులు పుంలింగమునకు వలెనే.

అదః = ఇది.

అమూని = ఇవి.

మ్ కారాంత పుంలింగ ఇదమ్ (వీడు, ఈయన) శబ్దము.

ఏ ద్వి బ

ప్ర. ద్వి. అయమ్ ఇమో ఇమే
 ఇమమ్ } ఇమో } ఇమాన్ }
 एनम् } एनौ } एनान् }

త్వ. అనేన } ఆభ్యామ్ } एभिః }
 एनेन }

చ. అస్మే " } एभ्यః }

పం. అస్మాత్ " } " }

సంఖ్యావాచక సర్వనామములు.

Numeral Pronouns.

అ కారాంత నిత్యైకవచన పులిజ్ఞ ఒక (ఒకడు) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా పులిజ్ఞ సర్వ శబ్దము వలెనే.

ఉ. ఒకః - (ఏ) ఒక - ఒకమ్ - ఒకేన - ఒకస్మై - ఒకస్మాత్
ఒకస్య - ఒకస్మిన్.

ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్ఞ ఒకా (ఒకతె) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా సర్వా (స్త్రీ) వలెనే.

ఉ. ఒకా (ఏ) ఒకై - ఒకామ్ - ఒకయా - ఒకస్యై - ఒకస్యాః
ఒకస్యాః - ఒకస్యామ్.

ఇ కారాంత నపుంసకలిజ్ఞ ఒక (ఒకటి) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా సర్వ (నపుం.) వలెనే.

ఉ. ఒకమ్ (ఏ) ఒక - ఒకమ్ - ఒకేన - ఒకస్మై - ఒకస్మాత్ -
ఒకస్య - ఒకస్మిన్.

ఇ కారాంత నిత్యద్వివచన డ్వి (ఇద్దలు) శబ్దము.

పుం. ప్రథమాది విభక్తులు డ్వౌ, డ్వౌ, డ్వాభ్యామ్, డ్వాభ్యామ్,
ద్వాభ్యామ్ ద్వుయోః - ద్వుయోః.

స్త్రీ. డ్వే, డ్వే, డ్వాభ్యామ్, డ్వాభ్యామ్, డ్వాభ్యామ్, ద్వుయోః,
ద్వుయోః.

నప్రం. డై, డై, డాభ్యమ్, డాభ్యమ్, డాభ్యమ్, డ్వయోః,
ద్వయోః.

ఆ కారాంత పులిక నిత్యద్వివచన తమ (ఇద్దలు) శబ్దము.

తమో, తమో, తమాభ్యమ్, తమాభ్యమ్, తమాభ్యమ్,
తమయోః, తమయోః.

ఆ కారాంత పులిక తమయ శబ్దము (రెండు అంగములు గలది)
ద్వివచనము లేనిది.

	ఏ	ద్వి
ప్ర.	తమయః	తమయే
సం. ప్ర.	(హే) తమయ	(హే) తమయే
ద్వి.	తమయమ్	తమయాన్
తృ.	తమయేన	తమయేః
చ.	తమయస్మై	తమయేభ్యః
పం.	తమయస్మాత్	”
ష.	తమయస్య	తమయేషామ్
స.	తమయస్మిన్	తమయేषు

ఇ కారాంత నిత్యబహువచన త్రి (ముగ్గురు) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు:—

పుం—త్రయః, త్రీన్, త్రిమిః, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః, త్రయాణామ్, త్రిభు.

స్త్రీ—తిన్నః, తిన్నః, తిన్నామిః, తిన్నాభ్యః, తిన్నాభ్యః, తిన్నాణామ్,
తిన్నృ—

సపుం—త్రీణి, త్రీణి, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః, త్రిభాణామ్, త్రిపు.

(౨) రేఫాంత నిత్యబహువచన చతుర్ (నలుగురు) శబ్దము.

పుం—చత్వారి, చతురః, చతుర్భిః, చతుర్భ్యః, చతుర్భ్యః, చతుర్ణామ్
చతుర్భు.

స్త్రీ—చతస్రః, చతస్రః, చతస్రభిః, చతస్రభ్యః, చతస్రభ్యః, చత-
స్రణామ్, చతస్రభు.

సపుం—చత్వారి (నాలుగు), చత్వారి, చతుర్భిః, చతుర్భ్యః, చతుర్భ్యః,
చతుర్ణామ్ చతుర్భు.

న్ కారాంత పులింగ నిత్యబహువచన పञ్చన్ (ఐదుగురు) శబ్దము
పञ్చ, పञ్చ, పञ్చభిః, పञ్చభ్యః, పञ్చభ్యః, పञ్చానామ్,
పञ్చసు (ఇట్లు) సప్తన్ (ఏడుగురు), నవన్ (తొమ్మిదిగురు), దశన్
(పదుగురు).

ఋ కారాంత పులింగ నిత్యబహువచన షష్ (షడ్)
(ఆరుగురు) శబ్దము.

షడ్, షడ్, షడ్భిః, షడ్భ్యః, షడ్భ్యః, షడ్ణామ్, షడ్సు—

న్ కారాంత పులింగ నిత్యబహువచన అష్టన్
(ఎనిమిది) శబ్దము.

ప్ర—అష్టౌ, అష్ట ద్వి. అష్టౌ, అష్ట త్వు. అష్టాభిః, అష్టాభిః
చ. అష్టాభ్యః, అష్టాభ్యః, పం. అష్టాభ్యః, అష్టాభ్యః, ష. అష్టా-
నామ్, స. అష్టాసు, అష్టసు. పञ్చన్, షష్, సప్తన్, అష్టన్,

నవన్ , దశన్ శబ్దములు మూడు లింగములయందును ఒకటే రూపముగలిగి యుండును.

ఈ క్రింద ఒకటి రెండు మొదలగు సంఖ్యలవరుస తెలుపునట్టి విధము చూపబడును:—

(1) एक, (2) द्वि (3) त्रि (4) चतुर (5) पंचन् (6) षष् (7) सप्तन् (8) अष्टन् (9) नवन् (10) दशन् (11) एका-
दशन् (12) द्वादशन् (13) त्रयोदशन् (14) चतुर्दशन् (15) पञ्च-
दशन् (16) षोడशन् (17) सप्तदशन् (18) अष्टादशन् (19) एकोन-
विंशति లేక ऊनविंशति (20) विंशति (21) एकविंशति (22) द्वाविं-
शति (23) त्रयोविंशति (26) षड्विंशति (28) अष्टావిंशति (29)
ऊनत्रिंशत्, (30) त्रिंశत् (33) त्रयस्त्रिंशत् (38) अष्टాत्रిंశत् (39) ऊन-
चत्वारिंशत् (40) चत्वारिंशत् (48) अष्टचत्वारिंशत् (50) पञ्चाशत्
(53) त्रिपञ्चाशत् (54) चतुष्పञ्चाशत् (60) षष्टि (70) सप्तति
(80) अशीति (90) नवति (99) नवनवति (100) शतम्
(103) त्र्यधिकशतम् (200) द्विशतम् (300) त्रिशतम् (1000) सह-
स्रम् (10000) अयुतम् , (100000) लक्षम्.

(1) వీనిలో ఒక మొదలు ఒకొనవింశతి వఱకు విశేషణములుగా వచ్చును. 3-19 బహువచనములో ప్రయోగింపబడును. వీనికిని వీని నామవాచకములకును వచన విభక్తులు. ఒకటిగానే (త్రి, చతుర్ అనువానికి లింగముకూడ) ఉండవలెను

ఉ. तिसृभिः बालिकाभिः (ముగ్గురు బాలికలచేత)
चतुर्भिः मनुष्यैः (నలుగురు మనుష్యులచేత) మొ॥

(2) విंశతి మొదలు నవనవతి వఱకును స్త్రీ లిజ్జము, ఏకవచనము. శత, సహస్ర శబ్దములు నపుం. ఏకవచనములో వర్తించును. వీనికిని వీనినామవాచకములకును విభక్తి ఒకటిగానే ఉండవలెను. లేదా ఆవి (వీని నామవాచకములు) షష్ఠీ బహువచనములోనైన ఉండవలెను.

ఉ. శతం గావః, గవాంశతమ్ (నూలు ఆవులు).

ఈ క్రింద మొదటి రెండవ మొదలగు సంఖ్యల క్రమము తెలుపునట్టి విధము చూపబడును.

1-వ	ప్రథమః (పుం)	మొదటివాఁడు.
	ప్రథమా (స్త్రీ)	,, ఆమె
	ప్రథమమ్ (నపుం)	మొదటిది
2-వ	ద్వితీయః (పుం)	ద్వితీయా (స్త్రీ) ద్వితీయమ్ (నపుం)
3-వ	తృతీయః (పుం)	తృతీయా (స్త్రీ) తృతీయమ్ (నపుం)
4-వ	చతుర్థః ,,	చతుర్థీ ,, చతుర్థమ్ ,,
	లేక	
	తురీయః ,,	తురీయా ,, తురీయమ్ ,,
	లేక	
	తుర్యః ,,	తురీయా ,, తుర్యమ్ ,,
5-వ	పञ్చమః (పుం)	పञ్చమీ (స్త్రీ) పञ్చమమ్ (నపుం)
6-వ	షష్ఠః ,,	షష్ఠీ ,, షష్ఠమ్ ,,
7-వ	సప్తమః ,,	

8-వ	అष्टమ:	(పుం)	
9-వ	నవమ:	"	
10-వ	దశమ:	"	
11-వ	एकादश:	"	एकादशी (స్త్రీ)
12-వ	द्वादश:	"	द्वादशी "
13-వ	त्रयोदश:	"	त्रयोदशी "
19-వ	ऊनविंश:	"	
20-వ	विंश:	"	
22-వ	द्वाविंश:	"	
30-వ	त्रिंश:	} "	
	त्रिंशत्तम:		
40-వ	चत्वारिंश:	"	
50-వ	पंचाश:	"	

మొదటి, రెండవ, మూడవ అని క్రమమును తెలుపునప్పుడు ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ అనువిధముగా జెప్పవలయును.

ఈ క్రింది శబ్దములను గుర్తింపుడు:—

(1) ఆ కారాంత పులిజ్ఞ ప్రథమ (మొదటివాడు) శబ్దము.

ప్ర.	ప్రథమ:	प्रथमौ	प्रथमे,	}
			प्रथमा:	

సం. ప్ర. (हे) ప్రథమ (हे) " (हे) "

శేషము రామ శబ్దమువలె.

2. ఆ కారాంతపులిజ్ఞ ద్వితీయ (రెండవవాడు) శబ్దము.

ఈ శబ్దములో చతుర్థి విభక్తి మొదలు నిశేషము.

తక్కినది (మర) శబ్దమువలెనే.

ప్ర.	ద్వితీయః	ద్వితీయౌ	ద్వితీయాః
సం. ప్ర.	(ఛ) ద్వితీయ	(ఛ) ,, (ఛ)	,,
ద్వ.	ద్వితీయమ్	ద్వితీయౌ	ద్వితీయాన్
తృ.	ద్వితీయేన	ద్వితీయాభ్యామ్	ద్వితీయేః
చ.	ద్వితీయస్మై ద్వితీయాయ	} ,,	ద్వితీయేభ్యః
పం.	ద్వితీయస్మాత్ ద్వితీయాత్		
ష.	ద్వితీయస్య	ద్వితీయయోః	ద్వితీయీనామ్
స.	ద్వితీయస్మిన్ ద్వితీయే	} ,,	ద్వితీయేభ్యు

ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్ఞ ద్వితీయా (రెండవ ఆమె) శబ్దము.

ఈ శబ్దము కడపటినాలుగు విభక్తులలో తప్ప తక్కినదంతయు రమా శబ్దమువలెనే చెప్పబడును.

	వ	ద్వ	బ
చ.	ద్వితీయస్మై ద్వితీయాయే	} ద్వితీయాభ్యామ్ ద్వితీయాభ్యః	
పం.	ద్వితీయస్యాః ద్వితీయాయాః		} ,,

మ.	द्वितीयस्याः द्वितीयायाः	} द्वितीययोः द्वितीयानाम्
స.	द्वितीयस्याम् द्वितीयायाम्	

ఇట్లే తృతీయా శబ్దముకూడ.

అధ్యాయము ౫.

విశేషణములు.

(Adjectives.)

1. విశేషణములకు నామవాచకములకుముందు వాని లింగవిభక్తి వచనములు వచ్చును.

ఉదా:—सुन्दर (అందమైన), सुन्दरं वपुः = అందమైన దేహము, श्रुआ (శుభమైన) श्रुआ कीर्तिः = శుభమైన కీర్తి. మొ.

2. రెండు వస్తువులలో హెచ్చు చెప్పునప్పుడును (Comparative లోను) వెక్కువస్తువులలో హెచ్చు చెప్పునప్పుడును (Superlative లోను) సామాన్యముగా విశేషణములకు పుంలిజ్జములో తర, तम అనునవియును, స్త్రీ లిజ్జములో తరా, तमा అనునవియును చేర్చబడును.

ఉ. गुरु (బరువైన) (పుం) गुरुतर, गुरुतम
" " (స్త్రీ) गुरुतरा, गुरुतमा

శ్రుచి (స్వచ్ఛమైన) (పుం) శ్రుచితర, శ్రుచితమ
 ” ” (స్త్రీ) శ్రుచితరా, శ్రుచితమా మ్||

3. కొన్ని చోట్ల తర, తమ లకు ముందు విశేషణమందలి కడపటి హల్లు మారును.

ఉదా:—తమోనుద్ పుం. (చీకటిని పోగొట్టునట్టి) తనో-
 నుత్తర, తమోనుత్తమ - స్త్రీ లిజ్జమునందు తమోనుత్తరా, తమోనుత్తమా మ్||

4. ఇన్ తుదనుండు విశేషణముల కడపటి న్ కారము తర, తమ లకు ముందు లోపించును.

ఉదా :—ధనిన్ (ధనముగల) - ధనితర, ధనితమ.

5. ఈ క్రిందివి మఱికొన్ని విధములు :—

విద్వస్	(చదువుకొన్న)	విద్వతర	విద్వత్తమ
వరు	(గొప్పదియైన)	వరాయస్	వరిష్ట
పడు	(నేర్చుగల)	పఠీయస్	పఠిష్ట
పాప	(చెడు)	పాపీయస్	పాపిష్ట
వడ	(గట్టి)	ద్రఢీయస్	ద్రఢిష్ట
అర్ప	(చిన్న)	కనీయస్	కనిష్ట
దూర్	(దూరముగానుండు)	దవీయస్	దవిష్ట
దీర్ఘ	(పొడవైన)	ద్రాఘీయస్	ద్రాఘిష్ట
బहु	(చాల)	భూయస్	భూయిష్ట
వృద్ధ	(వయసులో పెద్ద)	జ్యాయస్	జ్యేష్ఠ

6. ఆ కారము తుదనుండు విశేషణములు తఱచుగా స్త్రీలిజ్జమునందు ఆ కారాంతము లగును.

ఉదా :—शान्त (పుం) शान्ता (స్త్రీ) ; కొన్నిచోట్ల శీ కారాంతములును అగును.

ఉదా:—गौर (పసుపురంగుగల) పుం. गौरी (స్త్రీ).

7. కర్తాధకములో భూతాధకవిశేషణమునకు ఆ చేర్చుటవలన స్త్రీలిజ్జ రూప మేర్పడును.

ఉదా:—कृ (చేయు) कृत (క.భూ.వి.)

कृता स्त्री कृतम् (నపుం). ఈ విశేషణములు తఱచుగా క్రియలవలె ఉపయోగించబడును. అప్పుడు ఇవి విశేష్యములై వీనితర్వాత अस् (ఉండు) అనుభాతువుయొక్క క్రియారూపములు అధ్యాహార్యమగును.

ఉదా:—श्रु (విను), श्रुत (క.భూ.వి.) - వినబడిన; गीतं श्रुतम् = गीतं श्रुतम् (आस्ति) = పాట వినబడినది (గా ఉన్నది) అనగా పాటవినబడినది. ఇచట (आस्ति - గా ఉన్నది) అను క్రియ అధ్యాహార్యము. लभ् (లభించు) - लब्ध - పొందబడిన (క. భూ. వి.); धनं लब्धम् = धनं लब्धं (आसीत्) = ధనము పొందబడినది (గా అయ్యెను) అనగా ధనము పొందబడినది.

भक्ष् (తిను) - भक्षित (క. భూ. వి.) - తినబడిన; बालैः फलानि भक्षितानि - बालैः फलानि भक्षितानि (आसन्) = బాలుర

చేత పండ్లు తినబడినవి. (గా అయ్యెను) అనగా బాలురచేత పండ్లు తినబడినవి.

8. మత్, వత్ అంతమందుండు విశేషణములకు క్షే చేర్చుటవలన స్త్రీలిజము వర్పడును.

ఉదా:—ధీమత్ (తెలివిగల)-ధీమతీ (తెలివిగల ఆడుది) గుణవత్ (గుణముగల) - గుణవతీ (గుణముగల ఆడుది).

9. భవత్ అనునది గౌరవార్థకమైనపుడు పుంలిజములో భవన్ అనియు, స్త్రీలిజములో భవతీ అనియు అగును. భవన్ - తమరు.

వర్తమానార్థక విశేషణమగు భవన్ (ఉండు) కును దీనికిని భేదము కలదు. భవన్ (ఉండు) కు స్త్రీలిజము భవంతీ-మొదటిదానికి పుంలిజ ప్రథమా-విభక్తిలో భవన్ భవంతీ భవంత: అనివచ్చును. దిశత్ వ-వి. (చూపించు) అనునది నపుంసక ప్ర-వ-లో దిశన్ అనియు, స్త్రీలిజ ప్ర-వ-లో దిశంతీ లేక దిశతీ అనియు ఉండును. మహత్ అనునది పుం-ప్ర-వ-లో మహన్ అగును. దీనికి స్త్రీలిజము మహతీ-సమాసములలో మహత్ అనునది. మహా అగును.

ఉదా:—మహారాజ: (మహా రాజు) సమాసములు చూడుము. తన్ (సన్నని) అనుదానికి స్త్రీలిజము తన్వీ.

అధ్యాయము. ౬.

ఉపసర్గలు.

Prepositions.

(1) క్రియలకుముందు వానియర్థమును మార్పుటకు వెట్టబడు ప్ర, పరా మొదలగునవి ఉపసర్గలు (Prepositions) అని చెప్పబడును.

ఈ క్రిందివి ఉపసర్గలు:—

ప్ర, పరా, अप, सम्, अनु, अव, निम्, निर, दुस्, दुर्, वि, आङ्, नि, अधि, अपि, अति, सु, उत्, अभि, प्रति, परि, उप.

వీనిలో కొన్నిటి ఉపయోగమునకు ఉదాహరణములు:

రోहति = ఎదుగును. अधि = పైన; अधिरोहति = ఎక్కును.

पतति = పడును. अभि=మీద, పై పు; अभिपतति = పైనపడును.

सरति = కడలును. अनु=తర్వాత, వెనుక; अनुसरति = వెంబడించును.

नयति = తీసికొనిపోవును. अप = దూరముగా. अप-नयति = తొలగించును.

तरति = దాటును. अव = క్రిందికి. अवतरति=దిగును.

गच्छति = పోవును. उप = దాపునకు. उपगच्छति = సమీపించును.

सिञ्चति = చల్లును. ति = లోపలికి, క్రింద. निषिञ्चति = పోయును.

वावति = పరునెత్తును. प्र = ముందుకు. प्रवावति = ముందుపరునెత్తును.

वदति = చెప్పును. प्रति = ఒదులు. प्रतिवदति = ఒదులు చెప్పును.

नृचति = ఆడును. परि = చుట్టు. परिनृचति = చుట్టిచుట్టి ఆడును.

అ ధ్యాయము. 2.

క్వాన్తకాది క్రియా రూపములు.

(1) సంస్కృతములో కర్తృకమునందు వర్తమానార్థకవిశేషణము (Present Participle) పరస్మై పదములో ధాతువున మొదటివి కరణిగుర్తు చేర్చి పిదప ఆత్ చేర్చుట వలన ఏర్పడును.

ఉ. గమ్ (గచ్ఛ) - పోవు - గచ్ఛ + ఇ + ఆత్ అని ఉండఁగా మొదటి ఇ కారమునకు లోపము కలుగుటచేత గచ్ఛత్ (పోవుచున్న) అగును. ఇట్లే ఆస్ (విసరివేయు) అను దానికి ఆస్ + య + ఆత్ = ఆస్యత్ (విసరివేయుచున్న) అని యగును.

(గచ్ఛత్ అనుదానిలో మొదటి ఇ కారము వికరణిగుర్తు. ఆస్యత్ అనుదానిలో య కారము వికరణిగుర్తు.)

(2) కర్తార్థకమునందు వర్తమానార్థక విశేషణము (Passive Present Participle) ధాతువుకు వికరణిగుర్తుతో మాన చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. భజ్ (పూజించు) అనుదానికి భజ్ + య + మాన = భజ్యమాన (పూజింపబడుచున్న) అని ఏర్పడును.

(3) కర్తార్థకములో భూతార్థక విశేషణము (Past Passive Participle) ధాతువుకు త చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు) కృత (చేయబడిన), స్మ (స్మరించు) స్మృత (స్మరింపబడిన) మొ॥

(4) క్వార్థకము (Indeclinable Past Participle) ధాతువుకు త్వా చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు) కృత్వా (చేసి), స్మ (స్మరించు) స్మృత్వా (స్మరించి) మొ॥

మఱియు ధాతువుకుముందు ఉపసర్గ ఉండెనేని అప్పుడు త్వా కు బదులు య చేర్చబడును. ఇస్ అను ధాతువుకుముందు నిర్ అను ఉపసర్గ ఉన్న యెడల నిరస్య (నిర్లక్ష్యము చేసి) అను నదిదానికి క్వార్థకమగును. ఇట్లే సంగృహ్య (సంగ్రహించి) మొ॥ ఈ య అను ప్రత్యయము చేరు క్వార్థకమును 'ల్యబంత' అవ్యయమందురు.

(5) తుమున్నర్థకము (Infinitive of Purpose) ధాతువుకు త్సు చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు). కృ + క్రమ్ = కర్ + క్రమ్ = కర్తమ్
(చేయఁ, చేయుటకు)

దీనిని తెనుఁగులో తుమున్నార్థక అవ్యయమందురు. క్రమ్ అను ప్రత్యయము చేరినపుడు ధాతువుతుది అచ్చునకుఁ గాని దానికి ముందుండు హ్రస్వాచ్చునకుఁగాని గుణము వచ్చును. కృ అనునది కర్ అగుటకు ఇదియే కారణము. (4) ను (5) ను అవ్యయములలో చేరినవి, అనఁగా లింగ విభక్తి వచనములు లేనివి. తుమున్నార్థకము ఉద్దేశమును తెలుపును.

ఉ. పఠిక్రమ్ ఆగతః = చదువుటకు వచ్చినాడు.

(6) య గాక తక్కిన ప్రత్యయములకు ముందు ధాతువుకు క్ అను ఆగమముచేరును. ఈ ఆగమము సామాన్యము గా హ్రస్వాచ్చు తుదనుండు ధాతువులకు రాదు.

ఉ. శ్రు (విను) అనుధాతువుకు శ్రుత, శ్రువా, శ్రోక్రమ్ అని వచ్చును. కాని పఠ్ (చదువు) అనుధాతువుకు పఠిత, పఠిత్వా, పఠిక్రమ్ అనివచ్చును.

ధాతుప్రకృతివలనను సస్థివలనను ప్రత్యయములు చేరినప్పుడు అన్ని ధాతువులకును ఈ రూపములు ఒకటే విధముగా నుండవు.

ఈ క్రింది రూపములను చూడుము:—

1	2	3	4	5
గమ్ (గచ్ఛ) - పోవు.	గచ్ఛత్, గత్, గత్వా,	°గన్య, గన్తుమ్		
పత్ పడు.	పత్, పతిత, పతిత్వా,	°పల్, పతిక్రమ్		

నీ (నయ్) తీసికొనిపోవు. నయత్, నీత, నీత్వా, °నీయ, నేతుమ్
 భూ (భవ్) అగు. భవత్, భూత, భూత్వా, °భూయ, భవितుమ్
 జీవ్ (బ్రతుకు). జీవత్, జీవిత, జీవిత्వా, °జీవ్య, జీవितుమ్
 నమ్ (సమస్థరించు) నమత్, నత, నత్వా, °నమ్య, నమితుమ్ లేక నंतమ్
 త్యజ్ (విడుచు) త్యజత్, త్యక్త, త్యక్తవా, °త్యజ్య, త్యక్తుమ్
 జి (జయ్) జయించు. జయత్, జిత, జిత్వా, °జిత్య, జేతుమ్
 బుధ్ (బోధ్) తెలిసికొను. బోధత్, బుద్ధ, బుద్ధ్వా, °బుద్ధ్య, బోధుమ్
 క్షిప్ (విసరివేయు) క్షిపత్, క్షిప్త, క్షిప్తా, °క్షిప్య, క్షేప్తుమ్
 ష్టశ్ (తాఁకు) ష్టశత్, ష్టృ, ష్టృద్వా, °ష్టృష్య, ష్టృమ్
 ప్రచ్ఛ్ (పృచ్ఛ) అడుగు. పృచ్ఛత్, పృఢ, పృద్ధా, °పృచ్ఛ్య, ప్రఢుమ్
 చర్ (కదలు) చరత్, చరిత, చరित्వా, °చర్య, చరితుమ్
 రుహ్ (ఎదుగు) రోహత్, రుఢ, రుద్ధా, °రుహ్య, రోఢుమ్
 దృశ్ (పర్య) చూచు. పర్యత్, దృఢ, దృద్ధా, °దృష్య, ద్రఢుమ్
 సృజ్ (సృష్టించు) సృజత్, సృఢ, సృద్ధా, °సృజ్య, సృఢుమ్
 రక్ష (కాపాడు) రక్షత్, రక్షిత, రక్షిత्వా, °రక్ష్య, రక్షితుమ్
 హ్ (హర్) హరించు. హరత్, హృత, హృత్వా, °హృత్య, హర్తుమ్
 స్మ (స్మర్) స్మరించు. స్మరత్, స్మృత, స్మృత్వా, °స్మృత్య, స్మర్తుమ్
 ముచ్ (ముచ్చ) వదలు. ముచ్ఛత్, ముక్త, ముక్తవా, °ముచ్చ్య, మోక్తుమ్
 స్థా (తిఠ్) నిలుచు. తిఠత్, స్థిత, స్థిత्వా, °స్థాయ, స్థాతుమ్

వీనిలో (1) కర్తృగ్రంథములో వర్తమానార్థక విశేషణములు.

(2) కర్తార్థకములో భూతార్థక విశేషణములు.

(3) క్షార్థకములు.

(4) 'ల్యబస్త' ఆవ్యయములు.

(5) తుమున్నంతములు.

'ల్యబస్త' ఆవ్యయములకు అర్థము:—

గమ్ - ఆపగమ్య సమీపించి

పత్ - ఆత్పత్య ఎగిరి

నీ - ఆపనీయ పోగొట్టి

భూ - అనుభూయ అనుభవించి

వస్ - ఆపోష్య ఉపవసించి

జీవ్ - ఆపజీవ్య ఒకరివలన బ్రతికి

నమ్ - ప్రగమ్య కర్ణతీ ప్రకారము నమస్కరించి

త్యజ్ - సంల్యజ్య పూర్తిగా విడిచి

జి - విజిత్య పూర్తిగా జయించి లేక ఓడించి

బుధ్ - ప్రబుధ్య మేల్కొని

క్షిప్ - నిక్షిప్య వెట్టి

స్పృశ్ - ఆపస్పృశ్య చేతితో తాకి

ప్రచ్ఛ్ - ఆప్రచ్ఛయ చక్కగా అడిగి

చర్ - ఆచర్య ఆచరించి

రంఙ్ - ఆరుంజ్య ఎక్కి

దృశ్ - పారదృశ్య చుట్టునుచూచి

స్వజ్ - విస్వజ్య విడిచివేసి

రక్ష - సంరక్ష్య బాగుగా కాపాడి

హ్ - ఆపహ్య ఆపహరించి

स्मृ - संस्मृत्य चक्कగా జ్ఞప్తియందుంచుకొని
 विस्मृत्य మఱచిపోయి
 मुच - विमुच्य వదలివేసి
 स्था - आस्थाय దగ్గఱనిలిచి.

అ ధ్యాయ ము. ౮.

అవ్యయములు.

ఈ క్రింద చెప్పబడినవి అవ్యయములు, అనఁగా లింగ విభక్తి వచనములు లేనివి:—

स्वर् - స్వర్గము	दिवा - పగలు
अन्तर - నడుమ	रात्रौ - రాత్రియందు
प्रातर - ఉదయమున	सायम् - సాయంకాలమున
पुनर् - తిరుగ	चिरम् - చాలకాలము
उच्चैस् - హెచ్చుగా	अपि - కూడ
नीचैस् - తగ్గుగా	ईपत् - కొంచెము
शनैस् - మెల్లగా	तूष्णीम् - ఊరక
ऋते - తప్ప	बहिस् - బయట
युगपत् - ఒక్కఁజేసారి	स्वयम् - స్వయముగా
आरात् - దూరమున, దాపున	वृथा - వృథాగా
ह्यम् - నిన్న	वत् - వలె
श्चस् - రేపు	अन्तरेण - తప్ప, లేకుండ

सहसा - తొందరగా	वा - లేక
विना - లేకుండ	एत्र - మాత్రమే, సరిగా
नाना - వేర్వేలు	एवम् - అట్లు, ఇట్లు
स्वस्ति - స్వాగతము	नूनम् - నిశ్చయముగా
अलम् - చాలినంత	भूयस् - మరలమరల
मृपा - అసత్యముగా	चेत् - అయినయెడల
मिथ्या - అసత్యముగా	यत्र - ఎచ్చట
मुधा - వృథాగా	तत्र - అచ్చట
पुरा - పూర్వము	हन्त - అయ్యో
अघुना - ఇప్పుడు	अत्र - ఇచ్చట
इदानीम् - ఇప్పుడు	यावत् - ఎంతయో
तदानीम् - అప్పుడు	तावत् - అంత
मिथस् - పరస్పరము	सुष्टु - బాగు
प्रायस् - తటచుగా	खलु - నిశ్చయముగా
मुहुस् - మరలమరల	कल - సందేహము లేకుండ
साकम् - తో (కూడ)	अथ - మఱి, ఇప్పుడు
नमस् - గౌరవము	हे - ఓ
धिक् - ఛీ	भोस् - ఓయి
अथ - ఇట్లు	अय - ఓసి
मा - వలదు	इति - అని
च - మఱియు	कथम् - ఎట్లు

तु - అయినను	క్రూतः - ఎచటినుండి, ఎందువలన?
इत्थम् - ఈ ప్రకారము	कदा - ఎప్పుడు
अतः - ఇందువలన, ఇచ్చటినుండి	कुत्र - ఎచ్చట
सह - తో	क - ఎచ్చట
सदा - ఎల్లప్పుడు	ततः - అచ్చటినుండి, అందువలన
सर्वत्र - అన్నిచోట్ల	तत्र - అచ్చట
अथ - ఈవేళ	तदा - అప్పుడు
तर्हि - అప్పుడు, అందువలన	तथा - అట్లు
इव - వలె	यतः - ఎచ్చటినుండి (సంబంధా
किंतु - కాని	धिकము.)

వీనిలో నమః, ఖాస్తి అనునవి చతుర్థీవిభక్తితోను విना అనునది ద్వీతీయా తృతీయా విభక్తులతోఁగాని పञ్చమీ విభక్తితోఁగాని అన్వయించును.

ఉ. గుర్రే నమః (గురువునకు నమస్కారము), ఖాస్తిదేవేభ్యః (దేవతలకు స్వాగతము) కారణం విना కార్యం న భవతి. కారణము లేక కార్యము కలుగదు. మిత్రేణ విना గ్రామం గతః (మిత్రుడు లేకుండ గ్రామమునకు పోయెను.) అన్నాదినా నరో న జీవతి (అన్నము లేకుండ మనుష్యుడు బ్రతుకఁడు.)

శ్చుతే అనునది పంచమీవిభక్తితో అన్వయించును.

ఉ. రామాదృతే న కోఽపి వాన్ధురాస్తి (రాముడు తప్ప ఎవఁడుగాని బంధువు లేఁడు).

ఈ క్రింద చెప్పబడినవి వాక్యరచనలో ఉపయోగించుచువి:—

साधु - బాగుగా. साधुतः त्वया = నీచేత బాగుగా చెప్పబడినది.

स्वयम् - తానే. स्वयं कृतवान् = తానేచేసెను.

किम् - అను ప్రశ్నార్థక సర్వనామముయొక్క అన్ని విభక్తులకును चिद्, चन्, अपि చేర్చుటవలన 'ఏదోఒక,' 'ఏదీ గాని' అను అర్థమువచ్చు రూపములేర్పడును.

ఉ. किञ्चित्, किञ्चन, किमपि = ఏదో ఒకటి ఇదిపుం లిङ్గములో.

प्र. कश्चिन्	कश्चन	कोऽपि
द्वि. कश्चिन्	कंचन	कमपि
तृ. केनचिन्	केनचन	केनापि

ఇట్లే कति (ఎందరు) कदा (ఎప్పుడు) అనువానికి కూడ వైన చెప్పించి చేర్చినయెడల कतिचिन् (కొన్ని) 'ఒకానొకప్పుడు' లేక 'ఎప్పుడో ఒకప్పుడు' అను అర్థముగల कदाचिन्, कदाचन, कदापि అనురూపము లేర్పడును.

पुं, नपुं.

स्त्री.

मदीय

मदीया - నాయొక్క, నాది

त्वदीय

त्वदीया - నీయొక్క, నీది

अस्मदीय

अस्मदीया - మాయొక్క, లేక

మనయొక్క, మాది లేక మనది

युष्मदीय	युष्मदीया-मि-यै-क्, मि-दि
तदीय - वानियै-क्	तदीया - अ-मै-यै-क्, अ-मै
वानिदि, दानियै-क्,	दि, वारियै-क्, वारिदि
दानिदि, वारियै-क्,	वानियै-क्, नानिदि ?
वारिदि, वानियै-क्,	
वानिदि ?	

एतदीय

एतदीया

(ఈమనుష్యునికిఁగాని, స్త్రీకిఁగాని, వస్తువుకుఁగాని

సంబంధించిన.)

यदीय

यदीया

(ఎవనికి, దేనికి, వేనికి, ఎవతెకు సంబంధించిన.)

स्व, स्वीय, स्वकीय

स्वा, स्वीया, स्वकीया

(స్వంత)

వీనిలో స్వ శబ్దమును స్వ శబ్దమువలె చెప్పవలెను. తక్కిన వానిని పుంలిజ్జములో ఆ కారాంతములవలెను స్త్రీ లింగములో ఆ కారాంతములవలెను చెప్పవలెను.

तावत् = ఆ మాత్రము, అంత.

एतावत् = ఈ మాత్రము, ఇంత.

कियत् = ఏమాత్రము, ఎంత.

एतादृश = ఇట్టి.

तति = అన్ని

ईदृश = ,,

कति = ఎన్ని

यादृश = ఎట్టి.

तादृश = అట్టి

कीदृश = ,,

अन्योन्यम् = ఒకరితో నొకరు.

परस्परम् = తమలోతాము.

अन्योन्यप्रीतिः = ఒకరియందొకరికి ప్రీతి

परस्परस्नेहः = తమలో తమకు స్నేహము.

सकृत् = ఒక్కసారి

चतुर्था = నాలుగువిధములుగా

द्वि = రెండుసార్లు

पञ्चधा = అయిదు విధములుగా

మొ॥

त्रिः = మూడుసార్లు

एकशः = ఒక్కటొక్కటిగా

चतुः = నాలుగుసార్లు

द्विशः = రెండురెండుగా

पञ्चकृतकः = ఐదుసార్లు మొ॥

त्रिशः = మూడు మూడుగా

एकधा = ఒకవిధముగా

त्रय (నపుం) } మూడుచేరినది.

द्विधा = రెండువిధములుగా

त्रितय (నపుం) }

त्रिधा = మూడువిధములుగా

चतुष्टय (నపుం) = నాలుగుచేరినది.

అధ్యాయము ౯.

భాతువులు.

1. క్రియలు.

1. ఒకపని తెలుపునట్టి అర్థముగల పదమునకు క్రియ (verb) అనిపేరు. ఉ. క్షురతి (అదరును, అదరుచున్నది.)

2. క్షురతి అనుపదము వీర్పడుటకు మూలము (base లేక root) అనగా ఆధారమైన రూపము క్షు (అదరు) అను

అనునది. **ఇక్ష్వా** అనుదానిని 'ధాతువు' అందురు. 'ధాతువు' అనగా క్రియ వర్షడుటకు దానికి ఆధారమైన మొదటిరూపము. ఇట్లు **ఇక్షామి** (మాటాడుచును, మాటాడుచున్నాను), **ఇక్షాసి** (నడతువు, నడచుచున్నావు) మొదలగునవి క్రియలు. వీనిమూలములగు **ఇక్ష**, **ఇక్ష** మొదలగునవి ధాతువులు.

3. క్రియలు రెండు విధములు. పరస్మైపదియని, ఆత్మనేపదియని. పరస్మైపది క్రియ తెలుపునట్టిపని పరుని అనగా మఱియొకనిని చెందును.

ఉ. గచ్ఛతి పోవును, పోవుచున్నాడు, పోవుచున్నది. ఆత్మనేపది క్రియ తెలుపునట్టి పని ఆత్మను అనగా తన్ను (కర్తనే), చెందును.

ఉ. భజతే పొందును, పొందుచున్నాడు, పొందుచున్నది. రామః గచ్ఛతి అన్నపుడు గచ్ఛతి అను క్రియయొక్క ఫలము రామునికే చెందును అనియర్థముకాదు. కాని రామః భజతే అన్నపుడు భజతే అను క్రియయొక్క ఫలము రామునికే (ఆత్మనే) చెందును అని అర్థమగును.

ఇట్లు రెంటికిని భేదము తెలిసికొనవలెను. వీనికి ఆధారమగు రూపములు అనగా గచ్ఛతి, భజతి అనునవి వరుసగా పరస్మైపది, ఆత్మనేపది ధాతువులని చెప్పబడును. ఆత్మనేపదార్థకములగు సంస్కృత ధాతువులకు తెనుగులో అర్థము చెప్పనపుడు తెనుగు ధాతువుకు 'కొను' వర్ణకము చేర్చబడును.

ఉ. వృణోతి ఎన్నుకొనుచున్నాడు మొ॥

4. వీనిలో సకర్తృకములు (Transitive) అకర్తృకములు (Intransitive) కర్తృకములు (Active) కర్తృకములు (Passive) భావాత్మకములు (Impersonal) అని భేదములు కలవు.

5. సకర్తృకములకు కర్తృ (object) ఉండును. అకర్తృకములకు కర్తృ ఉండదు. కర్తృకములు కర్త (Subject) ను చూపును. కర్తృకములు కర్తను చూపును. భావాత్మకములు కర్తను చూపక క్రియయొక్క పనిని లేక స్థితిని మాత్రము తెలుపును. అకర్తృక క్రియలు కర్తృకములో నున్నప్పుడు భావాత్మకములనబడును.

ఉదా:—**రానోఽశ్వमारోहति** - ఇట క్రియకర్తృకము
రాगेन फलं भुज्यते - ఇట క్రియకర్తృకము
रागेन स्वीयते - ఇట క్రియభావాత్మకము

సంస్కృత క్రియల (Tenses)ను క్రియజరుగునట్టి రీతి (mood) ని తెలుపుటకు పది విధములుకలవు. వీనికి (దశ=పది) 'ల' కారములనిపేరు. ఇవి అद्, लिद्, लृद्, लृद्, लृद्, लृद्, लृद्, लिद्, लृद्, लृद् అనునవి. వీనిలో అద్ అనునది ఇప్పుడు వాడుకలో లేదు. మిగిలిన తొమ్మిది మాత్రమే వాడుకలో ఉన్నవి. క్రియతెలుపు కాలముల్లు అद्, लिद्, लृद्, लृद्, लृद्, लृद्, लिद्, लृद्, लृद् అనునవి.

క్రియతెలుపు రీతులు (moods) మూడు:— ఇవి (1) సంగతిని తెలుపురీతి (Indicative mood).

అడై మొదలు అడైవఱకునుగల కాలములన్నియు సంగతిని తెలుపునవి, అనగా Indicative mood లో ఉండునవి.

(2) అడై అనునది విధి, ఏర్పాటు, పిలుపు, కోరిక, విచారణ, ప్రార్థనలను తెలుపును. ఇది ఆశీర్వాదమును కూడ తెలుపును. కొందరు దీనినే Precative లేక Benedictive mood అందురు. ఇది తెనుఁగులో ఆశీర్వాదమునకు సరిపోలును. దీనిని ఆంగ్లపరిభాషలో Potential లేక Optative mood అందురు.

(3) ఆజ్ఞ, ప్రార్థన, ఆశీర్వాదములను తెలుపుటకు అడై అనునదివచ్చును. దీనిని తెనుఁగులో ప్రార్థనాద్యర్థకమందురు. ఆంగ్లమునందు దీనికి Imperative mood అనిపేరు.

కాలములలో అడై అనునది తెనుఁగులో వర్తమాన కాలము Present Tense లేక Present Indefinite Tense కుఁగాని తద్ధర్తార్థకమునకుఁగాని సమానమగును. ఇదగ్ని (Present Tense లేక Pr. Indef. Tense) అను దానికి తెనుఁగు వాడుకలో 'మాటాడును' మాటాడు చున్నాఁడు, మాటాడుచున్నది అని అర్థమగును.

అడై, అడై, అడై భూతకాలము (Past Tense) ను తెలుపును. వీనిలో అడై (Imperfect Tense) అనునది ఈదినమునకు ముందు జరిగిన (కర్తకు తెలిసిన) పనిని తెలుపుటకును అడై (Perfect) అనునది ఈదినమునకుముందు జరిగిన (కర్తచూడని) పనిని తెలుపుటకును వచ్చును. ఈరెండును తఱ

చుగా చాలకాలమునకు ముందు జరిగిన పనులను తెలుపుటకు ఉపయోగించబడును. అర్థ (Aorist) అనునది సామాన్యముగా గతకాలములో పూర్తి అయినపనులను గాని ఈదినము జరిగినపనులను గాని తెలుపును. ఇది అర్థములో Present Perfect Tense కు సమానమగును.

(3) అర్థ (1st Future) అనునది ఈదినమునకు తర్వాత కొలదికాలములో జరుగబోవు పనులను తెలుపును. ఇది Simple Future కు సమానము. ఇది భవిష్యత్కాలములలో ఒకవిధము.

(4) అర్థ (2nd Future) అనునది దూరపు భవిష్యత్కాలమును తెలుపును. అనగా చాలకాలమునకు పిమ్మట జరుగబోవుపనులను తెలుపును.

(5) అర్థ (Conditional Future లేక Conditional Tense) ఇది ఒకపని జరిగియుండినయెడల మఱియొకపని జరిగియుండును అనునిబంధన (condition) ను తెలుపుటకు అర్థ రాదగిన చోట ప్రయోగించబడును. అనగా క్రియ తెలుపు పని వేతొకపని జరుగకున్న పూర్తియగుట సందేహమని తెలుపుటకువచ్చును.

ఉ. స్రవృషిః చెత్ అభవిష్యత్ సుమిక్షమ్ అభవిష్యత్ =మంచి వర్షము కురిసియుండిన యెడల అన్నము పుష్కలము అయి ఉండును. స్రవృషిః = మంచివర్షము అభవిష్యత్=అయి ఉండును.

ఇట క్రియ వర్షము లేకున్న సుభిక్షము సందేహముని తెలుపుచున్నది.

ఈ కాలము ఆంగ్లమున క్రియాఫలము సందేహోస్పదమని తెలుపుటకు would have, should have మొదలగు సహాయ క్రియలవలన ఏర్పడు క్రియల కాలమువంటిది.

ఉ. "I would have come if he had gone."

వాడుపోయి ఉండినయెడల నేనువచ్చియుందును మొ॥

ధాతువులు.

సంస్కృత ధాతువులు పది తరగతులుగా భాగింపబడియున్నవి.

6. వీనికి వికరణలు (Conjugations) అని పేరు. ఇవి వరుసగా భూ, ఆత్, క్ష, షిత్, శ్ర, ర్ష, ఋ, త్, శ్రీ, శ్ర, ధాతువులు అనునవి. భూ అనునది మొదటివికరణి(1st Conjugation). ఇవి మరల రెండుభాగములు చేయబడినవి. 1, 4, 6, 10 వికరణలు మొదటిభాగములోను తక్కినవి రెండవభాగములోను చేరును.

7. తెనుగులోవలెనే సంస్కృత క్రియలకుకూడ మూడు పురుషములు (Persons) కలవు. ప్రథమ పురుషము (1st Person), మధ్యమపురుషము (2nd Person), ఉత్తమ పురుషము (3rd Person) అని కాని ఒక్కొక్క పురుషమునకు ఏకవచనము (Singular), ద్వివచనము (Dual), బహువచనము (Plural) అని మూడు వచనములు (Numbers) కలవు.

(1) సంస్కృతములో ప్రథమపురుషము అంగ్లములో డిత్తమపురుషము (Third person) అగును. ఏకవచనము ఒక వస్తువును, ద్వివచనము రెండింటిని, బహువచనము పెక్కింటిని తెలుపును.

(2) ప్రథమపురుషములో ఏకవచనమునందు క్రియకు 'వాడు', 'ఆమె,' 'అది' అనునవియు, ద్వివచనమునందు 'వారు ఇద్దఱు,' 'అవి రెండు' అనునవియును, బహువచనమునందు 'వారు, అవి' అనునవియును కర్త లగును. మధ్యమపురుషములో ఏకవచనమునందు 'నీవు'ను, ద్వివచనమునందు 'మీరు ఇద్దఱు'ను, బహువచనమునందు 'మీరు'ను కర్త లగును. డిత్తమపురుషమునందు ఏకవచనములో 'నేను'ను, ద్వివచనములో 'మేము ఇద్దఱము లేక మనము ఇద్దఱము'ను, బహువచనములో 'మేము లేక మనము'ను కర్త లగును.

కాలభేదములు (Tenses).

కాలభేదముల (Tenses) ను తెలుపునట్టి క్రియారూపములేర్పడుటకు కొన్ని షనులు చేయవలెను. అవి యేవనగా :—

(1) మనము తీసికొను ధాతువు పరస్మైంద ధాతువా ఆత్మనేపద ధాతువా అని చూడవలెను.

(2) ధాతువు మొదటి రూపమునకు గుణవృద్ధులవలన గాని వేరువిధముగా గాని కలుగునట్టి మార్పులను తెలిసికొనవలెను. వీనికి వికరణి గుర్తుల (Conjugational Signs) ను కనుగొనవలెను. ఏ కాలమును తెలుపఁగోరుదుమో ఆకాల

ములో మూడు పురుషములయందును (ఏకవచన, ద్వివచన, బహువచనములయందు) చేర్చవలసిన ప్రత్యయములను అనగా తుదను చేర్చవలసిన నిర్ణయములను వికరణి గుర్తుతో చేర్చవలెను. పరస్మైపద ధాతువులకు పరస్మైపద ప్రత్యయములను ఆత్మనేపద ధాతువులకు ఆత్మనేపద ప్రత్యయములను చేర్చవలెను. ఇట్లు చేయుటవలన కాలమును తెలుపునట్టి రూపము ఏర్పడును. కాలభేదములు తెలుపునప్పుడు క్రియలలో అచ్చుటచ్చట కొన్ని మార్పులు చేయవలసివచ్చును. వానిని ఉదాహరణములవలన తెలియనగును.

ఈ గ్రంథమునందు మొదటిభాగములో చేరిన ధాతువులకు, అనగా 1,4,6,10 వికరణుల ధాతువులకు మాత్రము నాలుగు కాలములయందు రూపములు చూపబడును.

(1) 1,4,6,10 వికరణులకు వరుసగా ఆ, య, ఇ, ఆయ అనునవి వికరణి గుర్తులు.

ఇ (అగు) అను ఒక ధాతువును తీసికొందము. ఇది 1-వ వికరణిలో చేరిన పరస్మైపద ధాతువు. ఇందలి ఆ గుణము వచ్చుటవలన ఆ అగుటచేత దీనికి ఖా అను రెండవరూపము వచ్చును. ఈ రూపమునకు ఇ అను వికరణి గుర్తు చేరగా ఖా+ఇ=భవ అగును.

(2) పరస్మైపద ధాతువులకు వర్తమానకాలము (అద= Present లేక Present Indefinite Tense) లో,

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	తి	త:	అన్తి
మ.	సి	थ:	అ
ఉ.	మి	व:	మ:

అను ప్రత్యయములు చేర్చబడును. ఇట్లు మూ థాతువులు అర్థ (వర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	भवति	भवतः	भवन्ति
మ.	भवसि	भवथः	भवथ
ఉ.	भवामि	भवावः	भवामः

అని ఏర్పడును. ఇట భవ అనుదానికి అన్తి అను ప్రత్యయము చేరునప్పుడు ముందుండు ఆ కారమునకు లోపము కలుగును. మి, వ: మ: లకు ముందుండు ఆ కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

కాబట్టి,
 భవ + అన్తి = భవన్తి
 భవ + మి = భవामి
 భవ + వ: = భవావ:
 భవ + మ: = భవाम:

నాల్గవ వికరణలో య అనునదియు ఓవ వికరణలో ఆ అనునదియు ప్రత్యయములు చేరుటకుముందు థాతువుతో చేర్చబడును.

ఈ వికరణలలో థాతువునందలి అచ్చుకు గుణము పచ్చుటవలన రూపము మారదు.

नश् (नशिञ्) परस्ये . 4-व विकरणि.

लट् (वर्तमानकालम्).

नश् + य = नश्य-^{वी}निङि प्रत्ययములు చేరగా,

	१	द्वि	३
प्र.	नश्यति	नश्यतः	नश्यन्ति
म.	—सि	—थः	—थ
ऊ.	नश्यामि	नश्यावः	नश्यामः

అగును.

विश् (प्रवेशिञ्) परस्ये, 6-व विकरणि.

लट् (वर्तमानकालम्).

विश् + अ = विश-^{वी}प्रत्ययములు చేరగా,

	१	द्वि	३.
प्र.	विशति	विशतः	विशन्ति
म.	—सि	—थः	—थ
ऊ.	विशामि	विशावः	विशामः

అని అగును.

गण् (लङ्) परस्ये, 10-व विकरणि.

गण् + अय = गणय-^{वी}प्रत्ययములు చేరగా,
लट् (वर्तमानकालम्).

	१	द्वि	३
प्र.	गणयति	गणयतः	गणयन्ति
म.	—सि	—थः	—थ
ऊ.	गणयामि	गणयावः	गणयामः

ఈ వికరణి ధాతువులలో తుది అచ్చులకును కడపటి వర్ణమునకు ముందుండు ఆ కారమునకును వెక్కుచోట్ల వృద్ధి వచ్చుటచేతను, కడపటి వర్ణమునకు ముందుండు ప్రాస్యాచ్చుకు కొన్నిచోట్ల గుణము వచ్చుటచేతను అయి చేరుటకుముందు మారురూపము షచ్చును.

ఉదా :—జ్ఞా, జ్ఞాత్ (కడుగుకొను), పరస్మై, 10-వ వికరణి- జ్ఞాత్+అయ=జ్ఞాతయ.

తద్ (వర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	జ్ఞాలయతి	జ్ఞాలయతః	జ్ఞాలయంతి
మ.	—సి	—భః	—భ
ఉ.	జ్ఞాలయామి	జ్ఞాలయావః	జ్ఞాలయామః

చుర్, చొర్ (దొంగిలించు), పరస్మై 10-వ వికరణి-చొర్+అయ = చొరయ.

తద్ (వర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	చొరయతి	చొరయతః	చొరయంతి
మ.	—సి	—భః	—భ
ఉ.	చొరయామి	చొరయావః	చొరయామః

ఆత్మనేపద ప్రత్యయములు.

అడ్ (వర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	నే	ఇతే	అన్తే
మ.	సే	ఇత్యే	ఋవే
ఉ.	ఋ	వఱ్ఱే	మఱ్ఱే

పరస్మై పదములో నలెనే అన్తే యు ముందుండు ఆ కారము లోపించును. ఉత్తమ పురుషములో వఱ్ఱే, మఱ్ఱే లకు ముందు ఆ కారము దీర్ఘమగును.

भापू (चैष्णुकोनु) ఆత్మనే, 1-వ వికరణి.

అడ్ (వర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	भापते	भाषेते	भापन्ते
మ.	—से	—थे	—ध्वे
ఉ.	भाषे	भाषावहे	भाषामहे

भाप + इते = भाषेते, भाप + अन्ते = भापन्ते

भाप + वहे = भाषावहे, भाष + महे = भाषामहे.

युष् (युद्धముచేయు), ఆత్మనే, 1-వ వికరణి.

అడ్ (వర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	युध्यते	युध्येते	युध्यन्ते
మ.	—से	—थे	—ध्वे
ఉ.	युध्ये	युध्यावहे	युध्यामहे

విद्, విన్ద్ (పొందు), ఆత్మనే, 6-వ వికరణి,
 లడ్ (పర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	విన్దతే	విన్దేతే	విన్దన్తే
మ.	—సే	—థే	—భవే
ఉ.	విన్దే	విన్దావహే	విన్దామహే

ఈ వికరణిలో ధాతువు తుదనుండు హ్రస్వ శ్చ కారము
 రి గా మారును.

ఉదా:—మృ (చచ్చు) ఆత్మనే, 6-వ వికరణి, త్రియ్
 అగును. దీనికి వికరణి గుర్తు ఆ చేర్చిన త్రియ అగును. ఇట్లు
 దీనికి.

లడ్ (పర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	త్రియతే	త్రియేతే	త్రియన్తే
మ.	—సే	—థే	—భవే
ఉ.	త్రియే	త్రియావహే	త్రియామహే

మృగ్ (వెడకు) ఆత్మనే, 10-వ వికరణి.

లడ్ (పర్తమానకాలము).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	మృగాయత	మృగాయేతే	మృగాయన్తే
మ.	—సే	—థే	—భవే
ఉ.	మృగాయే	మృగాయావహే	మృగాయామహే

దీనియందలి శ్చ కారమునకు గుణము రాదు.

కర్తార్థకరూపములు, అకర్తృకరూపములు.

(1) ఇవి ఏర్పడుటకు ధాతువును య కారమును ఆత్మనే పద ప్రత్యయములును చేర్చవలెను.

ఉ. గమ్ - గమ్ + య + తే = గమ్యతే ;

ల్యజ్ - ల్యజ్ + య + తే = ల్యజ్యతే ;

తక్కినవి గమ్యతే, గమ్యంతే ; ల్యజ్యతే, ల్యజ్యంతే యె||

(2) సంయుక్త హల్లు ముందు లేని ఋ కారము ధాతువు తుదను ఉన్న యెడల దానికి బదులు రి వచ్చును.

ఉదా :—కృ అనునది క్రి అగును. క్రి+య+తే=క్రియతే ఇట్లు క్రియతే, క్రియంతే యె|| ఏర్పడును.

(3) ధాతువు చివరనుండు ఙ, ఙ లకు య కారమునకు ముందు దీర్ఘము వచ్చును.

ఉదా :—జి+య+తే=జీయతే (జయింపబడును.)

(4) కర్తృగ్రహము (Active voice) లో నుండు 10-వ వికరణి ధాతువులు వానియందలి అచ్చులకు గుణవృద్ధులవలన మార్పు కలిగినను కర్తార్థకము (Passive voice) లో పై విధముగానే ఉండును.

ఉదా :—చ్రు (Active voice) చోర్యతే (Passive voice) (చొంగిలింపబడును).

అత్

దీనినే Imperfect Tense అనియు 1st Preterite అనియు చెప్పుదురు. ఇది భూతకాలములలో మొదటిది. ఇది కొంతకాలమునకు ముందు జరిగిన వనులను తెలుపుటకు వచ్చును. దీనికి పరస్మైపద ప్రత్యయములు :—

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	త్	తామ్	అన్
మ.	త్	తమ్	త్
ఉ.	అమ్	వ	మ్

ఈ కాలము ఏర్పడుటకు మొదట ధాతువుకు ముందు ఆ కారము పెట్టవలెను. పిమ్మట వికరణి గుర్తులను ప్రత్యయములను చేర్చవలెను. అమ్ అను ప్రత్యయము చేరినప్పుడు దానికి ముందుండు ఆ కారమునకు లోపము కలుగును.

అత్ (Imperfect 1st Preterite.)

మ్ (భవ్) = అగు-పరస్మై, 1-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అభవత్	అభవతామ్	అభవన్
మ.	—:	—తమ్	—త్
ఉ.	అభవమ్	అభవావ	అభవామ్

ఉత్తమపురుషములో వ కార మ కారములకు ముందు ఆ కారము దీర్ఘమగును.

ప్ర (పోషించు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

అత్ (Imperfect లేక 1st Preterite.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అపుష్యత్	అపుష్యతామ్	అపుష్యన్
మ.	—:	—తమ్	—త
ఉ.	అపుష్యమ్	—ష్యావ	—ష్యామ

స్పృశ (తాడు) పరస్మై, 6-వ వికరణి.

అత్ (Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అస్పృశత్	అస్పృశతామ్	అస్పృశన్
మ.	అస్పృశః	అస్పృశతమ్	అస్పృశత
ఉ.	అస్పృశమ్	అస్పృశావ	అస్పృశామ

గణ (లెక్కించు), పరస్మై, 10-వ వికరణి.

అత్ (Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అగణయత్	అగణయాతామ్	అగణయన్
మ.	—:	—తమ్	—త
ఉ.	—మ్	—యావ	—యామ

లక్ (Imp. లేక 1st Pre.)

అత్త నేపద ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	న	ఇతామ్	అంత
మ.	యాః	ఇయామ్	ఐమ్
ఉ.	ఇ	వహి	మహి

అచ్చులు మొదటనుండు ఛాతువులకు ఆ కారమునకు బదులు ఞా కారము అగమముగా వచ్చును. ఇది దానికి వరమైన ఇ, ఇ లతో చేరి ఐ గాను, ఆ క లతో చేరి ఔ గాను మారును. శ్చ తో చేరినపుడు ఞా అగును.

ఉదా :—శ్చజ్ (సంపాదించు), అత్త నే 1-వ వికరణి. ఆ+శ్చజ్+అ+త=ఆజేత=సంపాదించెను.

ఇక్ష (చూచు), అత్త నే, 1-వ వికరణి.

ఆ + ఇక్ష + అ+త = ఐక్షత.

లక్ (Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఐక్షత	ఐక్షేతామ్	ఐక్షంత
మ.	—యాః	—యామ్	—ఐమ్
ఉ.	ఐక్షే	ఐక్షావహి	ఐక్షామహి

జన్ (जा), పుట్టు, ఆత్మనే, 4-వ వికరణి.

లङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అజాయత	అజాయేతామ్	అజాయంత
మ.	—థా:	—థామ్	—థవమ్
ఉ.	అజాయే	అజాయావహి	అజాయామహి

లङ् (సిద్ధపదం), ఆత్మనే, 6-వ వికరణి.

లङ् ((Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అలజ్జత	అలజ్జేతామ్	అలజ్జంత
మ.	—థా:	—థామ్	—థవమ్
ఉ.	అలజ్జే	అలజ్జావహి	అలజ్జామహి

भूप् (అలంకరించు), ఆత్మనే, 10-వ వికరణి.

लङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అమూషయత	అమూషయేతామ్	అమూషయంత
మ.	—థా:	—థామ్	—థవమ్
ఉ.	అమూషయే	అమూషయావహి	అమూషయామహి

అడ్ (ప్రార్థనాద్యర్థకము)

Imperative Mood.

పరస్మైపద ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తు	తామ్	అన్తు
మ.	లేదు	తమ్	త
ఉ.	ఆని	ఆవ	ఆమ

ఈ 'ల'కారమునందు ప్రత్యయములకు ముందు వికరణి గుర్తులను చేర్చవలెను.

యజ్ (పూజించు), పరస్మై, 1-వ వికరణి.

అడ్ (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	యజతు	యజతామ్	యజన్తు
మ.	యజ	యజతమ్	యజత
ఉ.	యజాని	యజావ	యజామ

తుప్ (సంతోషించు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

అడ్ (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తుష్యతు	తుష్యతామ్	తుష్యన్తు
మ.	తుష్య	—తమ్	—త
ఉ.	తుష్యాని	తుష్యావ	తుష్యామ

दिश (చూపు), పుస్తై, 10-వ వికరణి.
 लोद् (प्रार्थनाव्युत्थकम्.)

	॑	द्वि	॒
प्र.	दिशतु	दिशताम्	दिशन्तु
म्.	दिश	—तम्	—त
ऊ.	दिशानि	दिशाव	दिशाम

गण् (लृङ्-०च्), पुस्तै, 10-व विकरणि.

लोद् (प्रार्थनाव्युत्थकम्.)

	॑	द्वि	॒
प्र.	गणयतु	गणयताम्	गणयन्तु
म्.	गणय	—तम्	—त
ऊ.	गणयानि	गणयाव	गणयाम

लोद् లో పరస్మైపద ధాతువులకు ప్రథమమధ్యమ పురుషైకవచనములలో తాత్ అను ప్రత్యయము చేరిన రూపము వైకల్పికము.

ఉదా:—यजतु, यजतात्; यज, यजतात्; गणयतु, गणयतात्; गणय, गणयतात्.

लोद्
 अत्त नैपद प्रत्ययम्.

	॑	द्वि	॒
प्र.	ताम्	इताम्	अन्ताम्
म्.	स्व	इथाम्	ध्वम्
ऊ.	ऐ	आवहै	आमहै

ఇక్ష (చూచు), ఆత్మనే, 1-వ వికరణి.

లోఠ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఇక్షతామ్	ఇక్షేతామ్	ఇక్షంతామ్
మ.	ఇక్షస్వ	ఇక్షేథామ్	ఇక్ష్వమ్
ఉ.	ఇక్షే	ఇక్షావహే	ఇక్షామహే

యुष् (యుద్ధము చేయు), ఆత్మనే, 4-వ వికరణి.

లోఠ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	యुష్యతామ్	యुష్యేతామ్	యుష్యంతామ్
మ.	యుష్వస్వ	యుష్యేథామ్	యుష్య్వమ్
ఉ.	యుష్యే	యుష్యావహే	యుష్యామహే

విद्, విన్ద్ (పొందు), ఆత్మనే, 6-వ వికరణి.

లోఠ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	విన్దతామ్	విన్దేతామ్	విన్దంతామ్
మ.	విన్దస్వ	విన్దేథామ్	విన్ద్వమ్
ఉ.	విన్దే	విన్దావహే	విన్దామహే

మृగ్ (వెడకు), ఆత్మనే, 10-వ వికరణి.

లోఠ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మృగయతామ్	మృగయేతామ్	మృగయంతామ్
మ.	మృగయస్వ	మృగయేథామ్	మృగయ్వమ్
ఉ.	మృగయే	మృగయావహే	మృగయామహే

ॐ (ఆశీరాద్యర్థకము.)

Potential లేక Optative Mood.

పరస్మై పద ప్రత్యయములు.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ईत्	ईताम्	ईयुः
మ.	ईः	ईतम्	ईत
ఉ.	ईयम्	ईव	ईम

जीव् (బ్రతుకు), పరస్మై, 1-వ వికరణి.

ॐ (ఆశీరాద్యర్థకము.)

Potential లేక Optative Mood.

దీనిలో ప్రత్యయములకు ముందు వికరణి గుర్తుల చేర్చవలెను.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	जीवेत्	जीवेताम्	जीवेयुः
మ.	जीवेः	जीवेतम्	जीवेत
ఉ.	जीवेयम्	जीवेव	जीवेम

मृत् (ఆడు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	मृयेत्	मृयेताम्	मृयेयुः
మ.	मृयेः	मृयेतम्	मृयेत
ఉ.	मृयेयम्	मृयेव	मृयेम

प्रच्छ, प्रच्छ (अङुगु), परस्मै, 6-व विकरणि.

	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	प्रच्छेत्	प्रच्छेताम्	प्रच्छेयुः
म.	प्रच्छेः	प्रच्छेतम्	प्रच्छेत
ऊ.	प्रच्छेयम्	प्रच्छेव	प्रच्छेम

पूज (पूजिञ्चु), परस्मै, 10-व विकरणि.

	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	पूजयेत्	पूजयेताम्	पूजयेयुः
म.	पूजयेः	पूजयेतम्	पूजयेत
ऊ.	पूजयेयम्	पूजयेव	पूजयेम

लिङ्

अत्त नैषज प्रत्ययములు.

	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	ईत	ईयाताम्	ईरन्
म.	ईथाः	ईयाथाम्	ईध्वम्
ऊ.	ईय	ईवहि	ईमहि

वन्द (नमस्कु-रिञ्चु), अत्त नै, 1-व विकरणि.

	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	वन्देत्	वन्देयाताम्	वन्देरन्
म.	वन्देथाः	वन्देयाथाम्	वन्देध्वम्
ऊ.	वन्देय	वन्देवहि	वन्देमहि

जन् (जा) పుట్టు, ఆత్మనే, 4-వ వికరణి.

వ ద్వీ బ

ప్ర.	जायेत	जायेयाताम्	जायेरन्
మ.	जायेथाः	जायेयाथाम्	जायेध्वम्
ఉ.	जायेय	जायेवहि	जायेमहि

विन्द् (प्रा०दु), ఆత్మనే, 6-వ వికరణి.

వ ద్వీ బ

ప్ర.	विन्देत	विन्देयाताम्	विन्देरन्
మ.	विन्देथाः	विन्देयाथाम्	विन्देध्वम्
ఉ.	विन्देय	विन्देवहि	विन्देमहि

अव + धीर् = अवधीर् (निर्लक्ष्यముచేయు),

ఆత్మనే, 10-వ వికరణి.

వ ద్వీ బ

ప్ర.	अवधीरयेत	अवधीरयेयाताम्	अवधीरयेरन्
మ.	अवधीरयेथाः	अवधीरयेयाथाम्	अवधीरयेध्वम्
ఉ.	अवधीरयेय	अवधीरयेवहि	अवधीरयेमहि

ఇచట ఒకటే వికరణిలోని ధాతువులకు పరస్మై పదరూపములయందును, ఆత్మనేపదరూపములయందును గల భేదమును తెలుపుటకు 1-వ వికరణిలోని రెండు ధాతువులకు అన్ని 'ల'కారములును చూపబడును.

भू (भव्), भवन्ते, 1.వ వికరణి.

लृट् (Pr. 1st Pr. Indef. Tense).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	भवति	भवतः	भवन्ति
మ.	भवसि	भवथः	भवथ
ఉ.	भवामि	भावः	भवामः

लिट् (2nd Preterite 1st Perfect Tense).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	वभूव	वभूवतुः	वभूवुः
మ.	वभूविथ	वभूवथुः	वभूव
ఉ.	वभूव	वभूविव	वभूविम

लृट् (1st Future).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	भविता	भवितारौ	भवितारः
మ.	भवितासि	भवितास्यः	भवितास्य
ఉ.	भवितासि	भवितास्रः	भवितास्रः

लृट् (2nd Future).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
మ.	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
ఉ.	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः

లोट (Imperative Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	భవతు	భవताम्	భवन्तु
మ.	భవताత్		
ఉ.	భవ	భవतम्	భవत
ఉ.	భవताత్		
ఉ.	भवानि	भवाम्	भवाम

लङ् (Imperfect 1st Preterite.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	अभवत्	अभवताम्	अभवन्
మ.	अभवः	अभवतम्	अभवत
ఉ.	अभवम्	अभवाव	अभवाम

విధియెందు.

लिट् (Potential Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भवेत्	भवेताम्	भवेयुः
మ.	भवेः	भवेतम्	भवेत
ఉ.	भवेयम्	भवेव	भवेम

ఆశీర్వాదమునందు.

लिट् (Optative Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भूयात्	भूयास्ताम्	भूयासुः
మ.	भूयाः	भूयास्तम्	भूयास्त
ఉ.	भूयासम्	भूयास्व	भूयास्म

लुङ् (3rd Preterite లేక Aorist).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	अभूत्	अभूताम्	अभूवन्
सु.	अभूः	अभूतम्	अभूत
ऊ.	अभूवम्	अभूव	अभूम

लृङ् (Conditional Future).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	अभविष्यत्	अभविष्यताम्	अभविष्यन्
सु.	अभविष्यः	अभविष्यतम्	अभविष्यत
ऊ.	अभविष्यम्	अभविष्याव	अभविष्याम

एध् (వృద్ధియగు), ఆత్మనే, 1-వ వికరణి.

लट् (Pres. లేక Pr. Indef. Tense).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	एधते	एधेते	एधन्ते
सु.	एधसे	एधेथे	एध्वे
ऊ.	एधे	एधावहे	एधामहे

लिट् (Perfect లేక 2nd Preterite).

	ॠ	ॡ	ॢ
(1) ప్ర.	एधाञ्चक्रे	एधाञ्चक्राते	एधाञ्चकिरे
सु.	एधाञ्चकृषे	एधाञ्चक्राथे	एधाञ्चकृद्धे
ऊ.	एधाञ्चक्रे	एधाञ्चकृवहे	एधाञ्चकृमहे

(2)	ప్ర.	एधाम्बभूव	एधाम्बभूवतुः	एधाम्बभूवुः
	म.	एधाम्बबिथ	एधाम्बभूवथुः	एधाम्बभूव
	ळ.	एधाम्बभूव	एधाम्बभूविव	एधाम्बभूविम
(3)	प्र.	एधामास	एधामासतुः	एधामासुः
	म.	एधामासिथ	एधामासथुः	एधामास
	ळ.	एधामास	एधामासिव	एधामासिम

लृट् (1st Future).

	ॠ	ॡ	ॢ
प्र.	एधिता	एधितारौ	एधितारः
म.	एधितासे	एधितासाथे	एधिताध्वे
ळ.	एधिताहे	एधितास्वहे	एधितास्महे

लृट् (2nd Future).

	ॠ	ॡ	ॢ
प्र.	एधिष्यते	एधिष्येते	एधिष्यन्ते
म.	एधिष्यसे	एधिष्येथे	एधिष्यध्वे
ळ.	एधिष्ये	एधिष्यावहे	एधिष्यामहे

लोट् (Imperative Mood).

	ॠ	ॡ	ॢ
प्र.	एधताम्	एधेताम्	एधन्ताम्
म.	एधस्व	एधेथाम्	एधध्वम्
ळ.	एधै	एधावहै	एधामहै

लङ् (Imperfect 1st Preterite).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	ऐधत	ऐधेताम्	ऐधन्त
మ.	ऐधथाः	ऐधेथाम्	ऐधध्वम्
ఉ.	ऐधे	ऐधावहि	ऐधामहि

విధ్యాదులయందు.

लिट् (Potential Mood).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	एधेत	एधेयाताम्	एधेरन्
మ.	एधेथाः	एधेयाथाम्	एधेध्वम्
ఉ.	एधेय	एधेवहि	एधेमहि

అశీర్వాదమునందు.

लिट् (Optative mood).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	एधिषीष्ट	एधिषीयास्ताम्	एधिषीरन्
మ.	एधिषीष्टाः	एधिषीयास्थाम्	एधिषీध्वम्
ఉ.	एधिषीय	एधिषీवहि	एधिषీमहि

लुङ् (3rd Pre. 1st Aorist).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	ऐधिष्ट	ऐधिषाताम्	ऐधिषत
మ.	ऐधिष्टाः	ऐधिषాथామ్	ऐधिढ्वम्
ఉ.	ऐधिषि	ऐधिष्वहि	ऐधिష్महि

लृट् (Conditional Future).

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ऐधिष्यत	ऐधिष्येताम्	ऐधिष्यन्त
మ.	ऐधिष्यथाः	ऐधिष्येथाम्	ऐधिष्येष्वम्
ఉ.	ऐधिष्ये	ऐधिष्यावहि	ऐधिष्यामहि

II

ఈ క్రియలకు సంబంధించిన కొన్ని విషయములు జ్ఞప్తి యందుంచుకొనదగినవి:—

(1) గత్యర్థకములగు (పోవుట అర్థమగు) క్రియలతో వచ్చునట్టి స్థలమును తెలుపునామవాచకము ద్వితీయావిభక్తి లోఁగాని, చతుర్థివిభక్తిలోఁగాని ఉండవలెను.

ఉ. रामः ग्रामं गच्छति = రాముడు గ్రామమునకు పోవుచున్నాడు ; दूतः नगराय प्रस्थितः - దూత నగరమునకు బయలుదేరెను.

(2) క్రోధము, ఈర్ష్య, ద్రోహము, అసూయ అను గుణములను తెలుపుక్రియలు వానికి సంబంధించిన మనుష్యునిఁ గాని వస్తువునుగాని చూపు నామవాచకముయొక్క చతుర్థి విభక్తితో అన్వయించును.

ఉ. नीचाः गुरवे द्रुहन्ति-నీచులు గురువునకు ద్రోహము చేయుదురు. नृपः दुष्टाय क्रुध्यति - రాజు దుష్టునిమీఁద కోప పడును. सृष्ट (కోరు, అపేక్షించు) అను ధాతువుకు సంబం

ధించిన వస్తువును తెలుపు నామవాచకముకూడ చతుర్థీవిభక్తిలో ఉండవలెను.

ఉ. బాలః కలఃఖ్యః సృజయతి - బాలుఁడు పండ్లను కోరుచున్నాఁడు.

(3) నీ (తీసికొనిపోవు), ప్రచ్ఛ (అడుగు) యాచ (యాచించు) అను ధాతువులు ద్వికర్తృకములు, అనగా వీనికి రెండేసి కర్తృలు వచ్చును.

ఉ. గోపః ఖేన్నః బ్రాహ్మణం నయతి - గొల్లవాఁడు ఆవులను గ్రామమునకు తీసికొని (తోలుకొని) పోవుచున్నాఁడు. పశ్చికః గాలం మార్గం వృశ్చతి - బాటసారిబాలుని మార్గమును అడుగుచున్నాఁడు. దరీద్రః ఖనికం ఖనం యాచతే - దరిద్రుఁడు ధనవంతుని ధనమును యాచించు చున్నాఁడు.

(4) క్ష (ఇష్టపడు) అను ధాతువుకు సంబంధించిన నామవాచకము (మనుష్యుని పేరుగాని వస్తువు పేరుగాని) చతుర్థీవిభక్తిలో ఉండవలెను.

ఉ. గీతం న రోచతే వృక్షాయ - వృక్షునికి పాట ఇష్టపడదు.

(5) కొన్ని చోట్ల క్ష (చెప్పు) అను ధాతువుకు రెండు కర్తృలు వచ్చును. అప్పుడు రెండవకర్తృ (మనుష్యుని కైలుపునది) షష్ఠీవిభక్తిలోఁగాని చతుర్థీవిభక్తిలోఁగాని ఉండవలెను.

ఉ. ఆచార్యః శిష్యాయ లేక శిష్యస్య కథాః కథయతి - ఉపాధ్యాయుఁడు శిష్యునికి కథలు చెప్పుచున్నాఁడు.

III

ఇప్పుడు రెండవవికరణి (అదాదిగణము) లో చేరిన శ్న, క్ష్ర ధాతువులకు ఉభయపద (పరస్మై పద, ఆత్మనేపద) రూపములలో తొమ్మిది 'ల'కారములయందును కలుగు భేదమునకు దృష్టాంతము చూపబడును.

శ్న (నూటాదు), పరస్మై, చివ వికరణి.

తద్ (పర్తమూసకాలము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	బ్రవీతి	బ్రూతః	బ్రువన్తి
మ.	బ్రవీషి	బ్రూथః	బ్రూथ
ఉ.	బ్రవీమి	బ్రూవః లీక	బ్రూమః

తద్ (పర్తమూసకాలము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఆహ	ఆహతుః	ఆహ్తుః
మ.	ఆత్థ	ఆహథ్యుః	బ్రూथ
ఉ.	బ్రవీమి	బ్రూవః లిద్	బ్రూమః

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఉవాచ	ఉచతుః	ఉచుః
మ.	ఉవచిథ ఉవక్తథ	ఉచథ్యుః	ఉచ
ఉ.	ఉవాచ ఉవచ		

	ఉద	
5	ఁ	ఁ
వక్తా	వక్తారౌ	వక్తారః
వక్తాసి	వక్తాస్యః	వక్తాస్య
వక్తాస్మి	వక్తాస్వః	వక్తాస్వః
	ఊద	
5	ఁ	ఁ
వక్ష్యతి	వక్ష్యతః	వక్ష్యంతి
వక్ష్యసి	వక్ష్యథః	వక్ష్యథ
వక్ష్యామి	వక్ష్యావః	వక్ష్యామః
	ఊద	
5	ఁ	ఁ
వ్రవీతు	వ్రతామ్	వ్రువన్తు
వ్రూతాత్		
వ్రూహి	వ్రూతమ్	వ్రూత
వ్రూతాత్		
వ్రవాణి	వ్రవావ	వ్రవామ
	ఊద	
5	ఁ	ఁ
అవ్రవీత్	అవ్రూతామ్	అవ్రువన్
అవ్రవీః	అవ్రూతమ్	అవ్రూత
అవ్రవమ్	అవ్రూవ	అవ్రూమ

విధి లిङ्

	- १	ద్వి	२
ప్ర.	బ్రూయాత్	బ్రూయాతామ్	బ్రూయुః
మ.	బ్రూయాః	బ్రూయాతమ్	బ్రూయాత్
ఉ.	బ్రూయామ్	బ్రూయావ	బ్రూయామ్

ఆశీర్షిణ్ (లిङ్.)

	१	ద్వి	२
ప్ర.	ఉచ్యాత్	ఉచ్యాస్తామ్	ఉచ్యాసుః
మ.	ఉచ్యాః	ఉచ్యాస్తమ్	ఉచ్యాస్త
ఉ.	ఉచ్యాసమ్	ఉచ్యాస్వ	ఉచ్యాస్వ

లృङ్

	१	ద్వి	२
ప్ర.	అవోచత్	అవోచతామ్	అవోచన్
మ.	అవాచః	అవోచతమ్	అవోచత్
ఉ.	అవోచమ్	అవోచావ	అవోచామ్

లృङ్

	१	ద్వి	२
ప్ర.	అవక్ష్యత్	అవక్ష్యతామ్	అవక్ష్యన్
మ.	అవక్ష్యః	అవక్ష్యతమ్	అవక్ష్యత్
ఉ.	అవక్ష్యమ్	అవక్ష్యావ	అవక్ష్యామ్

వృ (మాటాడు), ఆత్మనే, 2-వ వికరణి.

లృ

ప్ర.
భ.
ఉ.

ఏ	ద్య	బ
వ్రువే	వ్రువాతే	వ్రువతే
వ్రువే	వ్రువాथే	వ్రువ్వే
వ్రువే	వ్రువహే	వ్రుమహే

లిट्

ప్ర.
భ.
ఉ.

ఏ	ద్య	బ
ఉచే	ఉచాతే	ఉచిరే
ఉచిषే	ఉచాथే	ఉచిష్వ
ఉచే	ఉచివహే	ఉచిమహే

లृट्

ప్ర.
భ.
ఉ.

ఏ	ద్య	బ
వక్తా	వక్తారౌ	వక్తారః
వక్తాసే	వక్తాసాथే	వక్తాష్వే
వక్తాహే	వక్తాస్వహే	వక్తాస్మహే

లृट्

ప్ర.
భ.
ఉ.

ఏ	ద్య	బ
వక్ష్యతే	వక్ష్యేతే	వక్ష్యन्ते
వక్ష్యసే	వక్ష్యేथే	వక్ష్యష్వే
వక్ష్యే	వక్ష్యావహే	వక్ష్యామహే

లोट्

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	బ్రూతామ్	బ్రూవాతామ్	బ్రూవతామ్
మ.	బ్రూఱ్వు	బ్రూవాథామ్	బ్రూఱ్వుమ్
ఉ.	బ్రూవే	బ్రూవావహే	బ్రూవామహే

లఙ్

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అబ్రూత	అబ్రూవాతామ్	అబ్రూవత
మ.	అబ్రూతాః	అబ్రూవాథామ్	అబ్రూఱ్వుమ్
ఉ.	అబ్రూవి	అబ్రూవహి	అబ్రూమహి

విధి లిङ्

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	బ్రూవీత	బ్రూవీయాతామ్	బ్రూవీరన్
మ.	బ్రూవీతాః	బ్రూవీయాథామ్	బ్రూవీఱ్వుమ్
ఉ.	బ్రూవీయ	బ్రూవీవహి	బ్రూవీమహి

ఆశీర్షిణ్ (లిङ्.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వక్షీఱ్ఱ	వక్షీయాస్తామ్	వక్షీరన్
మ.	వక్షీఱ్ఱాః	వక్షీయాస్థామ్	వక్షీఱ్ఱమ్
ఉ.	వక్షీయ	వక్షీవహి	వక్షీమహి

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవోచత	అవోచేताम्	అవోచन्త
మ.	అవోచथा:	అవోచేथామ్	అవోచధ్వమ్
ఉ.	అవోచే	అవోచావహి	అవోచామహి

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవక్ష్యత	అవక్ష్యేताమ్	అవక్ష్యन्త
మ.	అవక్ష్యथा:	అవక్ష్యేథామ్	అవక్ష్యధ్వమ్
ఉ.	అవక్ష్యే	అవక్ష్యావహి	అవక్ష్యామహి

దుః (పాలుపితుకు), షరస్యై, 2-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దోగ్ధ	దుగ్ధ:	దుగ్ధన్తి
మ.	దోగ్ధి	దుగ్ధ:	దుగ్ధ
ఉ.	దోగ్ధిమ్	దుగ్ధ:	దుగ్ధాః

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుదోహ	దుదుహృ:	దుదుహ్:
మ.	దుదోహి	దుదుహృ:	దుదుహ
ఉ.	దుదోహి	దుదుహివ	దుదుహిమ్

		లृट्	
	ॐ	द्वि	ॐ
ప్ర.	दोग्धा	दोग्धारो	दोग्धारः
सु.	दोग्धासि	दोग्धास्यः	दोग्धास्य
ळ.	दोग्धासि	दोग्धास्यः	दोग्धास्यः
		लृट्	
	ॐ	द्वि	ॐ
प्र.	घोक्षयति	घोक्षयतः	घोक्षयन्ति
सु.	घोक्षयसि.	घोक्षयथः	घोक्षयथ
ळ.	घोक्षयामि	घोक्षयावः	घोक्षयामः
		लोट्	
	ॐ	द्वि	ॐ
प्र.	दुग्धु	दुग्धाम्	दुहन्तु
	दुग्धात्		
सु.	दुग्धि	दुग्धम्	दुग्ध
	दुग्धात्		
ळ.	दोहानि	दोहाव	दोहाम्
		लङ्	
	ॐ	द्वि	ॐ
प्र.	अधोक् (गु)	अदुग्धाम्	अदुहन्
सु.	अधोक् (गु)	अदुग्धम्	अदुग्ध
ळ.	अदोहम्	अदुह	अदुहा

విధి లిङ्

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుఱ్ఱాత్	దుఱ్ఱాతామ్	దుఱ్ఱుః
మ.	దుఱ్ఱాః	దుఱ్ఱాతమ్	దుఱ్ఱాత్
ఉ.	దుఱ్ఱామ్	దుఱ్ఱావ	దుఱ్ఱామ్

అకీర్ణిజ్ (లిङ्)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుఱ్ఱాత్	దుఱ్ఱాస్తామ్	దుఱ్ఱాస్తుః
మ.	దుఱ్ఱాః	దుఱ్ఱాస్తమ్	దుఱ్ఱాస్త
ఉ.	దుఱ్ఱాస్తమ్	దుఱ్ఱాస్త	దుఱ్ఱాస్తమ్

లృ

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అబ్రుక్షత్	అబ్రుక్షతామ్	అబ్రుక్షన్
మ.	అబ్రుక్షః	అబ్రుక్షతమ్	అబ్రుక్షత్
ఉ.	అబ్రుక్షమ్	అబ్రుక్షావ	అబ్రుక్షామ్

లृ

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అబోక్ష్యత్	అబోక్ష్యతామ్	అబోక్ష్యన్
మ.	అబోక్ష్యః	అబోక్ష్యతమ్	అబోక్ష్యత్
ఉ.	అబోక్ష్యమ్	అబోక్ష్యావ	అబోక్ష్యామ్

दुह् (पालुपितृकु, अत्तु नै, 2-व विकरणि.)

		लट्	
	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	दुग्धे	दुहाते	दुहते
म.	धुक्षे	दुहाथे	धुग्धे
ऊ.	दुहे	दुहहे	दुहहे
		लिट्	
	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	दुदुहे	दुदुहाते	दुदुहिरे
म.	दुदुहिषे	दुदुहाथे	दुदुहिध्वे
ऊ.	दुदुहे	दुदुहिवहे	दुदुहिद्वे
		लृट्	
	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	दोग्धा	दोग्धारौ	दोग्धारः
म.	दोग्धासे	दोग्धासाये	दोग्धाध्वे
ऊ.	दोग्धाहे	दोग्धास्वहे	दोग्धास्महे
		लृट्	
	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	घोक्ष्यते	घोक्ष्येते	घोक्ष्यन्ते
म.	घोक्ष्यसे	घोक्ष्येथे	घोक्ष्यध्वे
ऊ.	घोक्ष्ये	घोक्ष्यावहे	घोक्ष्यामहे

ॠ३

లోट्

ॐ

द्वि

॒

प्र.
म.
ऊ.

दुग्धम्
धुक्व
दोहै

दुहाताम्
दुहाथाम्
दोहावहै

दुहताम्
धुक्वम्
दोहामहै

लङ्

ॐ

द्वि

॒

प्र.
म.
ऊ.

अदुग्ध
अदुग्धाः
अदुहि

अदुहाताम्
अदुहाथाम्
अदुह्वहि

अदुहत
अदुक्वम्
अदुह्वहि

ॐ (लिट्)

ॐ

द्वि

॒

प्र.
म.
ऊ.

दुहीत
दुहीथाः
दुहीय

दुहीयाताम्
दुहीयाथाम्
दुहीवहि

दुहीरन्
दुहीक्वम्
दुहीमहि

ॐ (लिट्)

ॐ

द्वि

॒

प्र.
म.
ऊ.

धुक्षीष्ट
धुक्षीष्टाः
धुक्षीय

धुक्षीयास्ताम्
धुक्षीयास्याम्
धुक्षीवहि

धुक्षीरन्
धुक्षीक्वम्
धुक्षीमहि

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అద్దుగధ } అద్దుక్షత }	అద్దుక్షాతామ్	అద్దుక్షంత
మ.	అద్దుగధాః } అద్దుక్షథాః }	అద్దుక్షాథామ్	అద్దుగధ్వమ్ } అద్దుక్షధ్వమ్ }
ఉ.	అద్దుక్షి	అద్దుక్షావహి	అద్దుక్షామహి
		లృక్	
	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అధోక్షయత	అధోక్షయేతామ్	అధోక్షయంత
మ.	అధోక్షయథాః	అధోక్షయేథామ్	అధోక్షయధ్వమ్
ఉ.	అధోక్షయే	అధోక్షయావహి	అధోక్షయామహి

అధ్యాయము ౧౦.

సమాసములు.

(Compounds.)

అనేక పదములను చేర్చి ఒక్కటే పదముగా చెప్పటం సమాస మనబడును. ముఖ్యమైన సమాసములు :—

- (1) తत्పరుష, (2) కर्मధారయ, (3) ద్విగు,
(4) బహువ్రీహి (5) అవ్యయిభావ, (6) ధ్వన్ద.

వీనిలో చేరిన విశేష సమాసములు :—

(1) అల్రక్, (2) గాతి, (3) నిత్య, (4) అసమర్థ సమాసములు.

సమాసార్థమును బోధించు వాక్యము విగ్రహమనఁ బడును.

I. తత్పరుషము (Determinative Compounds.)

ఇది రెండు పదములవలన ఏర్పడును. వీనిలో మొదటి పదముయొక్క అర్థము ముఖ్యము. ఇది ఎనిమిది విధములు— ఇవి:—

(1) ప్రథమా తత్పరుషము.

ఉ. ఉత్తరకాయః=उत्तरः कायस्य=దేహముయొక్క క్రింది భాగము.

पूर्वकायः=पूर्वः कायस्य=దేహముయొక్క వై భాగము.

अर्धपिपली-अर्धं पिपलयाः=సిప్పలియొక్క సగము మొ||

(2) ద్వితీయా తత్పరుషము :—

ఉ. अन्नब्रह्मज्जुः=अन्नं ब्रह्मज्जुः=అన్నమును తినఁగోరిన వాఁడు.

खट्वाखटः=खट्वाम् आखटः=ఁచుచుమును ఎక్కిన వాఁడు.

(3) తృతీయా తత్పరుషము :—

ఉ. मालावरः=मालसेन अवरः=నెలచేత చిన్న వాఁడు.

विद्यानिपुणः=विद्यया निपुणः=నిద్యచేత నిపుణుఁడు (సమర్థుఁడు.)

(4) చతుర్థీతత్పురుషము :—

ఉ. భూతవలిః=భూతేభ్యో వలిః=భూతముల కొఱకు బలి
 యూపదాః=యూపాయ దాః=యూపము కొఱకు దారు(కొయ్య.)

(5) పంచమీ తత్పురుషము :—

ఉ. చోరభయమ్=చోరాత్ భయమ్=చోరునివలన భయము.

సుఖాపేతః = సుఖాత్ అపేతః = సుఖమునుండి తొలగిన
 వాడు.

(6) షష్ఠీ తత్పురుషము :—

ఉ. రాజపురుషః=రాజః పురుషః=రాజుయొక్క బంటు.

వృక్షమూలమ్=వృక్షస్య మూలమ్=చెట్టుయొక్క మొదలు మొల్లి

(7) సప్తమీ తత్పురుషము :—

ఉ. స్థాలీపక్వమ్ = స్థాలయాం పక్వమ్ = స్థాలియందు వండ
 బడినది.

దానశౌఠః=దానే శౌఠః=దానమునందు ప్రసీద్ధుడు.

(8) నల్ప తత్పురుషము :—

ఉ. అజ్ఞానమ్=న జ్ఞానమ్=జ్ఞానము కానిది.

అబ్రాహ్మణః=న బ్రాహ్మణః=బ్రాహ్మణుడు కానివాడు.

అనశ్చః=న అశ్చః=అశ్వము కానిది.

II. కర్తృధారయ సమాసము.

(Appositional Determinative Compounds.)

ఇది ఏడువిధములు :—

(1) విశేషణపూర్వపదకర్తృధారయము :—ఇందు పూర్వ

పదము విశేషణముగాను ఉత్తరపదము విశేష్యముగాను ఉండును. మొదటిది రెండవదానియొక్క గుణమును వర్ణించును.

ఉ. నీలౌత్పలانی=నీలانی చ తాని ఉత్పలانی చ=నల్లని వైన ఉత్పలములు (కమలములు) ఇట 'నీల' అనువిశేషణము 'ఉత్పలانی' అను విశేష్యముయొక్క గుణమును తెలుపును

అल्पవాतః = అల్పశ్వాసౌ వాతశ్చ = అల్పమైన వాయువు.
 సత్సరాंसి = సన్తి చ తాని సరాंसి చ = మంచివైన సరస్సులు.
 రమ్యలతా = రమ్యా చ సా లతా చ = రమ్యమైన లత (తీగ) మొ॥

(2) విశేష్యపూర్వపదకర్తృ ధారయము:—ఇందు మొదటిపదము విశేష్యముగా నుండును.

ఉ. మ్యూరవ్యసకాః = వ్యసకాశ్చ తే మ్యూరాశ్చ = వ్యసకములైన (మోసము చేయు) నెమళ్లు.

వैयाकरण खसूत्रिः = ఖసూచి (ప్రతిభలేని) వైయాకరణుడు మొ॥

(3) విశేషణోభయపదకర్తృ ధారయము:— ఇందు రెండు పదములును ఒక విశేష్యమునకే విశేషణములుగా నుండును.

ఉ. జ్ఞాతానులిప్తాః = జ్ఞాతాశ్చ తే అనులిప్తాశ్చ = స్నాతులును (వారు) అనులిప్తులును, అనఁగా స్నానము చేసినవారును (వారు) ఒడలికి పూతపూసికొన్నవారును అని యర్థము. ఇచట 'జ్ఞాత' అను పదము, 'అనులిప్త' అనుపదము రెండు

విశేషణములు. **భోజ్యోఽణామ్=భోజ్య చ (తత్) తాణామ్ చ = భోజ్యమును (అది) ఉష్ణమును.**

భోజ్య, తాణా అనుపదములు రెండును విశేషణములు.

(4) ఉపమానోత్తరపదకర్తృధారయము :— ఇందు రెండవపదము ఉపమానమును లేక పోలికను తెలుపును.

ఉ. **పురుష వ్యాధ్రః=పురుషః వ్యాధ్ర ఇవ=పురుషుఁడు వ్యాధ్రుమునలై, అనఁగా పురుషుఁడై పురుషుఁడు అని యర్థము. కపి-కృక్షారాః=కపయః కృక్షారాః ఇవ=కపులు కుంజరములవలె.**

అనఁగా ఏనుగులవంటికోత్రులు. ఈసమాసముయొక్క విగ్రహములో 'ఇవ' అనునది ఉపమానమును సూచించునట్టి పదము.

(5) ఉపమానపూర్వపదకర్తృధారయము :— ఇందు పూర్వపదము ఉపమానమును తెలుపును.

ఉ. **చనశ్యామః = చన ఇవ శ్యామః = మేఘమువలె నల్లని వాఁడు; ద్రాక్షామధుర = ద్రాక్షా ఇవ మధుర = ద్రాక్షువలె తీయనిది.**

(6) సంభావనా పూర్వపద కర్తృధారయము :—

ఉ. **తమాలవృక్షః = తమాలః ఇతి వృక్షః = తమాలము అను చెట్టు. విన్ఘ్య పర్వతః = విన్ఘ్యః ఇతి పర్వతః = వింధ్య అను పర్వతము మొ॥**

ఇందు మొదటిపదము పేరుగా ఉండును.

(7) అవధారణా పూర్వపద కర్తృధారయము.

ఉ. शुक्तिरत्नानि = शुक्तयः एव रत्नानि = యుక్తలే రత్నములు. कल्पनोर्मयः = कल्पना एव ऊर्मयः = కల్పనలే ఊర్ములు, అనగా ఊహలే అలలు మొ॥

ఇందు మొదటిపదము చెప్పినది రెండవ పదముయొక్క అర్థమును దృఢపఱచును.

III. ద్వీగుసమాసము.

(Numerical Determinative Compounds.)

(1) ఏకవచ్ఛావిద్వీగుప్తః—వెక్కు వస్తువులను ఒక్కటిగా తీసికొని సమాహారముగా (మొత్తముగా) చెప్పినది.

ఉ. पञ्चावहरी = पञ्चानां वटानां समाहारः = అయిదు అయిన వటముల (మట్టిచెట్ల) యొక్క సమాహారము లేక చేరిక.

त्रिलोकी = त्रयाणां लोकानां समाहारः = మూడు అయిన లోకములయొక్క సమాహారము.

त्रिभुवनम् = त्रयाणां भुवनानां समाहारः = మూడైన భువనముల (ప్రపంచముల) యొక్క సమాహారము.

पञ्चगवम् = पञ्चानां गवां समाहारः = అయిదు అయిన గోవులయొక్క సమాహారము.

(2) అనేకవచ్ఛావి ద్వీగుప్తః—

ఉ. पाणमातुरः = पाणां मातृणाम् अपत्यं पुमान् = ఆర్ణలు తల్లులయొక్క ఆపత్యము (బిడ్డ) అయిన పురుషుడు (సమాహార స్వామి).

अष्टाकपालः = अष्टसु कपालेषु संस्कृतः पुरोडाशः =
 ఎనిమిదియైన కపాలముల (మట్టి పిడతల)యందు సంస్కరింపఁ
 బడిన పురోడాశము (హోమముచేయఁగా మిగిలినది).

IV. బహువ్రీహి సమాసము.

(Attributive Compounds.)

ఇందు ఏడు విధములు కలవు. ఇవి ద్విపద బహువ్రీహి
 మొదలగునవి. ఇది అన్యపదార్థ ప్రధానము, అనఁగా దీని
 యర్థము మఱియొకవస్తువుకు సంబంధించియుండును.

1. ద్విపద బహువ్రీహి.

ఇందు రెండుపదములు మాత్రము ఉండును.

ఉ. प्राप्ताग्निः = प्राप्तः अग्निः येन सः = ఎవనిచేత అగ్ని
 పొందబడినదో వాడు. ఇచట అగ్నిని పొందినవాడు
 మఱియొకడని యర్థము. दत्तपशुः = दत्तः पशुः यस्य सः =
 ఎవనికొఱకు (కీ) పశువు ఈయఁబడినదో వాడు. ఇచట
 పశువును తీసికొన్నవాడు మఱియొకడు. महाबलः = महत्
 बलम् यस्य सः = ఎవనికి బలము ఎక్కువో వాడు మొ||

2. బహుపదబహువ్రీహి.

ఇందు వెక్కువపదములుండును.

ఉ. दिव्यसुन्दरविग्रहः = दिव्यः सुन्दरः विग्रहः यस्य सः =
 దివ్యము సుందరమును అగు రూపము ఎవనికో వాడు.
 नीलोज्ज्वलवपुः = नीलं च उज्ज्वलं च वपुः यस्य सः = నీలమును,

ఉజ్జ్వలమును (ప్రకాశమానమును) అగు దేహము ఎవనితో వాడు మొ||

3. సంఖ్యోభయపదబహువ్రీహి.

ఇందు రెండు పదములును సంఖ్యలుగా ఉండును.

ఉ. డ్విత్రాః = డ్వీ వా త్రయో వా = రెండుగాని మూడుగాని,
పञ్చభాః = పञ్చ వా షడ్భా = అయిదుగాని ఆఱుగాని కలవి మొ||

4. సంఖ్యోత్తరపదబహువ్రీహి.

ఇందు ఉత్తరపదము అనగా రెండవ పదము సంఖ్యగా ఉండును.

ఉ. అపదశాః = దశానాం సమీపే యే సన్తి తే = పదికి దగ్గర
అగానుండునవి ఏవో అవి. అపేకాదశాః = ఏకాదశానాం సమీపే యే
సన్తి తే = పదునొకటికి దగ్గర అగా ఉండునవి ఏవో అవి మొ||

5. సహపూర్వపదబహువ్రీహి.

ఇందు 'సహ' అనునది పూర్వపదముగా ఉండును.

ఉ. సకలాః = కలామిః సహవర్తంత ఇతి = కళలతో
కూడనుండువారు (గనుక). సహసంతానాః = సంతానైః సహ వర్తంత
ఇతి = సంతానములతోకూడ ఉండువారు (గనుక).

6. దిగంతరాళ లక్షణ బహువ్రీహి.

ఇది దిక్కులయొక్క అంతరాళ (నడిమిభాగము)లక్షణమును తెలుపును.

ఉ. ఉత్తరपूर्వా = ఉత్తరస్యాశ్చ पूर्वస్యాశ్చ दिशोर्दन्तरాలं सा =
ఉత్తరపుదిక్కునకు తూర్పుదిక్కునకు ఏదినడుమ ఉండునది యో

అది. దక్షిణपूर्वा = दक्षिणस्याश्च पूर्वस्याश्च दिशोर्दिन्तरात् सा =
దక్షిణదిక్కుకును తూర్పు దిక్కుకును సడుము ఉండునది
వదియో అది మొ॥

7. వ్యతిహార లక్షణ బహువ్రీహి.

ఉ. सुष्टिसुष्टि = सुष्टिभिः सुष्टिभिः प्रहृत्य इदं युद्धं प्रवृत्तम् =
పిడికల్లతో పిడికల్లతో గ్రుద్ది ఈ యుద్ధము జరిగినది (గనుక).
केशाकेशि = केशेषु केशेषु ग्रहीत्वा इदं युद्धं प्रवृत्तम् = జాట్టుజాట్టు
పటుకొని ఈ యుద్ధము జరిగినది (గనుక); ఇందలి పదములు
వరస్పరము ఒకటే వనిని తెలుపును.

V. అవ్యయీభావసమాసము.

(Adverbial Compounds.)

ఇది రెండువిధములు - ఆవ్యయపూర్వపదమని, నామ
పూర్వపదమనియు. ఆవ్యయపూర్వపదమునందు ఆవ్యయము
పూర్వపదముగా ఉండును.

ఉ. प्रत्यहम् = अहनि अहनि = దినదినము. यथाशक्ति =
शक्तिम् अनतिक्रम्य = శక్తిని మించకుండ. నామపూర్వపదము
నందు నామము పూర్వపదముగా ఉండును :—

ఉ. सूपप्रति = सूपस्य लेशः = పప్పుయొక్క తేళము,
అ - కొంచెము పప్పు. शाकप्रति = शाकस्य लेशः = కూర
యొక్క కొంచెము, అ - కొంచెము కూర-మొ॥

VI. ద్వంద్వసమాసము.

(Copulative Compounds.)

ఈ సమాసమునందు రెండుపదార్థములు ప్రధానముగా ఉండును. ఇది నాలుగు విధములు.

(1) ద్విపదేతరేతరయోగద్వంద్వము.

రెండు పదములు ఒకటిగా చేరుట :—

ఉ. రామరావణౌ = రామశ్చ రావణశ్చ = రాముఁడను, రావణుఁడును. భార్యాపుత్రౌ = భార్యా చ పుత్రశ్చ = భార్యయు పుత్రుఁడును.

(2) బహుపదేతరేతరయోగద్వంద్వము.

అనేకపదార్థములు ఒకదానితో ఒకటి చేరుట :—

ఉ. ధర్మార్థకామమోక్షాః = ధర్మశ్చ అర్థశ్చ కామశ్చ మోక్షశ్చ = ధర్మమును అర్థమును కామమును మోక్షమును ధర్మార్థ కామ మోక్షములు.

(3) ద్విపద సమాహారద్వంద్వము.

రెండు పదార్థములను చేర్చి ఒక మొత్తముగా చెప్పుట.

ఉ. శీతోఽణ్ణమ్ = శీతం చ అణ్ణం చ తयोః సమాహారః = శీతము ఉష్ణము రెంటియొక్క మొత్తము. క్షుధద్రుఃఖమ్ = క్షుధం చ ద్రుఃఖం చ తयोః సమాహారః = సుఖము దుఃఖము రెంటియొక్క మొత్తము.

(4) బహుపద సమాహారద్వంద్వము.

అనేకపదార్థములను చేర్చి ఒక మొత్తముగా చెప్పుట.

ఉ. అశ్చ హస్తీరథమ్ = అశ్చశ్చ హస్తీ చ రథశ్చ తेषాం సమాహారః = గుఱ్ఱము, వీనుఁడు, రథము వీనియొక్క మొత్తము.

ढक्कामृदङ्ग पटहम् = ढक्का च मृदङ्गश्च पटहश्च तेषां समाहारः =
 డక్క, మద్దెల, తప్పెట వీనియొక్క సమాహారము.

వీనిలో ఆంధ్రతమైన విశేషసమాసము—
 అలుకమాసము.

ఉ. कण्ठेकालः = कण्ठे कालः यस्य सः = మెడయందు
 నలుపుగలవాఁడు, जनुषान्धः = जनुषा अन्धः = పుట్టుక చేత
 గుడ్డి = పుట్టుగుడ్డి.

వృత్తులు.

కృద్వృత్తి.

క్రియయొక్క రూపము మారి ఏర్పడు విశేష్యము
 (వస్తువాచకము) కృద్వృత్తి యనబడును.

ఉ. (1) भजन्त इति - भक्ताः = భజించువారు గనుక
 భక్తులు.

(2) भ्रियन्त इति = मर्त्याः = చచ్చువారు గనుక
 మర్త్యులు.

(3) न भ्रियन्त इति = अमराः = చచ్చువారు కారు
 గనుక అమరులు.

(4) ज्ञायते अनेनेति = ज्ञानम् = దీనిచేత తెలిసికొనఁ
 బడును గనుక జ్ఞానము.

(5) उच्यते इति = वाक् = చెప్పబడునది గనుక వాక్కు.

తండ్రికన్యా.

౧. (1) నతీరపత్యాని పుమాंसః = మానునాః = మనుష్యు యొక్క విడ్డలైన పురుషులు - మానుషులు

(2) అధినేరపత్యాని పుమాंसః = ఆధితేయాః = అధితీయొక్క విడ్డలైన పురుషులు - ఆధితీయులు. ఒక నామవాచకమునుండి దానికి సంబంధించిన యర్థమును లేక వస్తువును తెలుపుటకు యావభేదమును పొందివచ్చునట్టి నామవాచకము తండ్రికన్యా అడుగు.

(3) దినేః అపత్యాని పుమాंसః = దేతేయాః - దితీయొక్క విడ్డలైన పురుషులు - దైతీయులు

(4) దాశరథ్యస్య అపత్యం పుమాన్ - దాశరథిః - దశరథుని విడ్డ అయిన పురుషుఁడు - దాశరథి (రాముఁడు).

(5) పులస్త్యస్య గోత్రాపత్యం పుమాన్ - పౌలస్త్యః - పులస్త్యుని నాగపుష్పిణ్డ అయిన పురుషుఁడు. పౌలస్త్యుఁడు (రావణుఁడు)

ఏక శేషవృత్తి.

(ఓక్కటే మిగులుట.)

ఉ. 1. మాతా చ పితా చ - తల్లియు, తండ్రియు (ఇద్దఱి కిని) - పితరౌ.

2. సా చ స చ - ఆమెయు, అతఁడును (ఇద్దఱికిని) - నౌ.

3. శివా చ శివశ్చ - పార్వతీయును, శివుఁడును (ఇద్దఱికిని) - శివౌ.

సంస్కృతవ్యాకరణము.

శుద్ధవస్తువులు.

సం.క్ర.	కప్ప.	సం.క్ర.
9	క	క
1	ఖ	ఖ
5	గ	గ
6	ఙ	ఙ
9	గురుణామ్	గురుణామ్
17	పూర్వము: ౧౬	పూర్వము: ౧౬
10	వన + క్షణి	వన + క్షణి:
11	పేరవత	పేరవతే
21	రేమ	రేమే
9	బాహుబో వు	బాహుబోశ్చ
10	అహర్ముఖ్యే	అహ్ముఖ్యే
12	उत्तरहिरवसि	उत्तरहिरवसि
14	हरिवन्दे	हरिवन्दे
16	गु	गु
14	१०८	१०८
16	గురుణామ్	గురుణామ్
4	నేప	నేప
5	తలన్	తలన్
3	మఱి:	మఱి
12	గోధా	గోధా
16	అంఠి	అంఠి
3	పదన	పదన
12	కర్త	కర్త

క్ర.సం.	సంఖ్య.	సంస్కృతం.	విద్యుత్.
52	7	అస్	అస్
54	4	సం. ప్ర.	—
55	17	అస్	అస్
56	15	వాన్	వాన్-మాన్
57	21	వి	వి
58	13	సం. ప్ర.	—
59	16	రాజ	రాజ
60	11	ఇ కారము	ఇ కారవి కారములు
61	8	రాజన్	రాజన్
62	19	జ్	జ్
63	17	ఆత్మనః	ఆత్మనః
64	13	మహిమన్	మహిమన్
65	16	ప్యమ్	ప్యమ్
66	19	న్	న్
67	3	ములతో	ములతో
68	4	మొదటనుండు	అంతమాదుండు
69	9	సం. ప్ర.	—
70	19	ద	ద
71	8	(ద) ,,	(ద) శ్రేయన్
72	19	(ద) ,,	(ద) వేధః
73	21	స్యామ్	స్యామ్
74	1	గరీయోః	గరీయోః
75	6	స్యామ్	స్యామ్
76	6	మిః	మిః
77	7	మ్యః	మ్యః

(అనుబంధములో తప్ప) విభక్తులలో-అని ఉండవలెను. "విభక్తులలో" అనుమాట (Brackets) కు అవతల ఉండవలెను.

సం. క్ర.	త. ద్వ.	వి. ద్వ.
2	నా	నీ
4	పుస్	పున్
3	వియా	వియా
6	ఇ. . .	ఇ. . .
10	"	"
7	పద్య్యామ్	పద్య్యామ్
15	అద్యుః	అద్దిః
17	త్వ	త్వ. త్వత్
19	త్వత్	—
2	యొక్క	యొక
16	ములకు	ములకు
10	నకు	నకు
12	త్వా	త్వయా
1	అస్మద్	అస్మద్
20	తిస్మ్యః	తిస్మ్యః
1	త్రిమ్యః	త్రిమ్మిః
16	పులింజ్	పులిజ్
16	చురీ	చురీ
2	మరా	రామ
12	వరాయమ్	వరీయమ్
15	ద్రుడిః	ద్రుడిః
15	కెల	కిల
19	అయ	అయే
10	యథా	వీ. ప్ర. కారము (సంబంధార్థకము)
"	యదా	ఎప్పుడు (సంబంధార్థకము)-
17	మహే	మహే
20	మృగాయత	మృగాయతే
16	యాతామ్	యాతామ్

ପ୍ର.ନଂ.	ପଠ_କ୍ର.	ଉପଦେ.	ପଠ_କ୍ର.
125	13	ଦୁଃଖ	ଦୁଃଖ
139	20	ଆତ	ଆତ
141	13	ମତାମ୍	ବ୍ରାହ୍ମ
111	12	ରାମଣ	ରାମଣ
142	14	ଅବାଚ:	ଅବାଚ:
143	9	ଉଚ୍ଚିରେ	ଉଚ୍ଚିରେ
"	10	ଉଚ୍ଚିଧ୍ୟ	ଉଚ୍ଚିଧ୍ୟ
"	16	ସମ	ସମ

— ❧ ని ఘం టు వు లు ❧ —

	ప్రతి 1-కి రూ. ౯.	
శ్రీ పేకటేకాంధ్రము, పద్యకావ్యము	...	0 0
బాలచంద్రోదయము	...	0 8
స్థాపనంజరి, (ఆరుభాషల ఒకేబుగ్గరి)	...	1 ౬
తెనుగునా మతలు with English Translation by Captain Carr.	...	1 4
శబ్దార్థచంద్రిక, శ్రీమహాకాళి సుప్పారాయకృత ఆంధ్ర నిఘంటువు	...	౩ 0
Translation Guide-English to Telugu & Vice Versa.	.	3
సంస్కృతాంధ్ర నిఘంటువు	...	౩ ౪
త్రికాండశేషము, సటీక	...	1 12
విశ్వకోశము, (విశ్వనిఘంటువు) సటీక	...	2 6
వేదనీతోశము	...	4 0
హారావళి, ఏకాక్షరీతోశము	...	0 8
అమరము, ప్రథమకాండము, మూలము, పెద్దమ్మ	...	0 4
" " టీక	...	0 6
అమరము ౩ కాండలు, మూలము	...	0 12
ధనంజయనిఘంటువు	...	0 12
— ❧ ఆంధ్రవ్యాకరణములు, అలంకారములు ❧ —		
ఆనందరంగరాట్నందము	...	1 8
ఆంధ్రభాషాభూషణము, పద్యకావ్యము	...	0 6
ఆంధ్రచంద్రాణీకము	...	0 12

కవిలసనంబు	...
కవిలసనంబు	...
పెరియప్పాళ్లము	...
ఆంధ్రకల్పములు, సటిక	...
ఆంధ్రకల్పములు బి. సీ. రామాచార్యులు	...
బాలవ్యాకరణము, శ్రీ చిన్నయ. సూరిగారిది	...
బాలవ్యాకరణము, దు. రామమూర్తిగారి దీక్షణ	...
కేటికాంధ్రకవిత్వము	...
పౌండ్రవ్యాకరణము	...
బాలసర్వతీయము	...
విభక్తిచంద్రిక	...

● వ్యాకరణము, ఆలంకారములు ●

ఆధినయదర్శణము, సాంధ్ర. లాత్పర్యము	...
భరతరసప్రకరణము	...
అధర్వణకా. నాసి, టీకాతాత్పర్యము	...
ఆంధ్రీకృతస్వాయదస్యము, ప్రథమభాగము	...
చంద్రాలాకము, సటిక	...
లిజన్తమంబరీ, ధాతుమంబరీ	...
తర్కసంగ్రహము, సవ్యాఖ్యానము	...
కృతాశ్రయతీయము	...
లఘుకాముది, సటిష్టణము	...
ఆంధ్రీకృతలఘుసేధాంతకాముది	...
స్వాయదుసుమాంజలి, ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము	...
శబ్దమంజరి, శుద్ధప్రతి	...
డిటా (నాగరిలిపి) చిన్నసైజు	...

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

